

Giới thiệu Khi sát thủ quay trở về quá khứ

Nàng là một cô bé được một ông trùm bắt cóc và rèn luyện từ nhỏ để trở thành sát thủ chuyên nghiệp.

Nàng xinh đẹp, tài giỏi vô cùng. Đầu óc và sự nhạy bén của nàng có thể sánh ngang với một vị tài ba của đất nước.

Đáng tiếc thay là nàng lại chẳng bao giờ để tâm đến những điều đó. Nàng chỉ biết rằng phải cố gắng, nỗ lực để hoàn thành nhiệm vụ được ông chủ giao phó cho mình.

Nhưng đó chưa là tất cả, còn có chuyện đáng nói hơn những chuyện đó nữa kia. Đó chính là trong khi đang làm nhiệm vụ quan trọng, chỉ vì một chút sơ sẩy mà nàng lại bị đánh nặng và chấn thương vào đầu.

Rồi khi tỉnh dậy, nàng thấy mình là một con người hoàn toàn khác. Xuất hiện ở một thời đại không hề có trong lịch sử.

Nàng phải làm thế nào mới có thể sống được ở nơi này? Làm sao để trở về hiện tại?

Tất cả đang chờ ở phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Fic : Khi sát thủ trở về quá khứ.

Tác giả : Tớ

Tình trạng : Đang viết nửa chừng, vừa suy nghĩ vừa đánh máy.

Thể loại : Xuyên không là cái chắc rồi.

Nhân Vật :

Hoàng Phương Đông . Nữ . 23 tuổi . Nghề nghiệp : Sát thủ cấp cao .

Mở đầu :

Nàng là một cô bé được một ông trùm bắt cóc và rèn luyện từ nhỏ để trở thành sát thủ chuyên nghiệp.

Nàng xinh đẹp, tài giỏi vô cùng. Đầu óc và sự nhạy bén của nàng có thể sánh ngang với một vị tài ba của đất nước.

Đáng tiếc thay là nàng lại chẳng bao giờ để tâm đến những điều đó. Nàng chỉ biết rằng phải cố gắng, nỗ lực để hoàn thành nhiệm vụ được ông chủ giao phó cho mình.

Nhưng đó chưa là tất cả, còn có chuyện đáng nói hơn những chuyện đó nữa kia. Đó chính là trong khi đang làm nhiệm vụ quan trọng, chỉ vì một chút sơ sẩy mà nàng lại bị đánh nặng và chấn thương vào đầu.

Rồi khi tỉnh dậy, nàng thấy mình là một con người hoàn toàn khác. Xuất hiện ở một thời đại không hề có trong lịch sử.

Nàng phải làm thế nào mới có thể sống được ở nơi này? Làm sao để trở về hiện tại?

Tất cả đang chờ ở phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Chap 1 :

Nàng tỉnh dậy trong tình trạng đau nhức hết cả mình mẩy .

Cảm giác như trong người thiếu sức sống , như vừa mới từ cõi chết trở về vậy . Nhưng điều quan trọng bây giờ là nàng cần một ít nước để uống , nếu không chắc nàng đã chết đi vì thiếu nước trầm trọng .

-Nước .

Nàng cố gắng mở miệng ra để nói .

-Vâng , tiểu thư chờ em một chút .

Có tiếng nói của ai đó , nàng không biết đó là ai cả . Mặc kệ , điều quan tâm nhất của nàng bây giờ là phải có nước để uống .

Sau khi uống nước xong , bây giờ nàng mới thực sự cảm thấy thoải mái .

Bật dậy , vươn vai và mở mắt nhìn xung quanh .

Tất cả đều rất lạ lẫm .

Không gian hoàn toàn khác , không phải là căn phòng quen thuộc mà hằng ngày nàng vẫn thức dậy .

Đồ đạc , những thứ xung quanh , tất tần tật đều rất xa lạ với nàng .

Nhìn lại bản thân , nàng đang mang một bộ đồ kì quái .

Lắc đầu vài cái , nàng chả hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa .

-Tiểu thư , người như đầu à ?

Tiếng một ai đó hỏi khiến nàng giật mình .

-???

Nàng ngược nhìn , đó là một nha đầu cỡ tầm 17 tuổi , nhìn rất xinh và khá hiền lành . Cách ăn mặc cũng rất khác lạ , cứ như thể diễn viên trong phim của trung quốc vậy .

Nhưng trong tiềm thức , nàng nhớ rằng nàng không hề quen người này .

-Ngươi hỏi ta ?

Nàng tự chỉ vào bản thân mình .

-Ồ hay , tiểu thư hôm nay làm sao thế ? Tiểu nữ không hỏi người thì hỏi ai .

Nhìn xung quanh , chỉ có nàng và nha đầu trước mặt . Vậy thì chắc hẳn là gọi nàng rồi , nhưng sao lại gọi nàng là tiểu thư ?

-Ngươi là ai ?

Nàng ngược mắt lên nhìn nha đầu mà hỏi .

-Tiểu thư đừng làm em sợ . Em là Tiểu Mai , nha hoàn của người đây mà .

Nha đầu tái mặt , bắt đầu khóc nức nở , tay thì lại không ngừng sờ lên trán của nàng .

-Ta không biết ngươi .

Nàng thành thật trả lời .

-Hu hu , tiểu thư làm sao thế này . Người đừng làm em sợ mà .

Nàng thật là khổ tâm . Tự nhiên thức dậy rồi thấy mình ở một nơi nào rất xa lạ , đã thế rồi còn gặp một nha đầu mè nheo .

Bất giác , nàng đưa tay lên mặt mình .

Cảm giác làn da nàng hôm nay có mịn màng hơn , mà hình như là mắt nàng cũng khác , hôm nay không mang kính áp tròng nhưng nhìn mọi thứ đều rất rõ ràng .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Chap 2 :

-Đưa cái gương lại cho ta xem .

Nàng bảo nha đầu đang đứng trước mặt mình . Dù không chắc là quen hay không quen nhưng cứ sai bảo thử .

-Đây ạ .

Nha đầu nhanh nhẹn chạy đi lấy gương cho nàng .

Tất cả mọi vật đều rất lạ lẫm . Ngay cả chiếc gương nàng đang cầm trên tay cũng lạ nốt , nhìn cứ như đồ cổ thời xưa vậy .

Nàng soi mình trong gương .

Sững sờ .

Bất ngờ.

Nàng trong gương khác hoàn toàn với bình thường .

Nhìn nàng trẻ lắm , hơn nữa lại xinh đẹp hơn trước rất nhiều .

Bất giác , nàng thả tay khiến cho chiếc gương rơi xuống đất vỡ thành từng mảnh nhỏ .

Chuyện gì đang xảy ra với nàng đây ?

Tự nhéo trên người vài cái . Rất đau . Vậy đây không phải là trông giấc mơ .

Nhưng mà trông giấc mơ cũng có thể có cảm giác .

Nàng nhớ lại mọi việc , nàng đang đi làm nhiệm vụ quan trọng , chẳng may sơ suất nên mới bị đánh và bất tỉnh .

Rồi nàng tỉnh dậy và thấy mình ở một nơi và gặp những con người xa lạ .

Phải chăng là có chuyện gì đó xảy ra ?

Đúng , chắc hẳn là có chuyện xảy ra .

Hay là nàng xuyên không về thời cổ đại ?

Không phải , chắc hẳn là không phải , chuyện xuyên về quá khứ chỉ là ảo tưởng , chỉ có trong truyền hình và truyện mà thôi . Hơn nữa nếu có thì ít nhất cũng ở Trung quốc chứ . Còn nàng lúc đó đang ở Anh , đang thực hiện nhiệm vụ .

Tuy nàng không hiểu vì sao mình lại xuất hiện ở đây nhưng mà chắc chắn là nàng xuyên không về một thời đại nào đó ở quá khứ .

Nhưng lại thêm một vấn đề khác lạ nữa .

Nàng đúng là mang quốc tịch Việt Nam thật , sau đó bị bắt sang Mỹ , rồi nàng học được đủ thứ tiếng .

Nhưng mà bây giờ nàng đang nói Tiếng Việt , vậy sao nha đầu kia lại hiểu được tiếng mà nàng nói . Theo kiến thức lịch sử mà nàng biết thì Việt Nam thời xưa thường là dùng tiếng Hán và tiếng Nôm cơ mà .

Thật là rối loạn .

-Đây là đâu ?

Nàng nhìn nha đầu trước mặt mình hỏi .

-Tiểu thư sao thế ? Đây là phòng tiểu thư , là nhà của tiểu thư chứ còn đâu nữa . Tự dưng tiểu thư lại hỏi lung tung vậy . Người có biết làm rớt gương là điềm xui xẻo không ?

Nha đầu bức dọc mình nàng mà nói , tuy nhiên ngữ âm lại không hề nặng lời .

Nhà nàng , phòng nàng mà lại như vậy sao ?

Ha quả là chuyện khó tin và rắc rối . Thật là nàng chẳng biết được chuyện gì đang xảy ra nữa . Nhức đầu quá , nàng mệt và buồn ngủ .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Chap 3 .

Nàng nằm lại trên giường và ngủ tiếp . Mặc kệ , dù sao thì nàng vẫn còn sống thế là đủ rồi .

Mong cho khi nàng tỉnh dậy thì con ác mộng này sẽ biến mất . Nàng sẽ chẳng phải khổ sở như vậy nữa .

-O-

Nàng lại thấy mình đang ngồi trên những đám mây , nhìn xuống là cả một không gian rộng lớn .

Ha , nàng lại mơ thêm một giấc mơ thú vị nữa rồi . Đêm nay nàng mơ nhiều quá đi mất .

-Đồng .

Có tiếng gọi của ai đó sau lưng nàng .

Quay lại nhìn , đó là một người phụ nữ nhân hậu , hiền từ . Bà khoác trên mình một bộ đồ màu trắng thanh khiết .

-Bà là ai ?

Nàng hỏi .

-Ta là ai con không cần biết , con chỉ cần nghe rõ những điều mà ta sẽ nói bây giờ là đủ .

-???

-Con gây ra quá nhiều lỗi lầm ở hiện tại , con đã giết quá nhiều người không nên giết . Chính vì thế mà khi con chết đã có rất nhiều quyết định muốn làm hồn con bị phách tán . Nhưng xét cho cùng thì con vẫn là một cô bé ngây thơ trong sáng , chỉ vì do lầm đường lạc bước nên mới hành động như thế .Nên chúng ta quyết định cho con một cơ hội để sửa sai lỗi lầm của mình . Con sẽ xuyên không về thời cổ đại , về một nơi khác , tuy rằng con ngôn ngữ và chữ viết của con nói khác nhưng mà họ sẽ nghe , đọc và hiểu được hết .Nếu như con sống tốt , làm được nhiều việc thiện thì con sẽ được đầu thai sang kiếp khác . Chúc con may mắn .

-O-

-Tiểu thư , người dậy đi.

Có tiếng gọi khiến nàng tỉnh giấc . Nàng vừa mơ một giấc mơ kì lạ .

Nhưng thức dậy nàng vẫn ở nơi xa lạ này .

Có lẽ giấc mơ vừa rồi là điềm báo cho tất cả những gì đang xảy ra ở hiện tại . Rằng nàng đã chết và bây giờ đang xuyên không về thời cổ đại . Quả là chuyện quá dị lạ thường nhất mà nàng từng được trải qua .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Chap 4 :

Mặc kệ vậy , bây giờ chỉ cần nàng sống tốt để hoàn lương là đủ . Đúng, chỉ cần thế là đủ .

Ha may rằng nàng xuyên không nhưng kí ức nàng vẫn không hề quên . Đó quả là một niềm hạnh phúc lớn lao dành cho nàng .

Nàng từ nhỏ đã được tiêm thuốc chứa nhiều hoocmon trộn lẫn với nhau , để giúp nàng xinh đẹp hơn , thông minh hơn tinh nhạy hơn .

Hơn nữa gần 20 năm tập luyện , nàng được rèn luyện rất nhiều , tất cả các tiếng , tất cả những thứ trên đời đa số nàng đã thử qua và nếm qua .

Ở hiện đại , nàng là một sát thủ chuyên nghiệp . Súng , dao , đao , kiếm , phi tiêu , cung tên . Chưa thứ gì làm nàng phải sợ .

Nếu như đi trên đường , nhìn đáng vẻ, khuôn mặt nàng thì chẳng hề ai nghi ngờ gì .

Nhưng thử đụng vào nàng . Nàng sẽ cho biết thế nào là mùi vị bị hành hạ và bị tra tấn một cách dã man . Một mình nàng có thể chấp hơn 30 tên đối thủ mà không hề cảm thấy khó khăn .

Hơn nữa đầu óc nàng nhờ có thuốc nên cũng khác , nàng học và nhớ rất nhanh . Chính vì vậy nàng cũng là một hack cơ chuyên nghiệp .

Nói chung nàng chẳng khác gì một cỗ máy hoàn hảo do con người tạo ra . Ngay cả chuyện hầu hạ phục vụ nàng cũng rất sành sỏi .

Ha , vậy thì nàng còn gì phải sợ nữa .

Bây giờ nàng sống trong một thân thể khác, nhưng thân thể này còn đẹp hơn nàng trước kia , dù rằng thân thể của nàng đã qua chỉnh sửa thẩm mỹ để trở nên hoàn hảo .

Chỉ cần rèn luyện nữa thì việc gì nàng phải lo âu nữa , cứ an nhàn mà sống cho qua ngày là đủ . hơn nữa là làm việc tốt, ví dụ như cứu nhân độ thế chẳng hạn .

Đó cũng chẳng có gì khó khăn , nàng đã học qua hết những phương thuốc xưa , thuốc độc hay giải độc nàng cũng biết .

Có thể rồi thì nàng còn sợ gì nữa .

Nhưng bây giờ điều quan trọng là nàng phải biết được thân thể của mình .

Đó mới chính là điều quan trọng bây giờ mà nàng cần tìm hiểu . Còn chuyện đây là thời đại nào , ở đâu thì nàng cũng chẳng cần phải quan tâm nữa . Nàng bỏ mặc .

-Tiểu Mai .

Nàng ngồi dậy rồi gọi nha đầu của mình .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Chap 5 :

-Có chuyện gì ạ ?

Nha đầu dù rằng có bức tức nàng nhưng vẫn không dám lớn tiếng .

-Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi ?

Nàng hỏi .

-Ồ , sao tiểu thư lại hỏi như thế .

Nha đầu bộ mặt hoảng hốt nhìn nàng .

-Đừng quan tâm , hãy trả lời ta đi .

Nàng nghiêm khắc .

-Dạ 15 .

Ặc , thật ngạc nhiên . Nha đầu kia chỉ mới có 15 tuổi , vậy mà lúc đầu nàng nhìn đã ngỡ là 17, 18 tuổi rồi .

Cũng phải thôi , nhìn có vẻ già hơn tuổi thế kia mà . Nhìn thân hình có thể nói là “đầy đặn” thế thì ai nói là 15 tuổi chứ .

-Tiếp , ta bao nhiêu tuổi ?

-Ồ , sao lại ?

Nha đầu ngạc nhiên nhìn nàng .

-Cứ trả lời đi .

-Dạ , tiểu thư 16 .

Ặc Ặc , nàng bây giờ lại càng không thể tin được nữa . Nàng đường đường là 1 phụ nữ đã 23 tuổi . Vậy mà giờ xuyên không lại chỉ còn có 16 tuổi , chưa qua cái tuổi để lấy chồng nữa . Chuyện gì đang xảy ra vậy chứ ?

Quả là không thể tưởng tượng được , thật phi lí . Hết sức vô lí .

-Người theo ta bao nhiêu năm rồi ?

-Dạ , cũng đã gần 8 năm .

Vậy có lẽ là thân xác mà nàng đang “chiếm” này và nha đầu kia sẽ rất thân thiết với nhau . Điều tra tiếp thôi .

-Tốt . Người ngồi ở cái ghế đó rồi trả lời tiếp . Kể cho ta nghe những điều người biết về gia đình ta từ trước đến giờ . Tuyệt đối không được giấu nửa lời , ta muốn kiểm tra lại tất cả mọi chuyện từ trước đến nay . Nếu như người nói sai điều gì người sẽ phải chịu sự trừng phạt . Lúc đó đừng trách vì sao ta không nể tình mà nặng tay .

Nàng vừa cười vừa nói . Tuy rằng thanh âm của nàng không lớn , không nặng nề nhưng nó khiến mọi người khi nghe phải khiếp sợ . Đó chính là bài học mà nàng đã từng được học .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Chap 6

-Tiểu thư tên đầy đủ là Doãn Tiêu Đông . Cha tiểu thư là Doãn Thiên Hàn – Thái Sư trong triều đình , mẹ là Đường Lạc Hợp . Tiểu thư là con gái thứ 2 của nhà họ Doãn . Trên có Công tử Doãn Lưỡng Thần đang trấn dử ở biên cương, dưới có tiểu thư Doãn Ngọc Kim . (Nói thật ta chả hiểu Thái Sư là giống gì nữa >< nhưng mà biết là chức đó to oí là to thôi)

Haizzz , nàng thờ dài . May là ít nhất cũng có chung tên là “Đông” . Chứ nếu không chắc nàng cũng rất bức mình , tên của nàng là tất cả những gì còn lại của kí ức , đó là tên của ba mẹ nàng đặt cho .

Nghĩ lại nàng thấy thật buồn , khi xưa nàng tập luyện thì nàng không để ý đến chuyện có cha , mẹ hay có gia đình cho lắm mà chỉ quan tâm đến đồng đội của mình là ai , là người như thế nào .

Đến khi nàng lớn , rồi đi làm nhiệm vụ nàng mới ý thức được cái gọi là gia đình . Nàng cảm nhận rằng nó rất ấm áp , hạnh phúc và giàu tình thương .

Nàng cũng mong ước rằng mình không phải là sát thủ , nàng muốn tìm gia đình mình lắm . Nhưng nàng không thể làm điều đó , bởi vì tổ chức của nàng đã chọn nàng là nữ sát thủ chính , nếu như nàng tìm đến gia đình thì gia đình của nàng chắc chắn sẽ bị nguy hiểm . Hơn nữa lúc đó thế nào nàng cũng vào thế bị động .

Và nàng chẳng muốn điều đó một chút nào .

-Tốt , tiếp đi .

Nàng tiếp tục ngồi nghe nha đầu Tiểu Mai kể hơn nửa ngày . Nhưng mà càng nghe lại càng rối loạn hơn trước . Tâm trí tinh thần nàng không tốt nên đầu óc không thông suốt .

-Thôi , người không cần phải nói cho ta nghe nữa , ta trên người thế là đủ rồi . Bây giờ giúp ta thay đồ rồi cùng ta ra ngoài . Ta muốn hít thở không khí một chút.

Nàng vừa nói vừa xua tay cứ như đang đuổi tà . Lúc này thực mà nàng không có tâm trí gì để nghe và nhớ lắm . Thân thể biết qua qua là được , trong thời gian thì sẽ dần tìm hiểu quan hệ sâu xa .

Còn giờ thì đi đây đi đó ngắm cảnh thưởng thức xem thử không gian nơi đây có đẹp không . Ít nhất cũng giống như trong phim truyền hình của Trung quốc chứ .Ha nàng quả là đang phấn khích và cao hứng .

-Nhưng mà tiểu thư chưa có gì lót dạ cơ mà .

Tiểu Mai nhăn nhó nhìn nàng .

Nhắc đến ăn thì nàng mới nhận thức được rằng cái bụng của mình cũng đang kêu réo in ỏi .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Chap 7 :

Ha đến giờ nàng kiểm cái gì lót dạ rồi đây . Nàng hiện đang rất tò mò không biết món ăn ở nơi đây có ngon như ở hiện đại của nàng không nữa .

-Ừm , người không nói thì ta cũng quên mất . Đi kiểm cho ta một ít món ngon đi , hôm nay ta không có tâm trí để ăn mấy .

Nàng nói nhẹ nhàng nghe như chán chường chứ thực ra thì nàng đang rất đói . Tiểu thư là thế đấy , phải giữ cho tròn 2 chữ “ sĩ diện” . Mà theo nàng là thế chứ nàng cũng biết mỗi người có 1 cách sống , không hẳn ai cũng có bệnh sĩ diện và “làm mình làm mẩy” . Thôi mặc kệ vậy .

Bỗng .

“Phụt”

Một phi tiêu từ ngoài cửa sổ được phóng vào phòng nàng rồi găm chặt cái chăn trên giường . Từ phi tiêu lan tỏa ra một chất gì đó khiến thành chăn của nàng chẳng mấy chốc đã bốc hơi đen ngòm , chỉ 1 chút sau , 1 lỗ lớn trên chăn hiện ra rất rõ .

Giật mình , nàng cảm giác thấy hoàn toàn nguy hiểm . Phi tiêu vừa rồi là có độc , thậm chí còn rất , rất độc .

-Á!!!!

Tiểu Mai chỉ hét lên 1 tiếng rồi ngất xỉu .

Nàng mỉm cười , chưa kịp gây thù chuốc oán với ai thì đã có người tới tìm nàng rồi sao ? Ha quả là khá thú vị a .

Cũng may là lúc này nàng nhanh chóng ngã người ra sau , nếu không sợ rằng khi tiêu với vận tốc như thế này đã đâm thủng thái dương nàng khiến nàng chẳng kịp kêu trời mà đã chết rồi .

Nàng đi tới phía Tiểu Mai để đỡ nha đầu kia dậy , tội nghiệp , chỉ vì yếu vía quá mà thành ra như thế .

Nhưng lại một lần nữa nàng cảm nhận được có 1 cái gì đó đang nguy hiểm đang tiến gần mình .

Chống tay , nàng dùng hết lực phóng sang giường .

“Phụt , Phụt , Phụt !!”

Đó là tiếng phi tiêu liên tiếp được phóng vào phòng nàng bằng một lực rất chi là mạnh bạo .

Nhanh chóng vừa di chuyển xung quanh để mũi tên không trúng mình , chỉ 1 chút , nàng đã lấy được 3 mũi phi tiêu đang còn dính độc .

Hướng mắt ra cửa sổ , nàng mỉm cười nhẹ , nhắm mắt để cảm nhận vận tốc mà phi tiêu hướng tới mình .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Chap 8 :

Mọi thứ lúc này như thể đang dừng lại vậy . Theo nàng cảm nhận thì chỉ có 1 tên sát thủ . Ha chỉ một tên sát thủ mới vào nghề mà đòi thanh toán lấy mạng nàng ư ? đúng là ngu dốt mà .

Nàng tuy bây giờ nhìn thế này thôi , tiểu thư lá ngọc cành vàng đấy . Đúng , nàng nhìn bình thường nhưng năng lực của nàng thì chẳng tầm thường . Nhếch mép , đưa ngón tay ngọc ngà của mình lên một cách nhẹ nhàng .

“Phụt”

Nàng dùng lực của cổ tay phóng 1 lần 3 mũi phi tiêu về phía cửa sổ .

-Á!!!

Đó chính là tiếng hét cuối cùng của tên sát thủ vừa phóng phi tiêu ám hại nàng .

“Rầm”

Đó chính là tiếng động cuối cùng mà tên sát thủ tạo ra trước khi chết . À không , hắn đã chết từ trước , nhưng mà vì ở trên cao bị té xuống nên mới tạo tiếng động như thế .

Nàng nhẹ nhàng bước ra cửa sổ nhìn . Ôi không ? đúng là tay nghề của nàng bị giảm sút rồi , 1 cái trúng giữa trán , 1 cái ở giữa mũi và cái cuối cùng tuy rằng trúng cổ nhưng lại nằm chệch về phía bên phải chừng 0.5 cm .

Tự lấy tay đập đầu vào đầu mình . Nàng thật là ngu ngốc quá đi , chiêu này nàng đã phải học trong 1 tháng , thế mà giờ lại để cho trượt .

Đang nhìn say sưa , nàng bỗng lộn 1 vòng về phía giường .

“Phụt” Lại thêm một phi tiêu nữa từ phía trái phóng vào người nàng .

Ha ha hôm nay quả là ngày vui mà , muốn nàng sát sinh à , cũng được thôi . Nàng không ngại chuyện giết người . Cầm lấy chiếc phi tiêu trên chân , nàng dựa tay phải vào thành đường 1 góc 45 độ , dùng tay trái phóng phi tiêu về phía tên sát thủ kia đồng thời gọi lớn .

-Gia nhân đâu , có thích khách .

“Rầm”

Lại thêm một cái xác nữa hiện ra trước mặt nàng .

Nhưng lần này là nàng cười 1 nụ cười thực sự . Chính xác phi tiêu đã nằm trọn trên trái tim của tên hung thủ đó . Đó mới là đòn chí mạng mà nàng dành cho hắn ta .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Chap 9 :

-Tiểu nữ biết còn chính xác là 7 sát thủ nữa đang đứng trên kia nữa . Nhưng xét cho cùng tiểu nữ chưa làm gì phạm đến các ngài . Chính vì thế tiểu nữ mới mạo muội ra đây là muốn nói chuyện với các vị . Cớ sao các vị lại hành động như vậy ? giới giang hồ với nhau mà nhất quyết phải đối xử với nhau như thế sao ?

Nàng cười nhẹ nhàng . Dưới ánh nắng này nàng biết mình sẽ càng đẹp hơn .

Bản thân con người mà nàng nhập vào này chắc chắn chỉ là một cô nương yếu đuối , bởi vì nếu như người chuyên tập võ thì cơ bắp và người sẽ rất săn chắc .

Nàng phỏng đoán rằng là có người ghen ăn tức ở với vẻ đẹp của “nàng” nên mới kiếm người để giết nàng . Nhưng mà giết sai thời cơ rồi .

-Chúng ta chỉ mà phụng mệnh hành sự mà thôi . Mong cô nương bỏ qua .

Có tiếng nói từ trên vọng về .

-Nhưng tiểu nữ chỉ là một cô nương bé nhỏ , cớ sao lại phải giết cơ chứ ?

Nàng vẫn chưa muốn kết thúc, với mấy tên tép riu này nàng còn muốn đùa giỡn với chúng 1 lúc nữa đã .

-Xin lỗi .

“Phập...!!!!”

Những chiếc phi tiêu vẫn tiếp tục phóng về phía nàng , thật ức chế , nàng đã ra mặt nói thế rồi mà chúng vẫn không biết điều sao ? Đáng ghét mà , với những kẻ dưới quyền , hoặc những kẻ không có quyền đụng vào nàng khi làm nàng ghét sẽ rất thâm . Muốn chơi , nàng có thể chơi đến cùng .

Nhưng đáng tiếc thay những kẻ này không đáng để này phải suy nghĩ quá nhiều để chống đối đến con cò cuối cùng .

“Rầm...!!!!!!”

Đó là âm thanh cuối cùng mà nàng còn nghe thấy , phui tay một cách nhẹ nhàng cứ như chưa có chuyện gì xảy ra .

Nàng bây giờ mới tự hỏi không biết gia nhân trong nhà đâu cả rồi lại để một cô gái ngây thơ hiền lành như nàng ở 1 nơi hoang vắng thế này .

May là nàng biết võ công , nếu không chắc nàng bây giờ đã gặp mặt Diêm vương rồi ngồi uống trà với ông ta để bàn chuyện thiên hạ rồi .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Chap 10 :

Tạm bỏ qua , nàng không muốn bàn luận đến những vấn đề đáng nhẽ nhói như thế này nữa .

Việc bây giờ cần thiết của nàng là lập tức phải cho Tiểu Mai tỉnh dậy , chứ nếu không nàng chẳng biết làm gì hơn .

-Tiểu Mai , tỉnh dậy .

Nàng lay lay nha đầu của mình ,từ trước đến giờ nàng chưa có kinh nghiệm trong chuyện này . Nhưng mà lay mãi Tiểu Mai vẫn thế , vẫn bất tỉnh nhân sự không hề có chút gì gọi là có sự sống .

Đúng rồi , cần 1 ít nước . Nàng nhìn xung quanh , chậu nước rửa mặt vẫn còn đặt đó , nàng vẩy 1 ít vào mặt Tiểu Mai .

-Tỉnh dậy nhanh nào .

Mãi một lúc sau Tiểu Mai mới chịu tỉnh dậy , tuy nhiên mặt lại trắng bệch không còn 1 giọt máu .

-Tiểu... tiểu thư , giết... giết người

Mãi cô nàng mới lắp bắp nói được một câu .

-Chết hết rồi .

Nàng chẳng hề bận tâm đến thái độ của Tiểu Mai , dù sao nha đầu đó cũng tỉnh dậy là nàng mừng rồi .

-Tại sao nhà mình lại không có gia nhân ?

Nàng bức bối hỏi , đến bây giờ vẫn không thấy mặt một tên gia nhân nào để sai bảo . Đáng ghét thật , nổi tiếng là gia đình danh giá mà ngay cả 1 tên cận vệ cũng không có . Nực cười .

-Chết.. chết hết là sao ạ ?

Tiểu Mai vẫn ngơ ngác .

Đúng là nha đầu nhát gan mà , chỉ mới có chút đã chẳng thể nói được nữa . Có lẽ là nàng không nên nói sự thật , chứ không chắc Tiểu Mai sẽ cách xa nàng hàng nghìn dặm mất .

-Có 1 đại hiệp nào đó đã giết chúng và cứu chị em mình . Ta định cảm ơn thì người đó đã biến mất . Vậy gia nhân của nhà mình đâu ?

Nàng kể vắn tắt cho Tiểu Mai nghe rồi nhắc lại câu hỏi của mình .

-Tiểu thư không nhớ gì hết ư ?

-Không .

Nàng đáp trả , thực thì nàng xuyên không mà , sao nhớ được mọi chuyện cơ chứ .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Chap 11 :

-Chính ngày hôm trước tiểu thư chết sống cũng đòi chuyển lên cái vùng ma quỷ đến không hay này sống , đã thế lại còn không chịu cho ai đứng canh hay bảo vệ . Thế mà giờ người lại hỏi em như vậy là sao chứ ?

Tiểu Mai nhăn mặt nhìn nàng mà nói , bộ dạng có vẻ là ức chế lắm .Câu nói có chút gì đó gọi là trách móc , thế nhưng vẫn không dám to tiếng .

-Thì bây giờ cũng có sao đâu mà ngươi phải sợ .

Nàng tiến đến bàn rồi lấy trái táo mà ăn .

-Theo em là nên trở về nhà , chứ ở đây nguy hiểm quá , cùng lắm người chỉ nói một câu con sai rồi với lão gia thôi mà .

Có vẻ là cô nương mà nàng nhập vào có giận hờn gì với cha thì phải , nếu không một cô gái xinh xắn như thế mà lại mạo hiểm đến một nơi “ma quỷ đến không hay” .

Cũng có thể là giận vì bắt phải lấy chồng . Ha có lẽ là đúng , bởi vì 16 tuổi ở thời này thì đã có quyền lấy chồng rồi mà .

Rùng mình , nàng vốn muốn tự do , không muốn bị ràng buộc bởi một thứ gì cả . Mà xét nàng thế này thì có lấy ít nhất cũng phải lấy tể tướng , thái tử hoặc hoàng thượng . Còn nếu không . nàng thà ế cho đến chết còn hơn .

Nhưng mà có lẽ ý kiến của nha đầu Tiểu Mai là đúng , nàng nên chuẩn bị về nhà thôi , dù sao thì cũng bỏ qua đi mọi chuyện . bây giờ nàng muốn được bình yên .

Đúng rồi , khi về nhà nàng sẽ chế độc được và một số phương thuốc . Xem ra nàng cũng có không ít kẻ thù , phải phòng vệ cho tốt mới được .

Hơn nữa cơ thể này không phải là cơ thể của nàng nên cũng có khá nhiều bất tiện . Phải về rèn luyện và phòng bị cho kĩ càng mới được . Nơi này còn có nhiều điều để khám phá lắm , nàng không muốn chết một cách vô lí như vậy .

Ở hiện đại nàng là một con người khác thì bây giờ ở đây nàng cũng phải khác , không thể sống lầm đường lạc bước như ngày xưa nữa .

Ít nhất nàng sẽ là một người cứu nhân độ thế . Nhưng điều trước tiên là phải về nhà .

-Tiểu Mai , ta và người gấp rút cùng về nhà . Ta không muốn ở đây nữa .

Nàng giục Tiểu Mai ..

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Chap 12 :

-Vâng .

Tiểu Mai toe toét cười hơn hờ chạy đi thu dọn một cách nhanh chóng . Nàng chỉ mỉm cười nhẹ nhàng , nha đầu kia vui đến nỗi dù rằng có 9 cái xác chết ở bên ngoài nhưng vẫn không thêm để ý .

Bây giờ nàng mới biết rằng là con gái ngày xưa thật khổ , chỉ mỗi cái công đoạn làm tóc cũng đủ khó khăn và mệt nhọc rồi . Nhưng may rằng nàng có một nha hoàn khá giỏi trong việc này .

Cuối cùng nàng và Tiểu Mai cũng bước ra khỏi được ngôi nhà đầy xác chết đó . Vừa đi nàng vừa tranh thủ hái những cây ven đường mà nàng biết để làm thuốc . Ha , lần này khi về nhà nàng sẽ chế ra được khá nhiều thuốc đây .

Đi ròng rã 1 tiếng đồng hồ nàng mới có thể xuống núi , với cái thân thể này khiến nàng mệt mỏi vô cùng , chân nàng đau tê buốt , càng đi nàng lại càng oán trách chủ nhân của cái thân thể này sao lại ương bướng đến như thế , để bây giờ khiến nàng phải chịu mệt .

-2 vị tiểu thư muốn đi đâu .

Tên đánh xe hỏi nàng và Tiểu Mai .

-Cho hai chúng tôi về phủ nhà họ Doãn .

Tiểu Mai nhanh chóng đáp lời .

-Vâng , mời hai vị lên xe .

Đến bây giờ nàng mới hiểu được tình cảnh đi xe ngựa là như thế nào , gặp phải ổ gà là xóc lên xóc xuống khiến nàng nhức hết cả người . Thật là khó khăn quá , sao thời xưa lại không có xe ô tô để đi cho thoải mái cơ chứ . Đi như thế này chỉ cần nửa ngày chắc nàng cũng chết vì bị xóc .

Cuối cùng nàng cũng về được nhà . Cơ ngơi của Doãn phủ khiến nàng hơi bất ngờ , không ngờ nó lại rộng và khang trang như thế .

Nàng cùng Tiểu Mai bước vào phủ , khổ thay nàng chẳng biết đi hướng nào cho đúng cả . Nếu nói chuyện nàng nhập hồn thì chắc cũng chẳng có ai tin , rồi lại bảo nàng không bình thường nữa thì mệt .

-Tiểu Mai đỡ ta về phòng , ta cảm thấy chóng mặt quá .

Nàng giả vờ đau đầu , ít ra vừa đi xe ngựa một quãng thời gian như thế thì cũng khiến cho con người ta cảm thấy mệt . Hơn nữa nàng lại là một thiên kim tiểu thư yếu đuối thì chuyện mệt mỏi lại là chuyện bình thường .

-Tiểu thư đi cẩn thận .

Tiểu Mai ân cần chạy lại đỡ nàng .

Đi mãi , ước chừng phải qua bao nhiêu phòng mới đến được phòng của nàng . Đúng là nhà cao cửa rộng có khác , nhiều phòng quá chừng , chỉ khiến nàng đi đến mỏi chân .

Phải nói về phòng nàng , đó là một căn phòng khá rộng , thiết kế cũng khá bắt mắt . Sau phòng có một vườn hoa khá đẹp , hai bên có vài cây trúc nhỏ mọc lên nhìn khá bắt mắt , trước có trồng một loài hoa gì đó nàng cũng không rõ , nó màu vàng nhạt trông rất đẹp .

Ở quanh phòng có treo những bài thơ , chữ viết và có rất nhiều bức tranh . Xem ra vị tiểu thư mà nàng nhập vào quả là có tâm hồn của thi sĩ .

-Tiểu thư nghỉ đi cho khỏe .

Tiểu Mai nhanh nhẩu nói , từ khi về phủ nha đầu thay đổi tính cách hẳn , cứ luôn miệng luôn mồm .

-Ta đỡ rồi .

Bây giờ nàng mới để ý rằng trong phòng còn có cây đàn tranh , đàn bầu với sáo trúc . Bên cạnh đó còn có bức tranh thêu hình một cây dây leo gì đó trông rất đẹp .

Cũng may là nàng đã từng học qua về thêu thùa và đàn . Nghĩ lại đã đâu rồi nàng cũng không hề đụng về những thứ này .

-Tiểu Đông .

Có một giọng nói từ sau lưng vang lên khiến nàng giật mình .

Người đang đứng trước mặt nàng là một người phụ nữ trông rất hiền từ và nhân hậu , tuy đã đứng tuổi nhưng trông nhan sắc còn mặn mà lắm . Nàng đoán nếu không nhầm thì đây chính là Đường Lục Hợp , mẹ ở kiếp này của nàng , nói theo cách của người xưa thì chính là phụ mẫu .

Nàng chỉ nhìn rồi suy nghĩ trong đầu mà chẳng nói gì ,thực ra nàng có biết người trước mặt mình là ai đâu mà nói chuyện cơ chứ . Cứ coi như là nàng giận dữ không thèm nói chuyện với ai đi . Như thế là khỏe cho cái thân và đầu óc của nàng nhất .

-Con vẫn còn giận mẫu thân sao ?

Mẫu thân ? Ha vậy là nàng đã đoán đúng , chắc hẳn là thân xác này được học từ mẹ nên mới trông đẹp và hoàn hảo như vậy .

-Không .

Nàng cũng chẳng nói nhiều , chỉ trả lời ý chính . Đúng hơn là nàng có biết gì đâu mà giận với chả hờn chứ . Nói ít một chút sẽ tốt cho nàng trong trường hợp này , vì nếu nói nhiều chỉ thêm lộ thiên cơ . Hơn nữa bản tính nàng từ trước đến nay chưa hề nói nhiều .

Chỉ cần nói ý chính , đúng nội dung , không lãng nhăng văn vẻ . Đó chính là tính cách mà nàng được đào tạo . Nên giờ khi nàng nhập hồn cũng sẽ chẳng thay đổi tính tình .

+++++

Ha viết thế này thì bà con vừa lòng rồi chứ >< Ôi dài quá

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Chap 13 :

-Con mệt sao ? Để mẫu thân sai đầu bếp nấu món ngon cho con tắm bổ nhé . Trông con gầy quá.

Đường Lục Hợp nhìn nàng thút thít khóc , tay không ngừng sờ lên mặt nàng . Khuôn mặt bà hiện lên sự lo âu và thương xót rõ rệt .

Bất giác nước mắt nàng rơi , chính nàng đã quên đi cái cảm giác ấm áp này từ lâu mất rồi . Những kí ức hồi nhỏ nàng đã quên gần như là hết sạch , bởi vì lúc đó nàng quá nhỏ , còn chưa ý thức được nhiều thứ như bây giờ .

Hơn nữa xa gia đình từ nhỏ , lại luôn được rèn luyện từ sáng tới tối , phải luôn có ý thức làm việc hết mình , biết hi sinh về nghiệp lớn , không từ mọi thủ đoạn để đạt được mục đích của mình , chỉ có đồng đội , tuyệt nhiên không được nhân nhượng cho kẻ thù . Dù là có huyết thống hay không , chỉ cần đối đầu thì bất chấp hết cũng phải giết cho bằng được kẻ thù .

Còn khi có thời gian nghỉ ngơi là nàng nằm ngủ đến mê mết chẳng biết trời đất gì nữa thì còn đâu mà suy tới hai chữ “ gia đình ” nữa .

Nàng chẳng nhớ được cái cảm giác được vui vẻ và hạnh phúc cùng gia đình như thế nào nữa . Rồi được cha mẹ bảo vệ che chở , lau nước mắt mỗi khi nàng khóc , được cổ vũ động viên mỗi khi gặp khó khăn

Tất cả cảm giác của nàng về gia đình nàng dường như đã quên hết rồi . Không đúng , không phải là dường như nữa mà chắc chắn rằng nàng đã quên hết .

Nàng muốn bù đắp lại thứ tình cảm đó . Đúng , nàng muốn một lần biết được cái cảm giác được ở bên mẹ và cha nó ấm áp như thế nào , hạnh phúc ra

sao . Dù chỉ 1 lần cũng được , nhưng để nàng cảm nhận và nhớ mãi .

-Mẫu thân .

Nàng ôm chầm lấy Đường Lục Hợp , sau này người phụ nữ này chính là mẹ , là mẫu thân của nàng , là người sẽ bảo vệ che chở cho nàng .

Quả là người ta nói lòng mẹ bao la rộng lớn và rất ấm áp . Nàng cảm nhận được hơi thở ấm áp của mẫu thân mình , cảm giác thân thuộc biết bao . Như thế này thật tốt , thật hạnh phúc .

Nước mắt nàng vẫn không ngừng rơi , thậm chí là nàng khóc nàng càng nhiều hơn .

-Nín đi con , mẫu thân biết lỗi của mình rồi mà . Con đừng khóc làm mẫu thân sợ .

Đường Lục Hợp tay run run ôm nhẹ nàng vào lòng , nước mắt bà vẫn không ngừng rơi .

Rồi nàng ngủ thiếp đi trong vòng tay ấm áp đó .

Đã hơn 20 năm nay , nàng mới có 1 lần ngủ ngon như thế này , không toan tính , không lo âu , không để ý tới bất cứ điều gì , chỉ biết rằng mình đang ở cạnh người thân thiết nhất , người yêu thương nàng nhất .

--O--

Xung quanh có rất nhiều tiếng ồn và điều đó khiến nàng phải tỉnh dậy .

Thực sự là bản thân rất bức mình , đã lâu lắm nàng mới cơ hội để nghỉ ngơi , thế mà lại bị làm ồn . Ha chắc hẳn kẻ đó muốn làm nàng ra tay đây mà .

Nàng vươn vai . xô chiếc giày vào chân , chải chuốt lại tóc một chút . Dù sao cũng mang tiếng là thực nữ , tiểu thư mà và nàng lại chẳng muốn mất đi hình tượng đẹp để đó .

-Thả ra , ta muốn gặp Tiểu Đông của ta .

Một chàng trai khôi ngô tuấn tú đang đứng trước cửa phòng nàng mà làm loạn .

Ha , nàng không nghe lần đấy chứ ? Tiểu Đông của ta , cha cha , chắc hẳn chàng trai này phải thân với Tiểu Đông (Người bị nv chính nhập vào) lắm .

-Tiểu Mai .

Nàng gọi nha hoàn của mình .

-Dạ .

Tiểu Mai từ ngoài chạy vào phòng một cách nhanh chóng . Trông có vẻ khá mệt mỏi .

-Nói với người đang đứng ngoài kia là ta đang rất nhức đầu , không muốn bị quấy rầy .Đề ngày khác ta tiếp .

-Vâng .

-À , chỗ lá lúc sáng ta hái ngoài bỏ đâu rồi ?

-Dạ ở trên bàn đấy ạ .

-Ừ , vậy người đi làm việc của người đi . Nhớ , đừng cho ai vào phòng của ta . Ta muốn yên tĩnh nghiên cứu vài thứ . Khi nào ta gọi thì mới được phép vào . Còn lại không ai có quyền vào đây cả . Người hiểu rồi chứ ?

Nàng nhướn mày nhìn Tiểu Mai .

-Vâng .

Mặc kệ tất cả , bây giờ nàng chẳng muốn nói chuyện cùng ai cả , mà có muốn nói cũng đâu có biết gì đâu mà nói . Tạm thời tinh thần nàng đang rất sáng khoái , nàng sẽ đi .. chế thuốc độc .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Chap 14 :

Tạm thời nàng đã kiểm được một số lá quan trọng . Tính ra từng này nàng cũng chế tạo được trên 50 loại độc là ít .

Nàng thầm cảm ơn vì mình đã bị bắt cóc rồi giúp trở thành sát thủ . Trước kia nàng đã phải học trong 1 năm kiến thức về các loại độc dược và thuốc . Để phòng trường hợp nếu như không có sẵn thì nàng có thể chế ra bất cứ lúc nào khi cần .

Chính vì thế đối với mọi người những cây lá kia chỉ là những loại cây vô hại và bình thường . Nhưng vào tay nàng thì sẽ trở thành độc vô cùng mạnh có thể giết người .

Mỗi loại cây đều có 1 dược tính riêng , chỉ cần nắm rõ và hiểu được công dụng của chúng thì có thể chế biến được hết .

Nàng bắt đầu bắt tay vào công việc của mình . Nhưng ở đây có một số thứ khó chiết xuất quá , cái này cần tới kỹ thuật của khoa học hiện đại nhưng đây lại là cổ đại . Đó quả là một khó khăn lớn đối với nàng .

Thôi thì chiết nó ra rồi lấy dung dịch khác để diệt nó đi cũng được . Dù sao trong những lúc đặc biệt không có sự trợ giúp của ai thì nàng cũng phải tự tìm cách để khắc phục những chuyện đáng quan tâm như thế này .

-Tiểu Mai , đem vào cho ta một số lọ nhỏ nào , càng nhiều càng tốt . À , thêm một ít nước , 1 vài cái cốc ,đũa , thìa , chén , đĩa nữa nhé .

Nàng đi ra cửa và nói với Tiểu Mai ở phía bên ngoài .

Ha , bây giờ thì đã có đủ dụng cụ . Nàng bắt đầu miệt mài làm việc . Bây giờ thử một tên nào dám làm hại nàng thử xem , nàng sẽ cho biết sự lợi hại mang tên Hoàng Phuong Đông .

-Tiểu thư à , đã một ngày rồi người không ra khỏi phòng . Người đừng làm tiểu nữ sợ mà .

Tiểu Mai bên ngoài vẫn lo lối om sòm , không những có nha đầu đó mà còn là toàn bộ gia thất trong nhà nữa .

Nhưng mà lại không muốn bị làm phiền trong lúc đang nghiên cứu nên mới bịa đại ra một cái lí do là nàng muốn yên tĩnh , nếu ai vào nàng sẽ tự cầm dao giết chính bản thân mình .

Tuy điều đó có lợi cho nàng thật nhưng lại khiến cho mọi người ở bên ngoài trở nên hoảng loạn .

Đã có thuốc mê được phun vào phòng nàng , nhưng may mắn thay nàng lại chế được thuốc giải . Thành ra nàng thì vẫn không sao , mà bên ngoài thì lại càng lo lắng .

Cũng chính vì vậy mà đã qua 1 ngày nay nàng mới có thời gian và không gian để chuyên tâm vào việc chế tạo độc dược .

Nhìn thành quả ngoài sức tưởng tượng của mình , nàng mỉm cười một cách nhẹ nhàng . Có lẽ giờ nàng nên phiêu du đây đó rồi .

Mở cửa , trước mắt nàng là mấy chục người đang ngồi có , nằm có , đứng có . đủ mọi tư thế trên đời . Tất cả như đang chết lên chết xuống mà đứng trước cửa .

Tuy nhiên nhìn xung quanh hình như là không thấy bóng dáng của Phụ thân và muội muội của nàng . Mà nàng cũng chỉ đoán thế , chứ đôi lúc họ đến nhưng mà đã về nghỉ ngơi rồi .

Tóm lại là nàng cho qua chuyện này .

-Mọi người sao vậy ?

Nàng giả vờ tròn mắt nhìn tất cả , cứ như thể nàng không hề biết chuyện gì xảy ra vậy .

-Tiểu Đông , con có sao không .

Đường Lục Hợp là người đầu tiên chạy đến bên cạnh nàng , trông giáng bà có vẻ rất hoảng hốt , sắc mặt vô cùng xanh xao .

Tự nhiên nàng cảm thấy có lỗi quá . Nàng là phận làm con mà cứ suốt ngày bắt cha mẹ phải lo lắng buồn phiền . Thật là ray rứt biết bao .

-Mẫu thân à , con không sao . Mẫu thân về phòng nghỉ đi cho khỏe .

Nàng nhẹ nhàng khuyên bảo .

-Nhưng ta sợ , ta sợ con sẽ nghỉ quên làm chuyện gì đại đột .

Đường Lục Hợp vừa nói vừa khóc , nàng thì vẫn đang tươi cười đứng trước mặt , thế mà bà lại cứ làm như nàng đã về âm phủ không bằng .

Nhưng dù sao điều đó cũng làm nàng thấy hạnh phúc , đây chính là sự lo lắng mà cha mẹ dành cho con cái , và điều đó thực làm nàng cảm thấy rất ấm áp và khoan khoái .

-Mẫu thân à , con không sao .Người cứ về phòng nghỉ đi .

Nàng vẫn kiên nhẫn từ tốn .

-Nhưng con phải hứa với ta là con sẽ không làm điều gì dại dột , có như thế ta mới yên lòng .

Đường Lục Hợp cầm lấy tay nàng nói , trông bà chả khác gì một đứa trẻ đang cần mẹ dỗ dành .

-Vâng , con hứa với mẫu thân . Để con đưa mẫu thân về phòng nghỉ .

Nàng vẫn giữ nguyên thái độ nhẹ nhàng , đối với người phụ nữ này nàng rất ư là có thiện cảm . Nàng không muốn dùng một lời lẽ nặng lời nào cả .

-Các người cứ đi trước , ta đi sau một chút .

Nàng chỉ vào các gia nhân mà nói , thực tình nàng có biết phòng của Đường Lục Hợp ở chỗ nào đâu mà đưa về nghỉ ngơi chứ . Đành phải viện lí do này lí do nọ .

Ha , bây giờ nàng mới nghĩ ra được một điều thú vị , từ lúc nào nàng đã trở nên “lươn lẹo” hơn trong cách nói năng ứng xử .

--O--

Mãi mới có thể đỡ cho Đường Lục Hợp nghỉ ngơi , tuy rằng đã cả một ngày chưa ăn , cộng thêm vào đó là sự mệt mỏi khiến nàng cảm thấy rất khó chịu . Nhưng mà nàng đang rất vui và hạnh phúc .

-Tiểu Mai , ta muốn ăn một chút gì đó . Ta cảm thấy rất đói .

Nàng hứng khởi nói .

-Vâng .

Nàng về phòng và lên giường nằm , đã qua một ngày bù đầu với công việc khiến nàng mệt mỏi .

Mà thực ra là do cơ thể của Doãn Tiêu Đông quá yếu chứ thực nếu so sánh sức nàng thì còn hơn cả 1 người con trai khỏe mạnh .

Bao nhiêu năm tập luyện , cộng thêm vào đó môi trường khắc nghiệt khiến nàng có sức sống khá là bền vững .

Còn bây giờ thì nàng rất mệt , nàng muốn ngủ 1 giấc cho thoải mái .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Chap 15 :

Nàng cùng Tiểu Mai đang cùng nhau dạo đi trên phố . Khung cảnh ở đây ngoài sức tưởng tượng của nàng .

Rất đẹp , vô cùng đẹp , tuyệt vời . Đó chính là cảm giác của nàng bây giờ . Khung cảnh thật nhộn nhịp và tấp nập , người người đi trên đường , tiếng reo hò in òi của một số ai đó , tiếng chào hàng của các thương lái , cửa hàng khiến khung cảnh vô cùng sinh động .

Ha , nàng cứ nghĩ rằng cùng lắm nó cũng gần giống chứ không khác trong phim ngày xưa mấy , không ngờ nó lại hoành tráng vô cùng .

Bây giờ đúng là nàng mới được mở rộng tầm nhìn của mình .

Trên phố có rất nhiều thứ đồ thú vị , nàng cảm thấy rất hứng thú với các thứ đồ dùng này .

Bỗng có một khúc nhạc vang lên từ 1 nơi nào đó khiến nàng dừng chân , ai đó thổi một khúc sáo rất hay , nghe như tiếng nói , tiếng khóc than , lời tâm sự nỗi lòng vậy .

Nàng tò mò tự hỏi ai chính là chủ nhân của khúc nhạc đầy tình cảm vừa rồi .

-Tiểu thư , mình về thôi .

Tiểu Mai giương như không yên tâm lắm thì phải , cứ giục nàng về nhà mãi không thôi .

Bỗng một luồng gió thổi mạnh khiến nàng rung mình , trong đó có một chút gọi là sát khí .

Không ổn , bản thân bất giác hiện lên sự sợ hãi . Có lẽ nàng nên trở về nhà .

Tuy rằng hôm nay nàng đã hóa trang nhưng nàng vẫn có chút gì đó không vừa ý . Tốt nhất là hãy bình yên vô sự cái đã , nếu không chắc cha mẹ nàng ở nhà cũng không thể sống được .

Nàng cùng Tiểu Mai trở về nhà , vừa mới đi vào cửa thì đã có gia nhân bảo Phụ thân , tức Doãn Thiên Hàn có chuyện muốn bàn chuyện hệ trọng gì đó .

Nàng cùng Tiểu Mai đi vào phòng khách , nơi có Doãn Thiên Hàn đang chờ . Trong lúc đi xung quanh , nàng ít ra cũng đã biết được vài phòng trong nhà , phải nói rằng rộng và to thật.

Bước vào phòng , có hai người đàn ông đang nói với nhau . Một người nhìn rất oai hùng và người còn lại thì trông có vẻ khá là trau chuốt .

Nàng thầm nghĩ , có lẽ người đàn ông đang ở trước mặt mình là phụ thân , trông nàng trong gương cũng có rất nhiều điểm giống như người đàn ông này , đặc biệt là cặp lông mày rất sắc . Còn người đàn ông trau chuốt nói giọng gần như đàn bà kia chắc là thái giám trong cung .

-Tiểu Đông , vào đây đi con .

Doãn Thiên Hàn vừa gọi vừa vẫy tay gọi nàng lại .

Giật mình , nàng còn chưa kịp suy nghĩ gì .

-Vâng , con chào phụ thân , chào ngài .

Nàng cúi đầu nhẹ chào cả 2 người .

-Nghe tiếng Doãn cô nương đã lâu, hôm nay mới có dịp gặp mặt .

Tên công công (theo nàng nghĩ là như thế) cười nhìn nàng .

Nàng không thích cái ánh mắt đó , bởi vì nó có chút gì đó không tự nhiên , cũng có thể nói là nịnh bợ , cũng có thể là đang dò xét thái độ của nàng .

++++++

Công sức của những lúc online mà không mất điện :D 1 chap nhé mọi người hiii

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Chap 16 :

Nàng mỉm cười nhẹ rồi quay sang phụ thân của mình .

-Phụ thân cho gọi con có chuyện gì vậy ?

Nàng ngược nhìn Doãn Thiên Hàn mà hỏi .

-À , con cứ về phòng đi , tí nữa rồi ta sẽ nói . Bây giờ ta bận tiếp khách .

Doãn Thiên Hàn nhìn nàng trĩu mến .

-Vâng , chào phụ thân , chào ngài .

Nàng cúi đầu chào rồi trở về phòng, thật thoải mái. Ở lại chỉ làm nàng thêm rắc rối chứ chả được cái gì. Có cho vàng nàng cũng chẳng thêm ở lại nữa là.

Nhưng mà nàng cảm thấy cuộc nói chuyện trong kia quả là có chút gì đó quan trọng. Hay là ... nàng thực không dám nghĩ đến chuyện lấy chồng đâu, nhất là lấy những vị đứng đầu của đất nước.

Bây giờ nàng rất muốn tự do, nàng sẽ là nữ khách giang hồ, đi hành hiệp trượng nghĩa. Hắc hắc, đúng, nàng quả thực là muốn làm thế.

Tuy nàng chưa hề tiếp xúc với xã hội cổ đại nhưng qua các bài học lịch sử và phim ảnh thì nàng cũng có thể tưởng tượng ra được chốn Hậu Cung là như thế nào.

Đó là một cuộc chiến giữa các mỹ nhân, ai thắng thì làm vua, thua thì làm giặc. Nàng không muốn bản thân phải dính vào một cuộc sống lúc nào cũng phải đấu tranh chống lại mọi thủ đoạn tàn nhẫn được.

Người ta nói rằng phụ nữ hiền nhưng trong tâm của phụ nữ hiền không phải là không có cái ác. Chỉ cần bị tác động mạnh thì cho dù họ có hiền đến đâu cũng có thể làm tất cả, kể cả việc giết người.

Nàng tuy thông minh, nhưng làm sao có thể thoát khỏi vòng vây của nhiều người phụ nữ tài sắc toàn vẹn được chứ. Những người được tuyển chọn vào cung đa số là những người hoàn hảo về mọi mặt. Nàng 10 20 30 người thì có thể chống đỡ được nhưng mà đến con số hàng trăm, hàng nghìn thì nàng quả là có chùn bước.

Ở thời hiện đại nàng có sự hậu thuẫn của cấp trên, của những con người thông minh toàn diện hơn. Còn ở đây, nàng có ai?

Quả thật là nàng rất sợ. Hơn nữa với tài sắc và trí óc của nàng thì chắc hẳn sẽ được Hoàng Thượng sủng ái. Nếu như vậy thì chắc nàng sẽ gặp nạn rồi.

- Tiểu thư người nghĩ gì mà thần thờ vậy?

Nha đầu Tiểu Mai đưa tay qua lại trước mắt nàng.

Giật mình, Tiểu Mai chẳng khác gì bóng ma, xuất hiện khi nào mà nàng cũng không hề biết.

Tiểu Mai làm trong phủ đã lâu, đa số gia nhân cũng thường trò chuyện với nhau về những chuyện mà mình nghe được. Hắc hắc, nàng có người để điều tra rồi.

- Tiểu Mai, ta muốn hỏi người một số chuyện.

- Vâng, tiểu thư cứ hỏi. Nếu biết thì em sẽ nói.

Tiểu Mai ngập thơ trả lời nàng.

- Ta muốn hỏi về hoàng thượng.

- Sao ạ!

Tiểu Mai tròn tròn hai mắt nhìn nàng.

Hành động của Tiểu Mai làm nàng khá là nghi ngờ, nếu bình thường thì đâu có hành động như thế cơ chứ. Chắc hẳn là có ẩn khúc.

- Ta muốn hỏi về hoàng thượng.

Nàng nhướn mày nhìn nha hoàn của mình, có vẻ chút không vừa ý lắm.

- Tiểu thư vốn không quan tâm tới việc triều chính, chưa bao giờ tiểu thư nghe chuyện về người trong cung cả. Tiểu thư quả là lạ đó.

Tiểu Mai cười nhẹ nhìn nàng, mới đây thôi thái độ vô cùng bờ ngỡ, còn bây giờ thì ... mặt mày lại hớn ha hớn hở như vớ được tiền vậy. ha, quả là nha đầu này có tài năng diễn xuất đó, chắc hẳn nếu như ở thời hiện đại thì Tiểu Mai sẽ chen được 1 chân trong dàn diễn viên xuất sắc.

Nhưng mà con người Doãn Tiêu Đông thực sự hồ hững vậy ư? sống mà lại nghe chuyện trong cung, ha quả là phí đó. Chuyện trong cung có nhiều thứ li kì lắm chứ, ví dụ như những chuyện ngày xưa chẳng hạn. Chả thành phim ảnh sử sách cả sao?

- Đột nhiên ta muốn nghe thế thôi. Người kể đi.

Nàng cao hứng nói.

- Tiểu thư thật là ... ngày xưa kể cho thì chả chịu nghe, bây giờ thì lại muốn nghe. Em chả hiểu nổi ý thích của tiểu thư là như thế nào.

Tiểu Mai vừa nói vừa kéo ghế lại ngồi gần nàng.

-Kể đi , người đạo này lắm chuyện quá rồi đấy .

-Vâng vâng , em kể .

Tiểu Mai lắc đầu cười nhìn nàng .

Hà hà , nhân vật nam chính chuẩn bị xuất hiện nhé các tình yêu .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Chap 17 :

-Hoàng thượng hiện nay tính thì cũng đã 54 tuổi . Sinh được 3 thái tử và 1 công chúa .

Tiểu Mai bắt đầu kể cho nàng nghe .

-Dừng .

Nàng chả muốn nghe nữa . Hoàng thượng hiện nay đã 54 tuổi , chắc hẳn cũng tuyển đầy đủ Hoàng hậu , vương phi , quý phi , chiêu nghi hết cả rồi .

Nếu mà nàng cam chịu làm người của hoàng thượng thì quả thực là ... không thể được , có chết nàng cũng chẳng muốn làm vợ hoàng thượng đâu .

Nhưng mà hoàng thượng còn có 3 người con mà , phải không ? Hà hà , nếu như vậy thì chắc hẳn là nàng sẽ làm vợ của thái tử , rồi sau này nàng sẽ lên làm hoàng hậu .

Chắc , nàng chép miệng , làm phụ nữ đẹp đã khó , làm người đứng đầu thiên hạ cùng với vua lại càng khó hơn . Nàng không muốn sống trong cảnh ganh đua ghen ghét một chút nào .

Mà tóm lại là nàng cũng chỉ đoán già đoán non chứ nàng chẳng biết chuyện gì sẽ xảy ra sau này mà . Thôi thì đành chờ phụ thân vào nói chuyện rồi hẵng tính .

-Tiểu Đông .

Doãn Thiên Hàn bước vào cửa , gọi nàng .

Đúng là vừa nhắc đến Tào Tháo thì Tào Tháo đã xuất hiện , quả là linh nghiệm đó .

-Chào phụ thân .

Nàng lễ phép .

-Ừ , phụ thân có một số chuyện muốn nói với con .

-Vâng .

Nàng gục đầu nhẹ , đồng thời nhìn Tiểu Mai .

Tiểu Mai dường như cũng hiểu được ý nàng nên cũng lặng lẽ ra ngoài đóng cửa lại .

-Chuyện thành thân của con ..

Doãn Thiên Hàn mở miệng , tuy nhiên lại không hề dám nói nặng lời , cũng không dám nói thẳng ra , chỉ mở lời một chút .

Quả là nàng đoán không sai , nàng sẽ phải lấy chồng . Thật là ... nàng không hề muốn điều đó một chút nào .

Mà có lẽ là vì chuyện này nên Doãn Tiêu Đông mới bỏ nhà lên núi tìm đường chết . Chắc , quả là gay cấn đó .

Nhưng mà nàng muốn được tự do , việc gì phải vào cung rồi sống một cách khổ cực cơ chứ .

Đúng , không đời nào .

-Sao ạ ? Phụ thân cứ nói tiếp đi .

Nàng tuy không vừa lòng với chuyện này nhưng vẫn không muốn làm Doãn Thiên Hàn phật ý .

-Ta muốn nói chuyện của con là tứ thái tử .

Doãn Thiên Hàn chỉ nói từng đó rồi dừng lại xem xét nàng , có lẽ là xem xét tâm tình .

-Vâng .

Nàng gục đầu như đã hiểu .

-Vậy ý con thế nào ?

-Con nói không có được không ?

Nàng nhẹ nhàng nói , mặt tựa hồ như chưa có chuyện gì xảy ra .

-Con gái à , con muốn ta phải chịu khổ sao ?

Doãn Thiên Hàn nhăn nhó nhìn nàng . Trông mặt chẳng khác gì một con khi .

Nàng thở dài , thực tình nàng chẳng biết tứ thái tử là cái giống gì , trông như thế nào . Nhưng nghiêm nhiên

với hoàng tộc là nàng đã không muốn đụng vào rồi . Trừ phi là nhiệm vụ , còn không nàng không muốn dính dáng đến thứ gì hết .

Chỉ mong rằng ngày qua ngày , được ở bên chăm sóc cho phụ thân và phụ mẫu , làm tròn bổn phận của một người con , rồi sẽ đi hành tẩu dang hồ . Chắc , đó quả là một lí tưởng cao đẹp mà nàng đã tự đặt ra cho bản thân mình .

-Nhưng phụ thân muốn con phải làm sao bây giờ ?

Nàng bây giờ mới thể hiện rõ điều mà mình muốn nói trên khuôn mặt , dáng vẻ và giọng nói của mình .

-Ta biết , tuy con không thích tứ thái tử . Nhưng đây là bổn phận của chúng ta , chỉ biết làm theo thôi con à

. Tiên đế đã hạ chỉ tứ tử nhỏ con đã phải làm vợ tứ thái tử rồi . Con không nên hành động như thế .

Chắc , hôn ước này đã có từ lúc nàng mới sinh ra ư ? quả là chuyện lí kì đó . Đúng là thời xưa cổ hủ thật , cứ cha mẹ đặt đâu là con cái phải chấp hành chứ chả như hiện đại .. rất tự do .

-Nhưng mà ...

Nàng phân vân .

-Con gái à , con hãy đồng ý hi sinh vì gia đình một lần đi , chớ nhẽ con muốn phụ thân và mẫu thân phải quỳ lạy dưới chân con ư ?

Haizz , nàng thở dài , thực sự là nàng muốn làm một người con có hiếu chứ không hề muốn mang tiếng bất hiếu một chút nào . Một tí cũng không .

Nhưng mà vào cung , rồi lỡ như tứ thái tử không ra gì , nàng chỉ sẽ sống những tháng ngày chán ngắt rồi chết sao ? Thế thì phí lắm .

Tuy nhiên nàng chẳng biết làm gì hơn . Có lẽ là nên tìm hiểu sâu hơn một chút rồi hãy đưa ra quyết định .

-Phụ thân để cho con suy nghĩ .

Nàng đứng dậy khỏi ghế .

Doãn Thiên Hàn dường như cũng hiểu được ý nàng nên cũng đứng dậy .

-Thôi được , ngày mai hãy nói cho ta câu trả lời .

Nói xong , Doãn Thiên Hàn thở dài bước ra khỏi phòng .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Chap 18 :

Khi Doãn Thiên Hân vừa bước ra thì Tiểu Mai cũng nhanh chân chạy vào . Không biết nha đầu có chuyện gì mà hốt hải như vậy nữa .

- Tiểu thư .

Tiểu Mai hốt hoảng nhìn nàng , có vẻ như là có chuyện gì đó quan trọng lắm .

- Có chuyện gì sao ?

Nàng nhẹ nhàng hỏi , từ lúc xuyên không , nàng đã tập tành cho mình một thái độ luôn luôn bình thản . Như thế mới có thể sống tốt được .

- Vâng , tứ thái tử đòi gặp tiểu thư .

Tiểu Mai vừa thờ vừa nói .

Ha , hôm nay quả là một ngày thú vị , nàng cứ nhắc hay nghĩ đến ai thì người đó lập tức xuất hiện . Quả là hiển linh quá .

Nàng cũng đang rất tò mò tứ thái tử là người thế nào mà Doãn Tiểu Đông lại sống chết cũng không cưới , dám chống lại thánh chỉ của tiên đế thì không phải là chuyện tầm thường .

Hơn nữa , theo nàng thì Doãn Tiểu Đông là một tiểu thư khuê các , không thể có chuyện dám chống đối như vậy được .

Chỉ có một điều, chắc chắn rằng là tứ thái tử có thể là bị dị tật bẩm sinh , thiếu năng , hoặc là một con người không ra gì nên Doãn Tiểu Đông mới không chịu lấy .

Nghĩ lại nếu thế thật thì nàng có chết cũng không cưới . Thà bắt nàng ế suốt đời còn hơn .

Nhưng sao Tiểu Mai lại sợ hãi và hốt hoảng như thế cơ chứ . Cứ làm như gặp phải yêu ma quỷ quái không bằng . Về điểm này thì nàng quả là có nghi ngờ lắm . Hơn nữa , chắc hẳn là tính tình chẳng tốt lành tí nào , có thể thì Tiểu Mai mới sợ như thế chứ .

Chắc , kệ vậy . Dù sao đây cũng là phủ nhà họ Doãn , hơn nữa nàng thì có gì mà phải sợ , cùng lắm thì cũng chỉ là một tên tiểu tử thôi mà . Để thử gặp xem ngang dọc tên tứ thái tử đó như thế nào đã rồi hẵng tính .

- Cứ cho hắn ta vào đi .

Nàng khuấy tay ý bảo Tiểu Mai cứ cho vào thoải mái .

- O , nhưng

Tiểu Mai tỏ vẻ khá là bất ngờ , có vẻ như là không thể tin nổi vào câu nói của nàng vậy .

- Sao à ?

Nàng nhìn Tiểu Mai .

Càng thấy thái độ của Tiểu Mai thì nàng lại càng nghi ngờ tên Tứ thái tử đó . Hừ , chỉ là 1 con người bình thường thôi mà , có chuyện gì mà cứ phải sợ hãi lên như thế cơ chứ .

- Dạ không , tiểu nữ nói gia nhân cho tứ thái tử vào liền .

Tiểu Mai lồm cồm chạy ra ngoài .

- Tiểu Đông à !!!

Là tiếng một người con trai đang gọi nàng , đó chính là Tứ thái tử .

Chỉ nghe thấy cái tiếng đã khiến nàng rợn gai ốc , sao lại có người nói cái giọng nghe đáng sợ thế cơ chứ . Chắc , nàng quả là có chút không thân thiết với con người này rồi .

Cái giọng nói này , cứ nghe như tên thái giám lúc nãy vậy . Ôi rợn cả người .

Bây giờ đúng là nàng mới hiểu được cảnh báo của Tiểu Mai . Haizz , biết thế nàng đã không cho tên biến thái này vào phòng .

Nhưng may mắn hần chỉ đi vào , gọi rồi ngồi ở ghế chứ chẳng dám làm đụng vào nàng . mà thực nếu như hần ta có 1 hành động gì gọi là “ sàm sỡ” thì nàng nhất định sẽ không cho hần yên thân . Gì chứ trong tay nàng đang có thuốc độc , cũng có thể cho hần về gặp tiên đế trong một ngày nào đó gần đây .

Nhưng mà nói thẳng , thì nhìn hần khác hoàn toàn với suy nghĩ của nàng khi nghe thấy tiếng nói . Hần chính là người kêu thét hôm trước ở ngoài cửa phòng nàng .

Nhìn đẹp trai ,cao ráo , cũng rất lãng tử . Thế có sao cái chất giọng vô cùng đặc biệt kia lại được hần sở hữu ?

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Chap 19 :

-Lần sau đừng gọi ta bằng cái giọng điệu đó .

Nàng nói , mặt thể hiện ra chút khó coi .

-Nàng làm mặt như thế trông rất đáng yêu .

Tên tứ thái tử biến thái lại giờ chất giọng trai không ra trai mà gái thì lại rất đậm chất . Tay thì lại không ngừng múa máy . Trông cái dáng này , nàng thực không nghĩ đó là con trai , hơn nữa lại là thái tử , sau này có thể làm hoàng thượng – người đứng đầu một nước .

Hần ta nhanh chóng di chuyển sang ghế ngồi gần nàng ,nhưng may mắn là nàng biết ý nên đã di chuyển sớm khỏi cái ghế của mình .

Nàng liếc xéo nhìn hần , nhưng cái khuôn mặt đó dường như không để ý đến ánh mắt muốn giết người của nàng , nàng chuyển đi đâu hần cũng chuyển theo , nhất quyết ngồi gần nàng cho bằng được .

Chậc , nàng thầm nghĩ rằng tên tứ thái tử có mắc bệnh gì không , chẳng hạn như là có vấn đề về giới tính . Thật là vấn đề nan giải đó .

-Ngồi yên trước khi ta giết ngươi .

Nàng tròn mắt nhìn tên biến thái đang ngồi trước mặt mình .

-Cho ta hôn nàng một cái đã , hôn xong rồi nàng muốn làm gì ta cũng được , kể cả cỡi đồ của ta .

Tên biến thái dường như chẳng hề để tâm đến lời nói của nàng thì phải . Miệng cứ chu chu lên nhìn rất đáng sợ , kèm theo chất giọng “mượt mà êm ái” , tay thì múa máy không ngừng lại càng khiến nàng thêm rùng mình .

-Biến , cắt khỏi phòng ta nhanh .

Nàng hét lên , đầy tức giận .

Lần đầu tiên trong đời nàng lại gặp một tên đáng sợ như thế , thật là biến thái , biến thái quá .

Nhưng mà nàng không dám ra tay mạnh , trước tiên là vì thanh danh của bản thân . Nếu như người ta đồn rằng nàng đánh tứ thái tử thì sẽ cho là phẩm hạnh của nàng không tốt . Mà đối với phụ nữ thì đó là một điều tối kị .

Hơn nữa hần là tứ thái tử , là con của hoàng thượng , mang trong mình dòng máu hoàng tộc , nếu như hần có mệnh hệ gì thì gia đình nàng cũng khó lòng mà sống được .

Nên tốt nhất là không đụng vào hần .

Nàng bây giờ mới biết được tính cách của tứ thái tử , hèn gì Doãn Tiêu Đông có chết cũng không chịu lấy tên biến thái này . Ngay cả Tiểu Mai cũng khiếp hồn hoảng vía với hần .

Mà tốt nhất là nàng nên cho hần im miệng lại , rồi sai người đưa vào cung . Nàng thề , lần sau có đưa vàng , đưa tiền thì nàng cũng không gặp hần . Có dè đầu nàng dưới grom nàng cũng nhất quyết không lấy một tên biến thái như vậy .

Nàng nhảy bật về chiếc giường của mình , chỉ đơn giản là lọ thuốc gây mê nàng để ở đó .

Nhưng hình như nàng đã chậm một bước , nàng đã bị hắn ôm chầm lấy trước đó một bước .

-Ta đã bảo mà , nàng không thể thoát được tay ta đâu .

Hắn mỉm cười , nhìn nàng một cách trêu mến .

Nếu như nhìn dáng vẻ hắn lúc này thì cũng lắm người chết mê chết mệt , nhưng khi nghe được giọng nói và cử chỉ của hắn rồi thì chỉ có 3 từ để diễn tả “rất biến thái” hoặc là “buồn nôn quá” mà thôi .

Nàng rung mình , hắn quả là không tầm thường , tuy nhìn thế thôi chứ thân thủ của hắn rất khá , hàng động còn nhanh hơn nàng nữa .

Phen này nàng gặp nguy mất .

Nàng vận dụng kĩ năng của mình , nhưng đều bị hắn đoán ra và hóa giải được .

Hơn nữa , hiện tại nàng còn bị hắn ta điểm huyết .

-Nàng phải ngoan ngoãn làm người phụ nữ của ta chứ . Bây giờ thì nàng có chạy đằng trời cũng không thoát khỏi tay ta đâu .

Vừa nói , hắc lại làm ra dáng vẻ biến thái của mình , tay không ngừng vuốt ve mặt nàng .

-Ư ư .

Nàng tức giận , tên biến thái này thật là , nàng đã quá coi thường hắn ta , biết thế nàng đã dùng chai độc được ở trên người cho hắn chết rồi nhưng chỉ tại suy nghĩ ngớ ngẩn của nàng mới khiến bây giờ khổ như thế này .

-Ta đã nhượng bộ cho nàng quá nhiều rồi . Nàng cũng sắp thành nương tử của ta rồi , nên chắc cưới sớm hơn một chút cũng không có vấn đề , phải không ?

Hắn nhìn nàng cười mờ ám .

Rồi nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên ... trán nàng .

Nàng rung mình , kinh tởm cái tên biến thái này . Tại sao trên đời lại có một tên “lọt lưới” thế cơ chứ .

-Thôi , tốt nhất là không nên nói nhiều . Ta quyết định rồi , hôm nay hai chúng ta sẽ động phòng . Có gì ta sẽ bảo phụ vương tổ chức lễ cưới sớm hơn dự định .

Nói rồi , tên biến thái đặt nàng xuống giường .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Chap 20 :

Rồi hắn phát nhẹ tay , các cánh cửa trong phòng đều được đóng lại . Quả là võ công thâm hậu đó .

Nhìn hắn bề ngoài rất anh tuấn , có một vẻ đẹp chết người , có lẽ là nhờ hắn chăm chỉ tập luyện võ công . Chữ nếu không ... chắc chắn hắn sẽ là một tên biến thái ở mức độ nặng .

Nhưng mà tốt nhất là phải tìm cách giải quyết tình hình cấp bách này , nếu không cả sự trong trắng này sẽ dành cho tên biến thái ấy .

Ôi nghĩ lại càng khiến nàng sờn cả gai ốc .

Tuy ở hiện đại , nàng là sát thủ , không từ mọi thủ đoạn để thực thi nhiệm vụ của mình , kể cả lên giường với kẻ thù , đã phải chần gối với nhiều kẻ đáng chết . Nhưng tất cả những điều đó nàng đều không xem làm quan trọng .

Còn bây giờ , nàng có 1 thân phận trong sạch , có 1 cuộc sống tươi đẹp . Nàng không chấp nhận chuyện này được .

Đúng , nàng phải tìm cách .

-Nương tử à , nàng đang suy nghĩ gì vậy .

Tên thái tử vẫn lải nhải bên tai nàng , vẫn cái chất giọng có một không hai nhưng mà điều đặc biệt là hắn lại chưa hề động thủ , đã thế gối đầu lên cánh tay nàng , chân gác qua bụng nàng mà hỏi . Nàng cũng chẳng thể hiểu y tính làm gì nữa .

Một nam tử hán , muốn động phòng với nữ nhi mà lại hành động như thế . Nếu như người ta nhìn vào , chắc sẽ có thể nghĩ như là một đứa con trai đang nũng nịu mẹ mình cũng nên .

Nàng bực mình , nàng muốn thoát khỏi cái tình cảnh đáng ghét và đầy bức bối như thế này . Thế mà lại bị điểm huyết .

-Nàng phải biết là ta rất trân trọng nàng , hiểu không ?

-.....

Nàng im lặng , mà thực ra là nàng bị điểm huyết rồi , làm gì có thể nói chuyện được .

-Nàng lần này là rất lạ đó , bản thân thì không có võ công , thế mà dám cho ta vào phòng .

Nữ nhi thời xưa , con nhà gia giáo thì sao có võ công được , suốt ngày cũng chỉ lo học cầm kì thi học , tam tòng tứ đức chứ lo gì mấy chuyện thiên hạ mà y lại hỏi thừa thế cơ chứ .

Mà nghĩ lại bản thân nàng quả là sơ suất , chưa tìm hiểu kĩ lại để cho 1 nam nhân có thể tự do vào phòng mình , sau đó lại bị bắt động phòng nữa .

Thật là , nàng đã quá sơ suất khi quá tin vào bản thân mình .

-Nhưng mà không sao , ta thích nàng như thế này . Ta không muốn nhìn cảnh nàng cầm dao kề vào cổ mình để hù dọa . Nàng có biết là nàng làm thế ta đau lòng lắm không ?

Tên biến thái vẫn dùng chất giọng éo là quá mức của mình để nói với nàng .

Tự hỏi bản thân , bên ngoài thì là nam nhân , nhưng không biết bên trong hắn có phải là nam nhân không nữa .

Thời đại ngày càng khác , cũng có thể là mạng cơ thể của nam nhân nhưng chức năng thì lại của phụ nữ . Điều đó cũng rất có khả năng . Đúng , nếu không thì sao hắn lại có nhiều điều quái dị như thế cơ chứ .

Nhưng hắn thân là thái tử của một nước , sao lại không giấu đi cái xấu của mình mà lại trưng bày ra cả thế cơ chứ . Nàng quả là không thể ngờ được .

Mà hắn vừa nói gì nhi ? kẻ dao và cổ . Chắc , chẳng lẽ Doãn Tiêu Đông kinh sợ hắn đến thế sao ? Chẳng còn cách nào ngoài cách dọa chết . Thật là đáng sợ .

-Ca ca , sao ca ca có thể làm thế .

Một cô nương tự nhiên đi vào phòng , rồi hốt hoảng hét lên .

-Muội... muội vào đây làm gì ?

Hắn hốt hoảng bật dậy , mặt có chút sợ hãi . Thật là nàng chẳng hiểu cô gái đó là ai nữa . Nhưng cũng cảm ơn vì đã cứu nàng một vỏ .

-Ta.. ta chưa làm gì cả .

Hắn hốt hoảng ngồi dậy , sửa áo quần chỉnh tề .

-Muội hận ca ca .

Nói rồi cô nương lạ mặt đó chạy đi không nói một lời nào .

Hà hà chắc hẳn là tên biến thái này đã lọt vào tầm ngắm của cô nương đó , nay thấy người mình yêu đang nằm trên giường với người con gái khác thì ắt hẳn sẽ đau lòng là phải rồi .

Nàng cười khò , kẻ muốn có thì không thể có , kẻ không muốn thì cứ đâu đâu đưa tới đến ép buộc .

Cuộc đời quả là trở trêu mà .

-Nàng ngoan ngoãn ở lại đây nhé , ta đi giải thích với muội muội của nàng rồi sẽ nhanh chóng quay lại với nàng .

Tên biến thái vỗ nhẹ lên má nàng , đã thế trước khi chạy đi hần còn cần nhẹ lên môi nàng nữa chứ .

Thật là , nàng tức muốn thổ huyết . Nhưng chả nhẽ tiểu cô nương lạ mặt kia chính là muội muội của nàng sao ? Là Doãn Kim Ngọc sao ?

Có lẽ là thế thật , nhìn cũng có nét giống phụ thân và phụ mẫu .

Mà sao lại phải hành động quá lên thế chứ ? Không lẽ là vì tên biến thái ?

Chắc , có lẽ là thế , nếu không từ ngày nàng trở về lại không hề thấy muội muội của mình tới thăm hỏi tình hình chứ ? Hơn nữa có lẽ là muội muội thích tên biến thái nên mới hành động một cách thái quá như thế .

Chứ người trong nhà với nhau , hã nhẽ không biết chuyện sư ti của mình được gả cho ai . Đúng , chắc chắn là thế .

Ha ha , thế thì nàng có cơ để thoát khỏi cuộc hôn nhân khó chịu này rồi .

Nhưng mà , bây giờ điều đầu tiên là phải giải được huyết , nếu không chắc nàng phải nằm đây chờ chết .

Đúng rồi , ngày xưa nàng cũng từng học qua các huyết đạo . Đã từng học qua cách giải huyết .

Ôi , đúng là nàng thông minh thường xuyên mà lại ngu đột xuất mà .

Nhắm mắt , tập trung tinh thần .

Cuối cùng nàng cũng giải được huyết đạo . Phải nhanh chóng chuẩn bị thuốc mê , nếu không tên biến thái đó trở lại thì nàng sẽ bị “ăn” mất .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Chap 21 :

Tốt nhất là nên trốn đi một thời gian , đúng , nàng là nhất quyết nên trốn đi đâu đó , qua hoàn cảnh này rồi thì nàng sẽ trở về với phụ thân và phụ mẫu .

Nhanh chóng ngồi về bàn , nàng viết một bức thư ngắn gọn :

“Con gái bất hiếu không thể làm tròn chữ hiếu với phụ thân và phụ mẫu .”

Nhưng mà nàng thế này , sợ rằng chẳng khác gì lạc loài giữa cuộc đời này . Đúng , Tiểu Mai , đó chính là vị cứu tinh của đời nàng .

-Tiểu Mai .

Nàng gọi nhẹ .

-Dạ , tiểu thư gọi em ?

-Ừm , ta có chuyện này muốn nói . Ngươi đóng cửa lại đi rồi nghe ta nói chuyện .

Nàng bắt đầu giờ trò của mình .

-Ta thực là khổ lắm .em có hiểu được lòng ta không ?

Nàng nước mắt đã đọng ở khóe mi , lấy tay chùi đi rồi nhìn Tiểu Mai một cách buồn khổ .

-Tiểu thư sao vậy ? Ai làm gì tiểu thư ?

Tiểu Mai hốt hoảng nhìn nàng .

-Ta thực là không muốn nói ra điều này , ta chẳng còn mặt mũi nào mà nhìn mọi người nữa . Ta muốn chết .

Nàng nước mắt ngắn nước mắt dài , người run run , thanh âm có chút tui hờn .

-Tiểu thư , tiểu thư kể cho Tiểu Mai nghe , nhất định em sẽ tìm cách giúp .

Tiểu Mai ngầy thơ nhìn nàng , rơm rớm nước mắt sắp khóc .

-Ta nghĩ người theo ta cũng đã tám năm , tình nghĩa còn thân thiết hơn tỷ muội . Nay ta đã đi đến đường cùng rồi , chỉ còn cách cầu cứu người .

Tiểu Mai ôm chầm lấy nàng , nước mắt không ngừng rơi .

-Tiểu thư cứ kể cho em nghe , dù có lên núi đao xuống biển lửa nhưng làm được thì nhất quyết em sẽ làm .

-Ta suýt chút thì đã bị tên tứ thái tử đó cướp đi sự trong trắng . Đã thế hắn còn có những lời nói không đáng làm mặt nam nhi . Hắn bảo sau khi làm nhục ta , hắn sẽ hủy bỏ hôn lễ , không những thế còn loan tin rằng ta đã mất đi trong trắng , để không ai có thể cưới ta nữa . Rồi còn nói thêm rằng , ta mà có chút gì nói ra với ai thì hắn sẽ cho cả nhà tan gia bại sản . Ta thực sự là rất sợ .

Nàng diễn rất nhập tâm , giọng nói hốt hoảng , sợ hãi .

-Em biết mà , đã cảnh báo với tiểu thư bao nhiêu lần là đừng đụng vào tứ thái tử rồi . Tiểu thư cứ không nghe lời em .

Tiểu Mai bực bội nhìn nàng .

-Là ta sai . Ta không muốn sống nữa .

Nàng nước mắt rung rung , thút thít . Giả vờ đứng dậy như đi chết .

-Tiểu thư , tiểu thư đừng hành động như vậy mà . Tiểu thư mà chết thì sao Tiểu Mai này sống được nữa .

Tiểu Mai ôm chặt nàng , khóc hu hu . Đúng là tình cảm giữa Doãn Tiểu Đông và Tiểu Mai thật là sâu đậm . Có một người yêu quý như thế thực là sống trên cõi đời này cũng không uống mà .

-Nhưng bây giờ ta biết làm sao ? Chẳng nhẽ người bắt ta chịu khổ mất đi sự trong trắng ư ? Nếu như vậy thì ta không thiết sống nữa .

-Thế tiểu thư bây giờ bảo em phải làm sao ?

-Chỉ còn một cách .

Nàng chùi nước mắt , nhìn ra hướng cửa sổ . Dáng vẻ kiên định .

-Là cách gì ?

Tiểu Mai hai mắt sáng nhìn nàng hỏi .

-Bỏ trốn .

Nàng quay lại nhìn thẳng vào mắt Tiểu Mai . Nàng thực là không muốn Tiểu Mai phải sống khổ đi theo nàng , nhưng bất quá là đành nhắm mắt buông xuôi mà thôi .

Nàng không thuộc về thế giới này , chết , nàng không sợ . Nhưng nàng không muốn chết một cách vô ích . Phải sống , sống thật tốt . Và chỉ có Tiểu Mai mới giúp được nàng .

-Bỏ ... bỏ trốn ?

Tiểu Mai trở mắt nhìn nàng . Có vẻ như là bất ngờ .

Cũng đúng thôi , trước một quyết định như thế thì không bất ngờ mới là lạ . Nàng cũng hiểu được tâm trạng này . Nhưng ... nàng không còn và cũng không thể làm cách khác .

Hơn nữa , chắc chắn tên biến thái ấy sẽ quay lại , nàng phải nhanh chóng rời đi mới được . Nếu không mọi chuyện sẽ vỡ lở mất .

-Đúng , ta và người . Phải nhanh chóng rời đi , nếu không tên tứ thái tử sẽ quay về đây . Lúc đó ...

Nói rồi nàng lại khóc , nhìn Tiểu Mai bằng ánh mắt cầu cứu .

Mong rằng Tiểu Mai sẽ hiểu lòng mà gật đầu .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Chap 22 :

Tiểu Mai nhìn nàng , đáng vẻ rất phân vân .

Nhanh chóng bắt lấy thời cơ .

-Nếu người không đồng ý , có thể ở lại . Ta sẽ đi một mình . Dù có chết ta cũng nhất quyết không ở lại nơi này .

Nàng nước mắt rơi là chỗ , nhìn vào cứ như là đang có ai muốn giết nàng vậy , không thì cũng là người thân vừa mới qua đời .

-Không , em và tiểu thư đã thề sẽ mãi ở cạnh nhau . Em đã hứa là dù sao cũng ở bên cạnh chăm sóc cho tiểu thư . Em sẽ đi . Hai chúng ta cùng đi .

Tiểu Mai nhìn nàng , cười nhẹ .

-Cám ơn em .

Nàng cũng mỉm cười . Nhưng chợt nhớ lại thời gian bây giờ mới là cấp bách , phải nhanh chóng tẩu thoát trước khi tên biến thái ấy quay trở lại .

Tuy rằng nàng không sợ hãi , nhưng hẳn vốn là một tên lẩm chuyết vô cùng nhân rồi công việc , nên phải tránh đi , không lại gặp họa . Không những không trốn được mà lại còn phải cần chịu đựng lấy tên biến thái đó thì khổ .

-Chúng ta phải làm nhanh , trước khi tên tứ thái tử quay trở lại . Em hiểu không ?

Nàng nhìn Tiểu Mai .

-Dạ . Nhưng bây giờ em phải làm gì ?

-Đi kiếm bạc thôi . Chúng ta cần thu các thứ có giá trị . Còn áo quần không cần . Có gì ta và em sẽ cải trang thành nam nhân để trốn thoát .

-Tại sao phải là nam nhân ?

Tiểu Mai nhìn nàng một cách khó hiểu .

-Thế chẳng lẽ chúng ta trốn thoát bằng bộ dạng như thế này sao . Chỉ e chưa trốn thoát được sẽ bị bắt lại rồi .

Nàng nhìn Tiểu Mai rồi cười , đúng là nha đầu này suy nghĩ thật đơn giản mà .

-Vâng , em hiểu . Vậy khi nào chúng ta sẽ đi ?

-Ngay bây giờ . Chuẩn bị nhanh lên .

--O--

Nàng và Tiểu Mai cuối cùng cũng ra khỏi được phủ của nhà họ Doãn bằng cửa sau . May rằng lúc nàng trốn đi không ai để ý . Đó cũng là cái may mắn còn sót lại mà ông trời ban cho nàng đó .

-Tiểu thư , bây giờ chúng ta sẽ đi đâu ?

Tiểu Mai tuy rằng đi cùng nàng nhưng vẫn rất lo lắng . Trông rất tội nghiệp .

-Đi khắp thế gian , cứu giúp đời , hành hiệp trượng nghĩa .

Nàng vui vẻ tươi cười .

-Nhưng mà chúng ta không ai biết võ công , sao ?

Tiểu Mai nhìn nàng ái ngại .

-Em ngốc quá , đầu nhất thiết phải biết võ công thì mới có thể cứu người . Còn rất nhiều cách mà . Ta có học được một ít bài thuốc , chúng ta có thể hành nghề thuốc mà sống qua ngày .

-Vâng , tiểu thư thật thông minh , như vậy em chẳng sợ không có gì ăn rồi .

Tiểu Mai cười toe toét nhìn nàng .

Tội nghiệp , nàng thở dài . Nha đầu đó vì nàng mà phải lo nghĩ nhiều thứ như thế . Nếu như nàng không trốn đi thì chắc Tiểu Mai cũng có 1 cuộc sống thoải mái ở phủ họ Doãn .

-Thôi đừng suy nghĩ nữa , việc đầu tiên của chúng ta bây giờ là phải đi mua một ít bộ đồ nam nhân để cả trang , nếu không trong bộ dạng này sẽ rất khó trong việc đi lại .

Nàng giục Tiểu Mai đi đến quán đồ dùng .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Chap 23

Chọn 1 vài bộ đồ , nàng và Tiểu Mai lập tức thay áo quần . Bây giờ , nhìn vào chắc chẳng có ai nhận ra nàng và Tiểu Mai là hai nữ nhân .

Cũng may nhờ có tài trang điểm của nàng , công thêm một số góp ý của Tiểu Mai nữa , nên bây giờ cả hai có thể tự tin bước trên đường mà không sợ ai phát hiện , chỉ mỗi tội là sợ có nữ nhân bám theo mà thôi .

-Tiểu Mai , ta dặn em điều này . Sau nàng em phải thay đổi cách xưng hô với ta , hiểu chưa ?

-Thay đổi cách xưng hô ? Vậy em phải gọi tiểu thư là gì ?

Tiểu Mai nhìn nàng một cách khó hiểu .

-Thì chúng ta đã giả dạng là nam nhân , nếu em cứ suốt ngày tiểu thư , tiểu thư thì còn giả làm gì nữa . Nên phải thay đổi , ta là ca ca , em là tiểu đệ . Hiểu chưa ?

Nàng nói cho Tiểu Mai hiểu .

-Vâng . Nhưng sao không phải là chủ nhân và nô tì ? Em vốn là nha hoàn của tiểu thư mà .

-Cái con bé này . Nàng thở dài rồi nói tiếp . - Ta và em đã sống chung với nhau bao nhiêu năm ? Tình thân còn hơn cả chị em thì còn nói gì đến chuyện chủ nhân với nô tì chứ .

Nàng gõ nhẹ đầu của Tiểu Mai .

-Vâng , em hiểu rồi.

-Tốt , vậy ta lấy tên là Từ Thiên , còn em ?

-Em á ? chịu thôi . À em sẽ lấy tên là Lưu Chấn . Được không tiểu thư ?

-Ta đã dặn rồi , em không được gọi ta là tiểu thư . Phải gọi là ca ca .

-Em quên , tại quen miệng rồi . Để nhớ rồi đại ca .

Tiểu Mai lém lỉnh nhìn nàng nói . Rồi cả hai cùng bật cười .

Nhưng bây giờ nàng mới chợt nhớ , nàng chỉ vạch ra kế hoạch chạy trốn chứ chưa hề vạch ra kế hoạch là sẽ đi về đâu . Đúng là sơ suất mà .

-Lưu Chấn , ta và đệ cùng bỏ trốn . Chắc hẳn sẽ có gia nhân trong nhà và mọi người trong kinh thành đi tìm . Nếu không cẩn thận có thể chúng ta sẽ bị bắt về phủ nữa thì khổ , sẽ không còn có cơ hội để trốn thoát nữa đâu . Nhưng hiện tại tạm thời ta vẫn chưa nghĩ ra nên đi nơi nào cho tốt cả . Đệ có ý kiến gì không ?

Nàng hiện tại là vừa hỏi ý kiến nhưng vừa lại cố gắng tập cách xưng hô , nếu không tập luyện từ sớm thì e rằng nàng và Tiểu Mai sẽ bị phát hiện từ sớm mất .

-Đại ca nói đúng . Hay là chúng ta sang Mai Vương Quốc đi , nơi đó chỉ còn 2 tháng nữa là sẽ có lễ hội rất lớn , số người dân vào thành sẽ không bị kiểm soát là mấy . Nên chúng ta có thể dễ dàng tới đó mà không sợ bị ai phát hiện . Được không đại ca ?

Tiểu Mai nhìn nàng thăm dò .

Nàng cười thâm , nàng nghĩ là nha đầu này muốn đi chơi hơn là đưa ra ý kiến . Muốn đi thì không nói cứ phải giả vờ . Thật là một nha đầu tinh quái mà .

-Đệ muốn đi chơi hay là muốn bỏ trốn ?

Nàng nhìn Tiểu Mai trêu ghẹo .

-Ha ha , chỉ có đại ca là hiểu đệ .

Tiểu Mai cười đầy sáng khoái , nha đầu này thật đáng yêu đó . Như thế này cũng rất thú vị , chả còn khoảng cách giữa nàng và Tiểu Mai nữa . Dù sao thì nàng cũng không phải là tiểu thư nên chuyện xưng hô như thế này càng thoải mái hơn nhiều .

-Ok , vậy giờ chúng ta đi .

Nàng mỉm cười .

-Đại ca ,cái từ ô kê vừa rồi nghĩa là gì ?

Tiểu Mai hỏi nàng .

Giật mình , thật là , nàng lại nhầm lẫn với từ ngữ của hiện đại rồi . Chỉ vì quen dùng ngôn ngữ thông dụng mà giờ lại gặp phiền phức .

-À , đó là đồng ý . Ta học lén được của tên tứ thái từ thôi .

Nàng vội nghĩ ra lí do có thể nói là hợp lí nhất . Chỉ ít thì tên biến thái cũng là con vua , chắc hẳn cũng sẽ tiếp xúc với người nước ngoài , học lén được đôi câu cũng không có gì là khó khăn . Mà dù sao nói học lén sẽ không bị nghi ngờ .

-Đệ học lén từ đại ca . Ok ?

Tiểu Mai chu miệng nhìn nàng tươi cười .

-Ừ thì cứ học , bây giờ chúng ta lên đường .

Nàng cười , tuy rằng nàng chẳng biết đi về hướng nào cho đúng nên cứ đi thẳng về phía trước .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Chap 24 :

-Đại ca , hướng bến thuyền ở đây cơ mà .

Tiểu Mai đánh nhẹ vào vai nàng . Thực thì nàng có biết cái bến thuyền ở thời này là như thế nào , hướng nào đâu mà biết cơ chứ . Không đi nhầm hướng mới là lạ .

-Ừ , ta quên mất .

Nàng gật đầu , cười nhẹ .

-Nhưng mà tiểu thư đã bao giờ tới bến thuyền đâu ?

Tiểu Mai lại chơi nàng lại bằng một câu nói hết sức “đáng yêu”

Nàng nhăn mặt , không ngờ mình là một người phụ nữ đã 23 tuổi , kinh nghiệm thì không ít mà lại bị một nha đầu 15 tuổi dắt mũi xỏ đi . Ha , đúng là nực cười mà .

Nhưng thôi , có lẽ là nàng nên im lặng . Trong lúc này nói nhiều quá thì thật là không tốt một chút nào . Còn nha đầu Tiểu Mai , nàng nhất định sẽ xử lí .

-Ừm , vậy chúng ta đi .

Nàng nhìn Tiểu Mai, tuy ngoài thì không có gì cả, không có biểu cảm nhưng trong thâm tâm nàng thực sự là hơi bị ức chế.

-Hi hi. đi.

Nàng và Tiểu Mai đến bến thuyền, nàng mỉm cười, nơi này rất đẹp, nó khác xa so với suy nghĩ của nàng. Đẹp, và rộng.

Thuyền rộng, nàng ngồi ở bên cửa, nhẹ tay vẩy tay vào dòng nước mát. Cảm giác thật tuyệt. Mát mát, thanh thanh. Có lẽ đây là lần đầu tiên nàng có được cảm giác như thế này.

Vô tư, vô lo, vô liệu. Không còn phải quan tâm đến nhiều thứ nữa, chỉ biết rằng cứ sống ngày qua ngày thật hạnh phúc, vui vẻ.

Nàng im lặng, đầu tựa vào thành thuyền. Nếu như nàng không bị bắt cóc, mọi chuyện sẽ không như thế này. Nàng sẽ tận hưởng cảm giác của một con người thực sự chứ không phải là một con rô bốt sát thủ được lập trình cao cấp.

Nàng chẳng khác gì một chiếc bình hoa, khi cần thì chưng lên cho đẹp, khi không cần thì vứt xó.

Mỉm cười đắng cay, nàng cứ ngỡ rằng về nơi này, nàng sẽ được sống những tháng ngày hạnh phúc, cảm nhận được cái mùi vị ngọt ngào của gia đình. Nhưng bay giờ thì, nàng thờ dài. Đó chỉ là suy nghĩ.

Nàng sẽ trở về để chăm sóc phụ thân và phụ mẫu ở những năm tháng sau. Còn bây giờ việc của nàng là phải trốn.

Đi mất 2 ngày, nàng mới tới được Mai Vương Quốc, hai ngày thật dài, nhưng nàng thầm cảm ơn thời gian vừa qua. Chính vì vậy mà nàng mới có nhiều suy nghĩ và nhìn nhận hơn trước.

Hơn nữa cảnh vật cũng làm cho con người ta say lòng, rất đẹp. Không khí vô cùng trong lành thoáng mát. Chỉ đáng tiếc không có máy ảnh mà lưu lại những khoảnh khắc tuyệt vời này.

-Tiểu thư, mệt quá.

Tiểu Mai nói không ra hơi, trông nha đầu như chẳng hề còn sức sống. Chắc tại hai ngày nay chứ mãi suy nghĩ về chuyện tương lai nên mới thế đó mà. Thật là đáng thương a.

Nhưng vì mệt quá mà lại nói bừa rồi, nàng đã dặn là không được gọi là tiểu thư rồi mà cứ mãi nhái gọi tiểu thư hoài. Thật là bực mình mà.

-Ta đã dặn đệ bao nhiêu lần rồi, không được gọi ta một cách như thế. Lỡ người khác nghe thì sao hả?

Nàng cốc đầu Tiểu Mai rồi nói tiếp.

-Thôi chúng ta tới quán trọ đằng trước để nghỉ ngơi rồi tính tiếp.

Nàng chỉ tay tới quán trọ ở trước mặt.

-Vâng, đi nhanh thôi.

Tiểu Mai hai mắt sáng như đèn pha ô tô, vội vàng kéo tay nàng đi.

-Ông chủ, cho chúng tôi một phòng.

Nàng nói, dù sao thì chỉ có nàng và Tiểu Mai, hai người cùng ở một phòng cũng được, không cần phải lãng phí. Càng tiết kiệm càng tốt.

Mỉm cười, tự dung bản thân đạo này hay xuất hiện nhiều vấn đề lạ lùng. Nàng ngày xưa tiền có là vùng tay phá, không thì tư trang cho bản thân. Hơn nữa còn đóng góp cho quỹ trẻ em mồ côi. Tuyệt đối không bao giờ cất giữ, bởi vì nàng biết rằng có cất cũng bằng không.

Tiền của tổ chức thì không thiếu, hơn nữa nàng làm tốt, sau nàng sẽ được ở lại dạy bảo cho những thế hệ sát thủ mai sau. Còn nếu có trường hợp nàng bị loại, cũng không sao, nếu bị loại thì nàng cũng chẳng thể nhìn thấy mặt trời nữa, việc gì phải cất tiền cho mệt. Cứ có thì phải xài cho hết.

Còn bây giờ thì khác, phải cất giữ cho kĩ càng, càng tiết kiệm càng nhiều càng tốt. Tiền làm ra ở thời đại này tuy không phải khó nhưng cũng không hề dễ.

Tính toán phải chi li cẩn thận. Mà càng tiết kiệm được từng nào thì càng tốt, càng hay.

-Sao không thuê hai phòng?

Tiểu Mai nhìn nàng, tò mò hỏi.

-Tiền đâu mà thuê cho nhiều? Đệ không biết tiết kiệm sao?

Nàng lấy quạt che miệng mà nói .

-Hay là keo kiệt ?

Tiểu Mai tìm tìm cười , nói ra ý nghĩ trong đầu cho nàng nghe .

-Ha , nếu ta keo kiệt thì sẽ chẳng bao giờ đem em theo . Vừa phải dắt theo em , rồi còn nhiều vấn đề khác nữa .

Nàng liếc mắt nhìn Tiểu Mai , tỏ vẻ như nàng đã hờn dỗi .

Và quả nhiên là có hiệu quả .

-Thôi mà , chỉ trêu đùa thôi mà .

Tiểu Mai cười cười , xoa dịu nàng .

Đúng là nha đầu này ngây thơ mà .

Cảm thấy có chút gì đó không ổn cho lắm . tuy rằng nàng nhập hồn nhưng mà dù sao thì giác quan cũng không tồi . Cảm giác có một luồng khí mạnh vô cùng đang tiến đến gần nàng .

Nhanh chóng xoay chân , ôm lấy Tiểu Mai dịch chuyển ra sau 3 bước để tránh nguy hiểm .

Quả nhiên nàng cảm nhận đúng , ai đó đã phóng một mũi dao tới phía nàng .

-Dám hành động ngông cuồng trước mặt bản đại tiểu thư ?

Một cô nương xinh đẹp nhanh chóng đứng trước mặt nàng , trên tay đang cầm mũi dao mà ai đó vừa phóng ám sát nàng .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Chap 25 :

Thờ phào , may mắn thay .

Nhưng mà nhìn thì quả là cô nương kia có thập phần là xinh đẹp . Nếu so sánh với thân xác nàng đang mang thì cũng bằng nhau . Nếu theo quan điểm thì nàng 10 còn cô nương kia cũng 9 rưỡi . Cũng tạm gọi là 49 gặp 50 , người tám lạng người nửa cân .

Mà nàng cũng phải cảm ơn cô nương kia chứ nhỉ ? Dù sao thì cũng đã giúp nàng và Tiểu Mai . Một lời cảm ơn thì có gì phải tiếc .

-Cảm ơn , nếu không có cô nương thì chúng tôi chắc cũng gặp họa rồi .

Nàng định thần cho Tiểu Mai rồi cúi đầu cảm ơn . May mắn nàng có luyện giọng từ trước nên giọng có bớt đi thanh âm trong trẻo như ngày thường . Nói chung chắc cũng không ai nhận ra nàng là con gái . Nhưng cái khó là Tiểu Mai thì lại không tập được nên nàng đã dặn rằng có chuyện gì thì nhất thiết cũng ít nói một chút . Cứ để cho nàng tự nói , nếu không sợ nha đầu kia bắt cần mà làm lộ mọi chuyện .

-Không sao , hai vị huynh đệ phải chăng là ở lại đây nghỉ ngơi ?

Cô nương đại hiệp (theo ta ghi thế này là hay nhất há há) cười tươi , mắt chăm chăm nhìn và nàng và Tiểu Mai .

Nàng tự hỏi , cái ánh mắt kia là đang có ý gì ? Chắc , nàng tự nhiên lại có những suy nghĩ mới lạ . Phải chăng bị tiểu cô nương ấy là bị mê hoặc bởi sắc đẹp của nàng và Tiểu Mai ? Cũng có thể lắm chứ , nhìn nàng và Tiểu Mai chả khác gì hai vị công tử con nhà quan . Đẹp trai và phong độ .

Mà cũng không chắc , đa số người có võ công và có con mắt thì cũng có thể dễ phát hiện ra nàng và Tiểu Mai là con gái giả trai lắm chứ .

Đúng , trường hợp đó cũng không hề ngoại lệ .

-Sao cô nương lại biết ? Quả là chúng tôi đang cần phòng đề nghị trợ .

Nàng nói , ngữ âm vẫn như cũ .

-Ta tên là Bích Vân , cũng đang định thuê phòng nhưng đã hết rồi . Mà hình như vị huynh đệ này đang rất sợ hãi .

Bích Vân chỉ tay vào Tiểu Mai

Cũng đúng thôi , nha đầu Tiểu Mai vốn hiền lành mà , còn nhớ lần trước còn ngắt lẩn ra xù . Nói gì lần này , giờ chỉ sợ hãi mà ngăn người ra thì còn nhẹ . Nàng thờ nhẹ , tội nghiệp Tiểu Mai bé bỏng mong manh .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Chap 26 :

Nàng quay qua nhìn Tiểu Mai , tuy rằng tinh thần đã ổn định hơn nhưng mà thể này thì có đỡ hơn một chút rồi .

-Cám ơn cô nương đã quan tâm . Đệ đệ của ta vốn bản tính hiền lành . Không sao đâu .

Nàng vẫy quạt , tuy rằng nhìn ngoài thì trông nàng chẳng suy nghĩ gì , nhưng mà thực sự là trong đầu nàng đang còn bẽ bộn suy nghĩ .

-Mà có thể cho Bích Vân này hỏi , có phải hai vị là người thuê phòng cuối cùng ở đây ?

-Ừm .

Quả là đúng như thế , may mắn thay là nàng và Tiểu Mai kịp đến lúc , nếu không chắc cũng đã phải đi tìm nhà trọ khác rồi . Nghe nói rằng ở đây có lễ hội hoa mai hằng năm nên du khách phương xa cũng đến nơi này rất nhiều . Chính vì vậy mà tình trạng không có phòng trọ cũng là chuyện bình thường .

Nàng cũng thực sự là đang rất tò mò đó . Bởi vì khi nghe Tiểu Mai thao thao bất tuyệt , hơn nữa người đồng như hội thể này càng khiến nàng trở nên cao hứng .

-Vậy , làm phiền hai người có thể nhường phòng cho ta ?

Bích Vân cuối cùng đã nói ra .

Nhường phòng , quả là chuyện nực cười . Tìm phòng ở đây khó thế thì sao có thể nhường một cách tự nhiên như thế được cơ chứ .

-Xin lỗi , thực sự là bị đệ đệ của ta đang muốn nghỉ ngơi , vì thế ta không thể nhường cho cô nương được .

Nàng từ tốn trả lời , dù sao bây giờ nàng cũng đang cải trang thành nam nhi mà . Nhưng mà cải trang thì không phải rằng nàng là một đại trượng phu . Hơn nữa sát thủ có một quy tắc quan trọng , không thể nhún nhường trước mọi việc . Tuy rằng Bích Vân có cứu nàng và Tiểu Mai . Nhưng mà thực xét trên quan niệm thì nàng chính là đã phát hiện và tự cứu bản thân mình cùng nhà hoàn .

Với lại tình trạng lạ lẫm với nơi này . Tiểu Mai thì đang trong tình trạng như thế . Nàng quả thực là có chút lo lắng . Vì thế , chuyện nhường phòng là không thể được .

-Ta hiểu , vậy công tử có thể nhường 1 nửa phòng cho ta không ? Ta đảm bảo sẽ trả tiền cho hai người không thiếu một xu .

Bích Vân ám muội nhìn nàng .

Tự nhiên trong người nàng cảm thấy sáng khoái , không khéo Bích Vân kia vì vẻ đẹp của nàng hiện tại mà không quan tâm tới việc nam nữ thụ thụ bất tương thân . Không quan tâm tới hình tượng của mình .

Nhưng mà không sao , nàng thích những người phụ nữ như thế . Chứ không phải loại phụ nữ yếu đuối , chuyện gì cũng không dám làm .

Nhìn Tiểu Mai , chỉ sợ rằng sẽ bị phát hiện . Mà nếu như thế thật thì quả là chuyện không hay đó .

-Làm như thế thì không hay cho cô nương rồi .

Nàng nhả nhặn nói , nhìn Bích Vân đã biết là người thông minh , chắc nói thế thì cũng có thể hiểu được .

Từ chối là thế , không phải lúc nào nhất định cũng phải nói thẳng thắn ra cả .

-Không sao , hai người nể tình ta cứu giúp . Hơn nữa ta đi cả ngày mà chưa tìm được phòng . Chân muốn rã cả ra rồi .

Bích Vân ngây thơ chớp mắt , hiền lành nhõng nhẽo nói . Vừa mới lúc này chẳng khác gì một tên côn đồ thứ thiện , một đại hiệp hành hiệp trượng nghĩa . Vậy mà giờ thì thay đổi xoay như chong chóng . Thật là thú vị a .

Thôi thì đành nhắm mắt cho qua vậy , nếu không chắc cũng khổ với cô nương kia .Không khéo khi nàng không chịu thì lại bị đánh cho tơi tả cũng nên . Nghĩ đến chuyện này quả thực là nàng có chút rùng mình .

-Thôi được , nếu cô nương đã có ý thì chúng tôi đây cũng không phụ lòng .

Nàng gật đầu nhẹ nhàng .

-Cám ơn .

Bích Vân nhảy cẫng lên sung sướng , càng nhìn tiểu nha đầu này lại càng thấy đáng yêu hơn .

-Khách quan , mời người lên phòng . Chúng tôi đã dọn xong rồi .

Tiểu nhị nhìn nàng mà nói rồi bước đi .

-Mời cô nương .

Nàng đưa tay ra cho Bích Vân đi trước , rồi kéo Tiểu Mai đi theo sau .

Quả là phòng nàng thuê cũng không tồi , khá ngăn nắp và sạch sẽ . Hơn nữa lại nằm trên lầu 3 , phòng có hai chiếc giường . Thế này cũng tốt phải không ?

Nàng cho Tiểu Mai nằm ngủ một giấc , còn bản thân mình thì ngồi hướng ra cửa sổ nhìn cảm xung quanh . Quả thực đúng như trên cửa nó . Mai Vương Quốc này hoa mai thật nhiều , màu vàng trải khắp nơi .Nhìn trông rất đẹp .

Bỗng nhiên bây giờ nàng nhớ tới phụ thân và phụ mẫu. Chắc hẳn rằng họ sẽ rất lo lắng cho nàng mà . Hơn nữa chuyện nàng bỏ trốn ắt hẳn sẽ khiến cho gia đình họ Doãn gặp nhiều khó khăn . Nhưng mà với tài trí của cha nàng , nếu hoàng thượng anh minh thì chắc tội sẽ được giảm nhẹ .Chắc chắn cũng không sao .

Nàng đúng là bất hiếu , tự hứa sẽ phải làm trọn đạo con .Nhưng mà giờ thì lại ở đây trốn chạy .

Nhưng mà nàng quả thực là không cam tâm đi theo một tên biến thái như thế . Đúng là nhìn hắn thông minh , hắn đẹp trai , hắn ăn nói khá là đạo lí , hắn cũng có võ công rất giỏi . Duy chỉ có điều hắn ta quá ư biến thái , có thể là một tên gay chính cống .

Nghĩ lại thật là ghê tởm .

-Huynh nhìn cảnh hay là suy nghĩ vậy ?

Bích Vân từ sau đi tới nói lớn làm nàng giật mình .

-Không có gì đâu .

-À ! Ta quên rằng ta chưa biết tên hai huynh .

Bích Vân giọng vui vẻ , vừa nhìn ra ngoài vừa luôn miệng nói không thôi . Không những thế còn cả ăn táo vừa nói chuyện nữa . Đúng là nhìn nha đầu này không có một chữ “thục nữ” một tí nào .

-À , ta tên là Từ Thiên , còn đệ đệ của ta là Lưu Chấn .

-Người đẹp , tên cũng đẹp .

Bích Vân xuýt xoa nhìn nàng cười . Trông cứ như vẻ đang cố mê hoặc nàng vậy . Trông rất đáng yêu a .

-Quá khen , cô nương tên cũng rất đẹp .

-Không cần , cứ gọi ta là Bích Vân , đừng gọi cô nương , nghe rợn da gà lắm .

Bích Vân vừa nói vừa rùng mình .

-Thôi được , Bích Vân thì Bích Vân .

-Cho ta hỏi huynh 1 câu được không ?

-Ủm cô nương cứ hỏi .

-Vị huynh đệ của huynh là nữ nhi ?

Bích Vân vừa nói vừa chỉ vào Tiểu Mai .

Nàng cười thâm , quả là Bích Vân rất thông minh , dễ đoán ra chân tướng sự thật quá .

-Sao ngươi lại hỏi ta như thế ?

-Bởi vì ta biết , thế thôi .

Đúng là nha đầu thông minh , dù sao có quen một người bạn như thế này cũng rất thú vị . Hơn nữa giờ Bích Vân đã ở cùng phòng , không sớm thì muộn cũng sẽ phát hiện ra nàng và Tiểu Mai là nữ nhi . Tốt nhất nói sớm một chút cũng không sao cả .

-Ủm , quả thật đúng là nữ nhi .

Nàng gật đầu .

-Nhưng vì sao hai người lại đến nơi này , còn vị cô nương kia nhìn cũng đáng yêu , chắc cũng rất đẹp phải không ? Nhưng sao lại phải giả nam như ngươi ? Hay ngươi sợ là người ta sẽ cướp đi người yêu khi thấy bộ dạng xinh đẹp của cô ấy ? Mà có phải là hai người vì yêu nhau mà trốn đi ư ? Nếu mà như vậy thì ta hâm mộ hai người lắm đó .

Bích Vân phản kích nhìn nàng , hai mắt lóe sáng .

Còn nàng thì cười khổ . Nha đầu trước mặt nàng chỉ phát hiện ra Tiểu Mai là nữ nhi , còn nàng đường đường là nữ nhi đẹp khuynh nước khuynh thành thì lại cho là nam nhi . Không những thế còn cho rằng nàng là dụ dỗ con gái nhà lành chạy trốn , hơn nữa lại ích kỷ bắt người yêu mình phải giả nam như mình nữa .

Quả thật là chuyện buồn cười mà . Chỉ trách nàng lái giọng sang giọng nam . Cái trang và cách ứng xử cũng như nam nhi . Thật là ... nghĩ thêm tí nữa chắc nàng điên vì cười mất .

Nhưng mà quả là nha đầu Bích Vân biết tường tượng . Đã thế còn nói hâm mộ nàng và Tiểu Mai nữa chứ . Thật đúng là không thể tường tượng được .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Chap 27 :

-Ngươi thấy ta và người yêu ta vì tình mà bỏ nhà đi lại thấy vui sao ?

Nàng cười khổ hỏi .

-Chứ sao nữa , thường thì con cái phải nghe lời người trên . Hơn nữa chắc chắn là hai người yêu nhau sâu đậm lắm mới cùng nhau bỏ trốn chứ . Ta là một cô nương hành tẩu giang hồ , coi tình yêu chỉ là phù du . Nhưng mà thực là khi xem cách người chăm sóc cho người yêu của mình thì ta thấy rất hâm mộ . Không những thế còn có chút đố kỵ ghen ghét . Ta bây giờ cũng muốn có người yêu .

Nha đầu Bích Vân vừa nói vừa hành động . Cứ như thể nha đầu này hiểu hết mọi chuyện của nàng và Tiểu Mai vậy . Nhưng mà hiểu lại thành không hiểu , hiểu đúng không hiểu thì lại đi hiểu nhầm .

Hơn nữa nha đầu này còn nhỏ mà đã thích hành hiệp trượng nghĩa , rất tốt , sau này nhất định nàng sẽ “cù rử” Bích Vân đi theo nàng , có thêm một nữ hiệp khách giỏi võ bên người thì bản thân càng thêm an toàn , hơn nữa nàng lại có thêm một người bạn tốt . Phải chăng như thế là hợp nghĩa lắm sao ?

Mà cách nói chuyện của Bích Vân cũng khiến con người ta yêu quý . Không hề có một chút gì gọi là đáng ghét cả . Đã thế còn khẳng định rằng có ghen ghét , đố kỵ với Tiểu Mai nữa . Nàng thực là đang rất cao hứng . Tự nhiên bắt gặp được phải một nha đầu vui tính như thế này .

-Vậy Bích Vân cô nương không tính cưới một đức lang quân như ý sao ?

Nàng cười trêu chọc , Bích Vân tự cho tình là phù du . Quả là chí khí thẳng khái . Nhưng mà tình thì không ai nói được . Có thể đau mà cũng có thể là hạnh phúc . Chẳng qua chỉ là chưa gặp được người mình yêu nên mới nói như vậy thôi . Chứ nếu Bích Vân mà gặp được người mình yêu chắc sẽ chẳng bao giờ dám nói như vậy .

-Ta á , ta thì hiện tại chưa có gặp được người ưng ý . Nhưng huynh yên tâm , ta nhất định sẽ tìm một đức lang quân đẹp trai và giỏi như huynh .

Bích Vân cười khanh khách nhìn nàng . Ánh mắt thì đầy tà mị .Cứ như đang câu dẫn nàng vậy .

Nhưng đáng tiếc thay nàng là nữ , hơn nữa lại càng không phải là người giới thứ ba . Làm sao có thể nảy sinh tình cảm với Bích Vân được .

Nhìn lại Bích Vân cũng không phải là người tầm thường . Mắt ngọc mảy mai , làn da trắng nõn . Hơn nữa đồ trang sức trên người cũng thuộc dạng có tiền có của . Tính tình cũng khá tốt bụng và thoải mái . Nói chung là cũng được xếp vào hàng mỹ nhân .

-Vậy nếu ta thích người , người nguyện đi theo ta chứ ?

Nàng không ngừng nhìn cười mà châm chọc Bích Vân , nha đầu biết dùng ánh mắt và cơ thể câu dẫn nàng thì nàng cũng có cách để mê hoặc Bích Vân .

Đây vốn là tuyệt chiêu của nàng mà , chắc chắn rằng Bích Vân sẽ trúng bẫy .

-Theo người á . Theo thì ta không ngại , bởi vì khi nhìn thấy người ta đã có cảm giác rất thích thú . Nhưng còn vị cô nương kia . Ai sẽ lo cho cô ấy khi người đến với ta ?

Bích Vân thẳng thừng nói với nàng .

Nàng cười lớn , cảm giác rất vui vẻ . Nha đầu này trên thế giới chắc chỉ có một mà thôi , rất đặc biệt , luôn nói những thứ mình thích và ghét ra mà không hề giấu diếm một lời nào cả .

Nàng cười Bích Vân nhưng nàng cũng chính là tự cười chính nàng . Nàng chưa bao giờ dám sống cuộc sống của chính mình , làm những điều mình thích , không làm những việc mà nàng cảm thấy chán ghét .

Quả là môi trường mà nàng sống có quá nhiều cạm bẫy, đến nỗi dù rằng nàng thông minh đến mấy cũng có thể mất mạng trong một giây phút sơ sẩy .

Cuộc sống chỉ biết cập nhật thông tin , tìm mọi cách để hài lòng chủ nhân . Thử hỏi một con người như nàng , chỉ là một cô gái yếu đuối , nhưng giết người lại như chớp mắt .

Đúng là sai lầm to lớn mà . Nhưng biết làm sao ? quá khứ của nàng quả là một chuỗi đáng sợ , đến nỗi chỉ cần nghĩ lại nàng cũng rùng mình vì sợ hãi .

Còn bây giờ , có lẽ là nàng không nên suy nghĩ nữa , nàng đã sang thế giới khác , sống một cuộc sống khác , một con người khác . Không nên suy nghĩ nhiều gì cho một nữa .

-Thực ra , ta và cô ấy là quan hệ chủ nhân và tôi tớ . Không hề có chuyện quan hệ tình cảm .

Nàng mỉm cười , có chút lơ đãng . Có niềm vui , phải tận hưởng nó chứ , phải không ? Hãy thử xem , Bích Vân là một cô gái bất cần đời về chuyện tình yêu hay chính là cáo già đội lốt thỏ , thực sự rất sành sỏi chuyện đời .

Bích Vân tựa hồ nhìn ra ngoài ánh cửa sổ . Về mặt đêm chiêu suy nghĩ .

Nàng cũng chẳng nói gì , chỉ im lặng . Nhưng thực là trong lòng đang rất tò mò câu trả lời . Nếu thực Bích Vân thích , ắt hẳn nha đầu tinh ranh ấy chẳng thể thoát khỏi được vòng tay của nàng .

Tuy nàng là con gái , nhưng nàng có kinh nghiệm .

Nàng từng nhớ tới lần làm nhiệm vụ lúc xưa , năm đó là lúc nàng tròn 22 tuổi , cũng là phải đảm đương nhiệm vụ khó khăn . Mục tiêu mà cấp trên của nàng muốn giết là một người phụ nữ tên là Hạnh My , nhưng cái khổ rằng bà ta thuộc thế giới thứ ba , chẳng hề thích hay yêu người con trai nào .

Rồi sau 1 tháng quen nhau , cuối cùng khi đang nằm trên giường cùng với người đàn bà đó , nàng đã dùng tay bẻ gãy đốt sống cổ của bà ta , rồi cuối cùng là rạch tay bà ta ra để lấy con chip .

Những tháng năm ấy nàng nhớ mãi , thực ra Hạnh My là một người phụ nữ tốt , chỉ tiếc rằng bà ta đã chọn cho mình con đường quá chông gai và hơn nữa là chọn nhầm một người phụ nữ để yêu và tin tưởng .

Trước lúc chết , bà ta đã biết sự thật . Mà cũng chính miệng nàng nói ra . Rồi nàng hỏi có hối hận khi chọn nàng không ? Có căm thì nàng không ? Nhưng Hạnh My lại chẳng thể hiện điều gì , chỉ cười với nàng và nói rằng : “ Chị chưa bao giờ nghĩ mình sai lầm khi chọn em cả , những tháng ngày sống bên em thực sự là chị rất hạnh phúc . Hơn nữa , bây giờ , chị được chết trong bàn tay của người mà chị yêu thì tại sao phải nói hối hận chứ . Cảm ơn em , chúc em sống tốt”

Đó là một kỉ niệm không thể quên , chính nàng lúc đó cũng không nỡ ra tay .Nhưng nàng còn quá nhiều vướng bận , thực sự lúc đó điều mà nàng phải chọn là cuộc sống của nàng , của gia đình nàng . Hạnh My đối với nàng chỉ là một người khách qua đường , mà đã là khách qua đường thì không nên nhớ mãi . Thế những đến lúc này những hình ảnh ,những kí ức ấy vẫn còn sống và hiện ra trong đầu nàng rất rõ nét .

-Ta nghĩ là ta sẽ theo huynh .

Bích Vân cười nhẹ .

Nhưng mà chính nụ cười này lại khiến nàng cảm thấy chua chát . Nàng chưa bao giờ đối với ai thật lòng , mà hơn nữa cũng không dám đối thật lòng . Là sát thủ tuyệt đối không thể tin ai cả , ngay cả đồng đội của mình . Hơn nữa nàng tự hỏi , tại sao tình cảm của nàng chỉ là giả dối , thế mà sao ai đối với nàng cũng thật lòng , cũng nguyện chết dưới bàn tay đầy máu , đầy sự độc ác của nàng chứ ?

Nàng nghĩ lại bản thân , rồi nàng nhìn Bích Vân , thực sự là nha đầu đó rất trong sáng , không hề vương bụi trần . Liệu nàng có nên bắt Bích Vân phải đi theo nàng không ? Con đường phía trước nàng không hề biết nó như thế nào cả . Là đường thẳng hay đường uốn khúc ? Là con đường trong veo hay con đường mờ mịt . Nàng không hề biết .

Tiểu Mai vì đi theo nàng mà khổ , giờ lại thêm Bích Vân , thực sự là nàng không nên làm như vậy . Nên buông tha ai được thì càng tốt . Mà có lẽ chính nàng , bản thân nàng nên tự bước đi một mình .

- Vì sao ngươi lại muốn theo ta ? Chẳng lẽ ngươi yêu ta khi chúng ta chỉ vừa mới gặp nhau chưa tới nửa ngày ? Ngươi liệu có hiểu được tình cảm của ta ? Có chắc chắn con đường sau này ngươi và ta cùng đi sẽ là con đường trải đầy hạnh phúc ?

Nàng hỏi nhẹ . Có chút đắng cay . Cũng chẳng sao bản thân nàng lại hỏi những câu hỏi ngớ ngẩn đến như vậy .

Bích Vân nhìn nàng đầy khó hiểu .

- Ta biết ngươi là nữ nhi , chỉ là ta muốn trêu ngươi một chút thôi .

Bích Vân cười sáng khoái nhìn nàng .

Nàng cũng bật cười . Nha đầu kia quả là thông minh , còn dám trêu ghẹo nàng nữa . Vậy mà cứ làm nàng phải suy nghĩ mãi . Bích Vân quả là làm cho nàng phải suy nghĩ từ điều này đến điều khác . Cứ cho nàng đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác .

- Tại sao ngươi biết là nữ nhi ?

Nàng hỏi .

- Đơn giản thôi , nếu ngươi là nam nhi , chắc chắn trong túi nải ngươi cầm đi sẽ không cầm nhiều thứ của nữ nhi như vậy . Hơn nữa dáng người của ngươi nhỏ nhắn như thế mà , sao lại là nam tử hán đại trượng phu được .

Bích Vân cười một cách đầy thoải mái . Vừa nói vừa cười .

- Ha ha , quả là ngươi rất thông minh đó , vậy ngươi biết chúng ta là nữ nhi từ lúc nào ?

Nàng cũng không kìm được tò mò mà hỏi . Tài nghệ của nàng hình như là đã giám sát rồi , hóa trang hoàn hảo thế này mà cũng bị nhận ra . Có lẽ là nàng nên học lại từ đầu mất .

- Thực ra cũng mới thôi , lúc ngươi hỏi ta . Rồi ta nhìn kĩ ngươi , thực sự là ta không hề nhận ra , sau đó tự nhiên ngươi đưa tay chống , ta thấy có chiếc vòng thạch lam này hiện ra , nên ta mới biết . Nam nhi không bao giờ đeo mấy thứ này .

Bích Vân vừa nói vừa đưa tay trái của nàng lên . Chỉ vào chiếc vòng tay .

Nàng bật cười , hóa ra là nàng quên đi sơ sót này . Nếu không chắc nàng cũng đã không bị Bích Vân phát hiện một cách nhanh chóng như thế .

- Ngươi quả là thú vị đó . Có một người bạn như ngươi quả là như tìm được tri kỉ .

Nàng mỉm cười . Thực sự tìm được người tìm ra sơ sót của bản thân mình là một điều rất thú vị .

- Tốt , vậy chúng ta là hảo tỷ muội . Ngươi bao nhiêu tuổi rồi ?

Bích Vân sáng khoái nhìn nàng , ánh mắt tinh nghịch .

- Ta 16 .

- Ta đây 15 . Vậy ngươi là chị , ta là em . Chúng ta là chị em tốt với nhau . Được không ?

Bích Vân cười .

- Làm chị em cũng tốt . Nhưng chính ta lại càng muốn làm người tri kỷ của ngươi hơn .

Nàng làm bộ mặt mờ ám trêu Bích Vân .

- Ngươi ý là muốn làm phu quân ta sao ?

Bích Vân không những không sợ hãi nàng mà còn tươi cười hỏi . Quả là một nha đầu có khí phách , nàng thích người như thế này .

-Đúng , ta là muốn làm người mà ngươi yêu đến điên cuồng . Chịu không ?

Nàng cười ha ha . Đây niềm hứng thú .

-Được thôi , ngươi không phải nữ nhi thì ta cũng không phải là nữ nhi .

Nàng mỉm cười , quả là nha đầu nghịch ngợm . Chuyện gì cũng không sợ .

-Ha ha , vậy được . Hôm nay ta và ngươi cùng động phòng .

Nàng cười nhếch miệng nhìn Bích Vân , tay nhanh chóng chụp lấy bàn tay nhỏ nhắn của Bích Vân .

-Á , ta chỉ là đùa ngươi thôi mà . Ta không muốn bị biến thái đâu .

Bích Vân hét lên , cố xua đẩy nàng không được tiến gần mình .

Nàng mỉm cười , càng không cho nàng lại gần thì nàng lại càng muốn đến gần hơn . Đúng là nha đầu ngốc , khi cuống lên chẳng hề nhớ đến mình có võ công .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

Chap 28 :

-Ta đã nói rồi , ngươi không muốn nhưng ta muốn . Ta thực là muốn cùng với nữ nhân chứ không phải nam nhân .

Vừa nói , nàng vừa ôm lấy eo của Bích Vân .

Bích Vân mặt đã biến sắc , mặt trắng bệch không còn chút hồng hào .

Nàng mỉm cười trong lòng , trêu chọc nha đầu này quả là rất rất vui .

-Ta xin ngươi đấy . Đừng có hành động như thế với ta , trông đáng sợ lắm .

Bích Vân nhìn nàng cầu khẩn , trông tội nghiệp vô cùng .

Nhưng mà đã trêu thì phải trêu cho trót , phải cho nha đầu này biết thế nào là sợ mới được .

-Nói thật cho ta biết, ngươi đã từng hôn ai chưa ?

Nàng hiện hữu bộ mặt mờ ám hỏi Bích Vân .

-Chưa, ta đã bảo là đối với ta chuyện tình yêu chỉ là phù du mà .

Bích Vân lí nhí . Quả thực là trong tâm trí Bích Vân , khi nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn trước mặt thì cũng không kim được lòng . Nhưng chỉ đáng tiếc lại là nữ nhi .

Chính vì vậy hành động của nàng khiến cho Bích Vân sợ hơn .

Nàng cười thâm trong lòng , đúng là nha đầu này chưa hề vương bụi trần , vẫn còn trong trắng lắm .

Như thế cũng tốt , chẳng phải lo lắng gì cả . Nhưng cũng phải có chút cẩn thận chứ , xã hội con người sống rất phức tạp . Tuy bản thân mình không làm gì nhưng thử có chuyện thì dính vào không phải là chuyện không có khả năng .

-Vậy thì tốt , ngươi có muốn thử cảm giác hôn không ? Ta với ngươi cùng thử .

Nàng cười , nhưng mà không phải là nụ cười hiền lành . Đây là nụ cười đầy sức quyến rũ , đầy mờ ám .

Bích Vân nhìn nàng không nói , trong lòng nàng cười thầm . Chắc hẳn là đã bị dung nhan hiện tại của nàng mê hoặc .

-Nhưng mà ta và ngươi đều là nữ nhi .

Bích Vân cuối cùng cũng lấy được bình tĩnh , thốt ra một câu nói cuối cùng .

Nàng bật cười khanh khách , quả thực là nha đầu này rất bất lĩnh mà . Thoát được khỏi vòng vây của nàng luôn mà .

Mà thực ra là nàng chưa trở tài mà thôi , nếu không chắc Bích Vân cũng thảm hại dưới tay nàng rồi .

-Chúng ta là nữ nhi thì sao chứ ? Chả nhẽ vì chúng ta là nữ nhi nên không thể yêu nhau .

Nàng lại một lần nữa ôm Bích Vân vào lòng , lần này thì tấn công dữ dội hơn . Bàn tay đã ôm chặt tấm eo thon thả của Bích Vân .

-Như vậy là... là trái đạo lý .

Cuối cùng suy nghĩ mãi Bích Vân mới nói ra thêm được một câu nói . Và câu nói này theo nàng là vô cùng “củ chuối”

-Đạo lý là do chính con người tạo ra , cũng có thể thay đổi .

Nàng hiện tại càng ngày càng tiến sát đến khuôn mặt xinh đẹp của Bích Vân . Nha đầu này cũng có sức quyến rũ đấy chứ . Nếu nàng mà là nam nhân , có lẽ là Bích Vân đã bị “xoi tái” không thương tiếc rồi .

-Ta đã nói rồi , ta và ngươi đều là nữ nhi .

Bích Vân nói nhỏ nhẹ , cứ như thể dừng khí trong người đều bị mất sạch .

-Nhưng ngươi quyến rũ ta , ta không thể cưỡng lại được .

Nàng đưa tay , vuốt lại các sợi tóc cho Bích Vân một cách nhẹ nhàng , từ tốn .

Ánh mắt thì nhìn Bích Vân chằm chằm , nhưng xoi mói từng chi tiết một trên cơ thể Bích Vân .

-Ngươi mau buông ta ra , ta... ta có võ công .

Bích Vân run run nói , trông bộ dạng rất chi là buồn cười .

Rõ ràng là nha đầu đó có võ , hơn nữa lại là võ công lợi hại , Thế mà nói thì chẳng khác gì con lợn đã bị chọc tiết , chẳng thể kháng cự được gì cả .

-Thế sao ?

Nàng cúi sát , thì thầm vào tai Bích Vân .

-Thật , ta có võ công . Hơn nữa là ... là rất lợi hại .

-Vậy thì ta tha cho ngươi . Ha ha .

Nàng thả Bích Vân ra , cười sáng khoái .

-Ngươi dám trêu ta hả !!!!

Bích Vân nhìn nàng , ánh mắt vô cùng tức giận .

-Ôi ngươi xem kìa , chỉ tức giận một chút mà trên mặt đã nổi đầy nếp nhăn rồi . Xấu lắm đó .

Nàng nín cười , ra vẻ thành khẩn .

-Hừ , lần sau ta sẽ không vào trong của ngươi nữa đâu . Nhưng mà quả thực là ngươi rất hấp dẫn . Ha ha .

Tâm lý trở lại bình thường , Bích Vân đã đối đáp rất thoải mái với nàng .

-Hấp dẫn sao ? Vậy ngươi muốn thử không ? Lúc này là già , nhưng giờ thì thật .

Nàng chớp chớp mắt .

-Thôi , cho muội xin . Tỷ là đáng sợ lắm rồi .

Nàng không nói gì , chỉ mỉm cười nhẹ .

-À , muội có thể dạy ta một chút võ công được không ? Chứ tình hình ta và Tiểu Mai cùng du ngoạn giang hồ thế này . Mà trong người thì lại không hề biết một chút võ công nào cả .

-Dạy võ công sao ? Cái này khó lắm tỷ à . Không phải chỉ học ngày một ngày hai là có thể biết được .

Bích Vân nhăn nhó .

Đúng là học võ công rất khó , nếu không biết thì có thể học sai , dẫn tới các kinh mạch trong người bị rối loạn . Cuối cùng là dẫn đến tử vong .

Nàng thở dài .

-Nếu như sau này có thêm muội đi cùng với ta và Tiểu Mai thì tốt biết mấy . Ít nhất là về nguy hiểm cũng đỡ lo hơn .

Nàng nhìn ra xa , một cái nhìn xa xăm rồi nói lên tâm sự .

-Đi theo hai người sao ?

Bích Vân hỏi .

-Ừm , ta và Tiểu Mai vốn trốn nhà mà đi , cũng vì ta không muốn lấy nam nhân kia . Chính vì vậy mới bỏ đi . Nhưng bất quá ta cũng chỉ là một vị tiểu thư , không thể đi một mình được , nên đành phải nhắm mắt đưa Tiểu Mai đi theo . Nghỉ đi nghỉ lại cho Tiểu Mai thật quá thiệt thòi . Lúc nào cũng vì ta mà hi sinh . Muội xem đây , nếu hôm nay ta không nhanh trí và không có sự giúp đỡ của muội thì chắc ta và Tiểu Mai giờ đang ở dưới chín suối rồi .

Nàng thở dài . Tâm sự trong lòng nàng sao ngày càng lại chất chồng thành núi cao .

-Cũng được thôi . Ta đây bốn ba giang hồ , phải khó khăn lắm mới gặp được một vị tri kỷ hiếm có như hai người . Nếu hai người không thấy phiền thì cho ta đi theo . 3 người cùng làm , cùng sống với nhau .

Bích Vân mỉm cười .

Quả là một nha đầu tốt bụng . Nàng nhìn Bích Vân bằng ánh mắt cảm động .

Nàng sống trong cuộc sống đấu chọi lẫn nhau , rất ít khi có được tình cảm từ mọi người . Vì thế mà khi nhận được tình cảm từ ai nàng cũng cảm thấy rất hạnh phúc .

-Cám ơn muội , thực sự là muội rất tốt .

Nàng ôm chầm lấy Bích Vân .

-Thôi nào , sao lại dễ xúc động thế cơ chứ .

Bích Vân vỗ vai nàng .

Chính bản thân Bích Vân cũng không biết vì sao lại muốn đi theo hai vị bằng hữu mới . Đúng là Bích Vân hành tẩu giang hồ , nhưng chưa bao giờ có ý định đi cùng ai , ở lại mỗi nơi bao lâu . Nhưng hôm nay gặp được , bất giác hiện ra một tình cảm mới lạ , rất thân thiết .

-Thế tỷ tính ở lại Mai Vương Quốc bao nhiêu lâu ?

-Tỷ cũng không biết nữa , nếu không ai đi tìm ta thì có thể tỷ sẽ ở đây 2 3 năm .

Nàng lại trở về trạng thái suy nghĩ . Sau này nàng nhất định sẽ về bù đắp cho phụ thân và phụ mẫu ở quê hương .

-Thế thì tốt , muội cũng rất lưu luyến phong cảnh nơi đây , nên tạm thời cũng chưa muốn rời đi .

-Ừm . Ở điểm này thì tỷ muội ta giống nhau rồi .

-Nhưng mà muội nghĩ là phải làm một căn nhà thì hay hơn . Chứ thuê tiền phòng đắt lắm tỷ à . Nếu như 1 tháng thì muội còn chống được . Chứ mà hai ba năm chắc muội chết cũng không trả được .

Bích Vân cười .

-Không sao , chúng ta có đôi bàn tay , có đầu óc . Sợ gì không có cái ăn cái mặc .

Nàng mỉm cười . về việc kiếm tiền thì nàng không lo lắng . Nàng có đầu óc của thế kỉ 21 . Về thời cổ đại chi ít cũng sẽ vận dụng được một số thứ .

-Ha ha , thế thì sau này muội sẽ bám lấy tỷ không xa rồi . Nếu không muội sẽ chết đói mất .

Nàng suy nghĩ, hiện nay nếu như buôn bán thì cũng cần phải bán một cái gì đó để buôn may bán đắt. Có lẽ là nên buôn vải. Nàng biết khá nhiều cách thêu dệt. Hơn nữa tài thiết kế áo quần của nàng cũng không đến nỗi nào.

Nhưng buôn bán cái đó thì cần nhiều thứ, rất tốn công.

Hay là chế tạo thuốc.

Thuốc thì nàng toàn nghiên cứu về lĩnh vực thuốc độc mà thôi.

Hay là nàng chế tạo nước hoa? Đúng, ở cổ đại chỉ có túi thơm mà thôi. Chứ không hề có nước hoa.

Đúng, đó là một ý tưởng không tồi một chút nào. Thêm vào đó nếu được thì có thể trở tài ca hát, ngâm thơ, bán tranh. Sợ gì lâm vào cảnh nghèo đói.

-Tỷ tỷ à, muối đói rồi.

-Ừm, vậy chúng ta đi ăn. Để ta gọi Tiểu Mai dậy.

-Tiểu Mai à, dậy đi ăn thôi.

Nàng lay nhẹ.

-Ừm ừm.

Có vẻ như là đang mệt mỏi nên không muốn dậy đó mà. Trông rất tội nghiệp.

-Hay là tỷ để Tiểu Mai ngủ một chút cho khỏe.

Bích Vân bảo nàng.

-Không được. Ta vừa đến chưa kịp gây thù chuốc oán với ai thì đã có người đến. Để Tiểu Mai ở đây một mình ta không yên tâm. Muội hiểu chứ?

Nàng gạt đi ý định của Bích Vân, đúng là không thể yên tâm được. Tiểu Mai đã chấp nhận đi theo nàng thì nàng có nhiệm vụ phải bảo vệ tính mạng của Tiểu Mai, tuy nhà nghỉ hiện nay chưa có chuyện gì xảy ra, nhưng mà không ai chắc là đảm bảo ở đây sẽ tuyệt đối an toàn.

Tuy Tiểu Mai còn một sau vụ “áp sát” vừa rồi. Nàng biết là Tiểu Mai rất sợ. Nhưng mà nàng cũng đành chịu, bởi vì Tiểu Mai từ xưa đến nay đã yếu đuối. Hơn nữa lại không quen với chuyện của giang hồ.

Còn nhớ rõ y như lần trước. khi tỉnh dậy thấy toàn xác người chết. Nha đầu Tiểu Mai đã khiếp vía, hồn bay lên chín tầng mây.

-Ừm, muội hiểu. Nếu tỷ lo, chúng ta có thể gọi tiểu nhị bưng đồ lên tận phòng.

-Thế thì càng tốt, muội gọi thứ gì thanh đạm một chút. Đừng nhiều dầu mỡ.

Nàng cười, tay vén những lọn tóc con trên mặt Tiểu Mai.

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Chap 29 :

Thấm thoát mà nàng đã ở nhà nghỉ tới một tuần. Thời gian trôi qua thật nhanh, khiến cho nàng cảm thấy ngày mình chết đi cũng tới gần hơn.

Ngắm lại cuộc sống con người sao có nhiều niềm vui và hạnh phúc. Nhưng khi nhìn lại thì lại thấy toàn mờ nhạt. Chẳng khác gì một lớp sương mù bao lấy bản thân, rồi cứ tìm cách để nhìn ra lối thoát cho chính bản thân mình.

-Tỷ lại suy nghĩ sao?

Bích Vân hỏi nàng.

-Đã dặn bao nhiêu lần rồi, phải gọi là huynh chứ. Ta trong bộ dạng này giống con gái lắm ư?

Nàng mỉm cười .

-Hừ , huynh với chà tỷ , tỷ xem , ngay cả Tiểu Mai đang giả trai mà cũng ngồi thêu thùa đấy thôi .

Bích Vân liếc xéo .

-Ấy , ta vô tội .

Tiểu Mai vừa thêu vừa cười nhẹ .

-Ta nghĩ là muội nên học thêu thùa đi Bích Vân à , chứ ta thấy em chỉ giỏi mỗi võ về chứ nấu ăn rồi lễ nghi phép tắc thì lại chẳng biết gì .

-Tỷ thì sao ? tỷ có khác gì muội đâu . Xi .

-Ha ha sao lại không chứ , đó là em chưa thấy thôi .

Nàng mỉm cười .

-Mà Tiểu Mai , ngươi đang thêu cái gì đấy ?

Bích Vân chăm chăm nhìn vào bàn tay thoăn thoắt của Tiểu Mai đang lượn đi lượn lại trên khung thêu .

-À , ta muốn làm một cái khăn tay ý mà .Hơn nữa tại nhàn hạ quá .

-Ừ , công nhận là chán thật . Còn dư tiền nên cứ ngồi mà hưởng thụ , hưởng thụ mà không làm gì thì buồn .

Bích Vân thở dài sầu não .

-Tự tạo cho bản thân một tâm trạng thoải mái thì sẽ cảm thấy không buồn chán nữa . Hai muội không biết được điều đó sao ?

Nàng hỏi , mà cũng chính là nàng hiện tại cũng tự tạ cho bản thân một tâm lý thoải mái , không lo nghĩ gì nhiều . Cũng chính vì vậy mà cũng đỡ thở dài chán nản như Bích Vân .

-Tỷ toàn nói thôi , chẳng vận dụng được . Mà đạo này chán quá , nơi đâu cũng tấp nập cho lễ hội . Chẳng có gì để chơi cả , ngay cả việc xấu cũng chẳng xảy ra để mà ngăn chặn nữa .

Bích Vân nằm trên giường , chân trái gác lên chân phải , vừa nằm vừa nói tiện thể lại rung đùi .

-Tiểu Mai này , người ta có thường mua khăn tay không ?

Nàng hỏi .

-Sao không chứ , tiểu thư không biết thôi . Nếu như khăn tay đẹp thì đa số là ai cũng thích và mua thôi . Tiếc là em chỉ biết thêu bình thường , chứ còn cái này phải là nghề của gia đình cơ . Những chiếc khăn tay đẹp bán được đắt lắm , có khi lên tới hàng vạn lượng chứ chẳng chơi .

Tiểu Mai nói , tay vẫn không ngừng hoạt động .

Thì ra thêu khăn tay cũng được tiền nhiều đấy , nàng mỉm cười .

-Chúng ta đi mua vải về thêu khăn .

Nàng nói .

-Muội không hề biết thêu . Tỷ và Tiểu Mai muốn thêu thì muội đi cùng . Ở mãi cũng chán .

-Đúng rồi , tiểu thư có biết về thêu mà . Hai người làm thì sẽ nhanh hơn .

Nàng chỉ cười không nói gì . Ngày xưa trong một lần nhiệm vụ phải tiếp cận với một ông vua của nghề thêu thùa nên nàng cũng học được một vốn nghề không ít .

Bây giờ thì có thể vận dụng được rồi .

Mua đồ thêu về . cắt vải ra thành nhiều mảnh nhỏ , căng khung lên . Nàng bắt đầu bắt tay vào công việc của mình .

Lúc đầu , không ít lần nàng bị kim châm vào tay . Bích Vân thì suốt ngày cười trêu nàng , bảo không làm được thì đừng cố , kiếm nghề khác mà làm cũng được .

Nhưng mà nàng không đồng ý , chỉ là do nàng sơ sẩy một chút . Hơn nữa là đã lâu rồi nàng mới đụng với kim chỉ nên cũng không tránh được lỗi .

Hì hục cả một buổi , cuối cùng nàng mới hoàn thành kiệt tác của mình . Ngắm nhìn , cũng không tởm cho lắm . Hơn nữa nếu nói thì trình độ thế này đạt được ở hiện đại cũng mất cả chục năm học nghề chứ chẳng ít .

-Hai người thấy thế nào .

-Tiểu thư , phải người tự thêu không đấy ?

Tiểu Mai nghi ngờ hỏi nàng .

-Thế từ đầu buổi đến giờ em ngồi cạnh ta đấy thôi .

-Tay nghề của tiểu thư quả là độc nhất vô nhị . Em chưa bao giờ thấy được một chiếc khăn tay đẹp như thế này .

Tiểu Mai cười toe toét .

-Đâu , đưa ta xem kiệt tác của tỷ nào .

Bích Vân từ đằng sau cũng chạy tới xăm xoi xem thử .

-Ồ , đẹp đấy . Tỷ có hoa tay ghê nhỉ ?

Nàng mỉm cười , tay nghề của nàng cũng chỉ xoàng thôi . Đã lâu lắm không đụng tới rồi , cũng đã quên đi ít thứ .

-Tiểu thư , người dạy em đi . Em cũng muốn học .

Tiểu Mai nhìn nàng chớp chớp mắt .

-Muội cũng muốn , không hề bỏ qua một cơ hội thú vị như thế này được .

-Thôi được , để ta dạy hai đứa .

Nàng bắt đầu công việc giảng dạy của mình . May rằng Tiểu Mai và Bích Vân đều là hai người thông minh , nói từng nào là hiểu từng đó .

Tuy nhiên thì trình độ của Tiểu Mai có khá hơn , còn Bích Vân thì kém hơn một chút , lâu lâu vẫn bị kim châm trúng tay.

Nhưng trông cả Tiểu Mai và Bích Vân đều rất thích thú . Như thế làm nàng cũng rất vui .

Ít nhất là thời gian gần đây sẽ không còn nhàm chán nữa . Với lại vừa làm vừa nói chuyện , có thêm được thứ để bán .

Sau ba ngày lam lũ , thành quả làm việc của nàng , Tiểu Mai , Bích Vân là 20 chiếc khăn tay , với nhiều kiểu dáng .

-Ha ha , lần này chắc chắn chúng ta sẽ lời to .

Bích Vân cười , nha đầu này rất hứng thú với chuyện mua bán những thứ tự mình làm ra .

Nàng cũng mỉm cười , có cái nghề nhàn hạ thế này cũng tốt .

-Vậy giờ chúng ta đi đâu bán đây đại ca ?

Tiểu Mai hỏi nàng .

-Thì đến quán nào bán đồ cho nữ nhi . Sau đó chúng ta đưa hàng cho người ta xem . Rồi cứ thế mà thuận mua vừa bán thôi .

Nàng giảng đạo .

-Đại ca thật thông minh .

Tiểu Mai nhìn nàng đầy khâm phục .

-Ta mà .

-Thôi , tới quán rồi . Chúng ta vào thôi .

Bích Vân nói . Rồi cả ba người cùng vào trong quán .

Quán này có tên là Hồng Lâu . Bỗng nhiên nàng lại nhớ đến Hồng Lâu Mộng trong truyện . Quả là có chút thú vị .

-Chào quý khách , quý khách muốn mua gì ?

Một ông già cũng trạc gần 50 tuổi hỏi nàng .

-Chúng tôi muốn nhập một ít hàng . Ông có rảnh để xem không ?

Nàng mỉm cười nhàn nhả , tay không ngừng đưa tay quạt .

-Là hàng gì vậy ?

-Khăn tay thôi .

-Vậy để ta xem hàng như thế nào đã.

Nàng, Tiểu Mai, Bích Vân cùng ông chủ của Hồng Lâu quán bước ra sau .

Sau một thời gian bàn bạc , cuối cùng nàng nhận được 50 vạn lượng bạc . Ông chủ Thanh Điền của Hồng Lâu còn bảo khi nào có hàng thì cứ tới nhập ở quán ông ta .

Tiểu Mai và Bích Vân vui lắm thì phải , trông hai đứa cứ cười toe toét hở cả răng lợi từ lúc nhận ngân lượng đến bây giờ .

-Hai người thôi không cười một chút được không ?

Nàng trêu .

-Không .

Tiểu Mai và Bích Vân cùng đồng thanh nói .

-Đây là lần đầu tiên muội bỏ ra công nhiều như vậy . Hơn nữa đồ bán có giá trị nữa . Từ trước đến giờ muội chỉ biết tiêu tiền của phụ thân chứ không hề nghĩ rằng làm ra tiền lại khó như thế . Chính vì thế mà muội rất vui .

Bích Vân cười , nói rất chân thành .

Quả là nha đầu này nói đúng , con người chỉ biết hưởng thụ sẽ không biết quý trọng đồng tiền , không thấy được niềm vui thành quả mà mình đạt được .

Ngược lại người biết cố gắng để làm việc , khi làm ra bát com thì cảm thấy vô cùng quý giá , hơn nữa là lại càng thấy yêu nghề của mình hơn .

Đó là một đạo lý thông thường . Nhưng để hiểu được thì rất khó ,không phải ai cũng có thể hiểu được .

Mà dù có biết , nhưng mà không biết vận dụng vào trong cuộc sống thì cũng bằng không , cũng chỉ là lí luận chung chung .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

Mãi mới cày được từng này híc . Trời ơi . Một quá

Chap 30 :

Nàng , Tiểu Mai , Bích Vân vẫn ở chung với nhau một phòng , hằng ngày vẫn đi chơi đây đó, rồi về phòng trọ thuê thuê .

Chỉ có cái khổ là hàng của nàng bán rất chạy , hơn nữa tiếng tăm còn vang dội , khiến mỗi lần nhập hàng là nàng phải khổ sở vật vả mới trốn được . Nếu không quan phủ sẽ bắt được rồi cho vào cung .

Mới nghĩ đến đó là cả ba người , nàng , Tiểu Mai , Bích Vân đầu rùng mình khiếp sợ đến xanh mặt.

-Tỷ tỷ này , chỉ còn một tuần nữa là đến lễ hội rồi . Thật là hồi hộp quá .

Bích Vân luôn miệng .

-Người lúc nào cũng chỉ biết chơi , chăm chỉ cho ta và tiểu thư nhờ với .

Tiểu Mai chêm vào .

-Ha ha , chẳng phải hai đứa rất muốn đi chơi sao ? Ngay cả ta cũng còn muốn đi chơi nữa là .

Nàng bật cười khanh khách .

-Nhưng mà lễ hội hằng năm này của Mai Vương Quốc vô cùng đặc biệt nhé . Ban ngày thì tổ chức thi võ công . Tối mới bắt đầu lễ hội thực sự , đây là cơ hội để tìm một đức lang quân cho mình đấy nhé . Với lại nếu không mà đi du ngoạn cũng vui lắm luôn . Đèn ở mọi nơi đều được thắp lên . Còn có lễ hội thả hoa đăng , bắn pháo hoa và thả nến trên sông và rất nhiều trò chơi . Vui lắm .

Bích Vân kể cho nàng và Tiểu Mai nghe .

-Tiểu Mai , đến lúc em cần một gia đình rồi đấy .

Nàng nhìn Tiểu Mai cười .

Nếu như Tiểu Mai tìm được một đức lang quân vừa ý thì nàng nguyện chúc phúc cho Tiểu Mai . Chỉ cần nha đầu đánh yêu hạnh phúc là đủ rồi , nàng dù rằng thiếu đi một người bạn , một người tỷ muội thân thiết nhưng nàng sẽ giấu tâm sự ấy vào lòng , nhắm mắt cho Tiểu Mai được hạnh phúc , vui vẻ .

Hơn nữa đi theo nàng chỉ thêm khổ mà thôi , nếu Tiểu Mai có người chồng thì nàng sẽ không còn lo nữa , Tiểu Mai sẽ có một mái ấm ,có người bảo vệ chở che .

Đúng , nhất định phải tìm cho Tiểu Mai một đức lang quân , mà cần thiết thì càng sớm càng tốt .

-Tiểu thư , sao người lại nói với em như thế . Em sẽ ở bên cạnh tiểu thư suốt đời . Không muốn lấy ai cả .

Tiểu Mai nũng nịu .

-Em sẽ ở bên cạnh tiểu thư suốt đời . Khôn muốn lấy ai cả . Chỉ muốn sống với tiểu thư thôi .

Bích Vân nhá lại lời của của Tiểu Mai , hơn nữa còn chu cái miệng ra nhìn rất dễ thương .

Nàng bật cười ha hả khoái trá .

-Ngươi dám trêu ta , ta giết ngươi .

Tiểu Mai nhìn Bích Vân bằng ánh mắt tóe lửa .

-Ha ha Thiên tai , nam mô a di đà phật . Bần tăng là sư trong chùa , thí chủ không được ve vãn , quyến rũ bần tăng dính bụi trần.

Bích Vân chấp hai tay lại với nhau , làm ra bộ .hai nhắm thì nhắm lại . Nhưng thực chất là nhắm giả vờ, vừa nhắm vừa mở xem Tiểu Mai như thế nào .

-Ta giết ngươi !!!

Tiểu Mai trợn mắt . Đưa tay lên hù dọa Bích Vân .

-Áy áy , ta là ta nhân nhượng rồi đấy nhé . Nên nhớ ta có võ công , hừ .

Bích Vân lên giọng .

Nàng bật cười . Tiểu Mai là một nữ nhi yếu đuối , còn Bích Vân thì hoàn toàn ngược lại , rất kiên cường . Nếu nói về thể thượng phong trong mỗi lần cãi nhau thì Tiểu Mai hơn được là rất ít . Nàng cũng mặc kệ cho hai nha đầu này trêu đùa nhau , ít nhất là cũng làm giảm nhàm chán khi không có việc gì làm .

-Đại ca , đại ca xem nàng ta bắt nạt đệ .

Tiểu Mai cuối cùng cũng phải nhờ nàng can thiệp .

-Bích Vân , thôi nào , sao ngươi cứ hay trêu đùa tiểu đệ của ta thế chứ .

Nàng cười , ánh mắt trêu đùa .

-Ồ , huynh hay nhỉ ? Muội muốn trêu đùa thì sao chứ .

-Ta nghi ngờ rằng muội đang yêu thầm tiểu đệ đệ của ta , ha ha .

Nàng dùng ánh mắt mờ ám nói , rồi bật cười lớn .

-Tỷ có vấn đề trong đầu sao ?

Bích Vân không nề nang gì mà cho nàng một “chường nhẹ nhàng vào vai .

-Tiểu thư , sao người có thể nói thế chứ ? Còn người , không được làm tổn thương tiểu thư của ta .

Tiểu Mai nhẹ nhàng chạy tới xem nàng có chuyện gì không . Rồi còn dùng ánh mắt căm hờn nhìn Bích Vân .

Nàng mỉm cười , Bích Vân cũng không có ý hại nàng , không việc gì phải sợ . Hơn nữa nàng chỉ nói chơi , nhưng mà hai nha đầu này hành động quả là quá đáng mà .

Tóm lại nàng không thể bỏ qua cho hai con người này được . Nhất định phải xử lý .

-Ta chỉ nói thế thôi , làm gì mà hai người lại hành động quá sức tưởng tượng của ta thế cơ chứ . Lần sau đừng hành động như thế với ta một lần nữa , ta tính tình tuy ít khi dễ bụng , nhưng không dễ dàng để hai người mặc sức mà lấn tới .

Nàng nghiêm nghị , thay đổi ánh mắt .

-Làm gì mà nóng giận thế , thôi , bình tĩnh đi . Tội ta xin lỗi . Là chúng ta sai , phải không Tiểu Mai ?

Bích Vân nhẹ nhàng vuốt lưng nàng , tỏ ý nín nọt . Đồng thời nháy mắt với Tiểu Mai .

Tiểu Mai cũng nhanh ý mà gục đầu , còn thêm vào vài câu :

-Đúng , là tội ta sai .

Nàng cười thâm , đúng là con người , dù có hùng dũng đến đâu thì nhất định cũng phải sợ một thứ gì đó .

-Này Bích Vân , nghe muội nói lễ hội có cuộc thi đấu võ , muội có tính tham dự không ?

Nàng hỏi Bích Vân , thực sự là nàng cũng rất muốn đi chứ , lâu lâu cũng không rèn luyện sức khỏe rồi .

À mà nàng quên mất , ở thời cổ đại võ rất khác với hiện đại , có thể nói là chiêu thức của cổ đại còn có khinh công , rồi còn có nhiều chiêu thức đặc biệt nữa.

Chung lại thì võ hiện đại tuy có nhiều chiêu thức đặc biệt , nhưng so với cổ đại thì nàng nghĩ là cũng khá xa vời .

Ngay cả nàng , một sát thủ học đủ thứ võ , dụng cụ hiện đại cũng không phải là không bằng cổ đại nhưng vẫn hết mực cẩn thận .

Sinh mạng này quý báu lắm nàng mới dành được , nàng không hề muốn mất đi một cách vô ích .

-Ha ha , tỷ có vấn đề trong đầu sao . Võ công của muội sao sánh được với các cao thủ võ lâm cơ chứ . Đi thi hóa ra làm trò cười cho mọi người à .

Bích Vân nhìn nàng , ánh mắt có thể là nói lên sự căm thù .

Nàng chút ít cũng hiểu được tâm sự nhô nhoi của Bích Vân .

Nàng ngày xưa cũng như vậy , mỗi đợt luyện tập . nàng nào dám chọn cặp với những sát thủ mạnh , tuy nàng cũng mạnh , nhưng sao có thể tránh được mọi chiêu thức của đối phương , mà cố tránh được chiêu thứ thì đã sao , còn có thủ đoạn nữa .

Từ những chiêu thức cao siêu , thêm vào đó là thủ đoạn nham hiểm . Cả hai thứ đó đã tạo nên mối nguy hiểm rất đáng sợ .

Tuy rằng người ta có nói rằng : “Biết người biết ta , trăm trận trăm thắng” Nhưng nàng thì không hoàn toàn nghĩ như vậy , biết thì sao chứ , có khi người ta là giấu diếm đi suy nghĩ của bản thân thì sao ? bản thân thì suy nghĩ một hướng , nhưng đôi khi hành động thì lại không hoàn toàn phải là như vậy . Có những chuyện , đôi khi ta suy nghĩ rằng mình là người hiểu rõ nhất . Nhưng thực ra , ta lại chẳng hiểu một thứ gì cả .

“Biết mặt chứ không biết lòng” nàng nghĩ câu đó thì mới là không hề sai . Cái gì cũng nên cân trọng . Tuy rằng dù ta có cân trọng đến đâu , nhưng những suy nghĩ của ta lại không phải là hoàn hảo . Dù cho thế nào đi nữa cũng nhất định sẽ có một sai sót . Nhưng không nên bị quan , cái gì cũng phải nghĩ theo cái hướng tích cực của nó . Chỉ cần thế là được .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Chap 31 :

-Tiểu thư lại suy nghĩ à ?

Tiểu Mai đưa tay qua lại trước mặt nàng .

Giật mình .

-À không . Ta chỉ đang nghĩ là ngày hội , chúng ta có nên làm cái gì đó để bán cho mọi người không ?

Nàng cố viện ra một cái lí do hợp lí nhất có thể .

-Đúng , sao chuyện này muội không nghĩ ra từ sớm được nhỉ ?

Bích Vân vui vẻ , hai mắt sáng như đèn pin chiếu trong màn đêm .

-Muội thì chỉ có chuyện trêu đùa người khác chứ làm gì có suy nghĩ kiếm cái ăn .

Nàng gõ nhẹ vào đầu Bích Vân .

-Á! Đau . Tỷ thật độc ác .

Bích Vân vừa xoa đầu vừa nói hờn trách nàng .

Nàng mỉm cười , bỗng nàng chiêm nghiệm được một điều thú vị rằng , từ lúc xuyên không , nàng thường xuyên cười hơn . Thậm chí là chuyện vui buồn gì nàng cũng cười .

Có nhiều người không hiểu , nhìn vào có thể cho rằng bản thân mình cười là vui . Nhưng nếu nhìn lại thì sẽ hiểu được nhiều điều hơn . Không phải cứ cười là vui là hạnh phúc . mà cười cũng là đau khổ , cười trên nỗi đau của bản thân mình , cười cho bản thân mình sao lại hành động như vậy , cười cho cuộc đời tươi sáng hơn .

Nụ cười , tưởng chừng như vô giác nhưng thực ra là rất cần thiết .

Nàng tự nhủ bản thân lúc nào cũng phải cười , mà thực ra có buồn , có khóc cũng được gì chứ ? Cũng chỉ khiến cho con người ta suy nghĩ nhiều hơn mà thôi . Tóm lại là cũng không được gì cả .

Có câu nói rằng “Em giấu nỗi buồn vào thời son môi . Để mấp mé nụ cười qua đôi môi bôi trát kỹ” nàng nghĩ rằng câu đó đúng và ý nghĩa . Vì sao ta buồn mà lại thể hiện ra làm gì chứ . Cứ cười , cứ bôi trát , cứ sống một cách giả tạo , có lẽ như thế , mới thấy được lòng nhẹ nhõm thanh thản hơn .

-Hay là chúng ta làm giấy thêu, tỷ thấy thế nào?

Tự tin với ý kiến của mình Bích Vân nhìn nàng trông đợi

Nàng nghe ý kiến của Bích Vân cũng không tồi, nhưng nàng vẫn cảm thấy chưa hài lòng với ý kiến này lắm, vì trong mùa hội này thì giấy cũng không phải nhu cầu thiết yếu và được chú ý. Chắc chắn rằng trước mùa hội, ai cũng sẽ chuẩn bị kĩ càng. Hơn nữa làm ra được một đôi giấy rất kì công. Liệu đến ngày mở hàng được bao nhiêu đôi để bán?

Với lại ở đây cũng không phải là ít quầy bán giấy. Sự cạnh tranh chắc chắn sẽ rất cao. Hơn nữa như thế thì lại càng làm cho bản thân rơi vào tình thế nguy hiểm.

-Đệ thấy ý kiến của Bích Vân như thế nào?

Tiểu Mai đang mãi suy nghĩ nghe nàng gọi liền giật mình.

-Đệ thấy không khả quan lắm.

Tiểu Mai vừa nói vừa nhìn mông lung ra ngoài cửa sổ.

Nàng gật đầu, ý nàng giống như Tiểu Mai.

-Ta thấy gần đây rất nhiều hàng giấy nếu tính từ quán ông chủ Giang (ông chủ mua khăn thêu của nàng) thì cũng có hơn 5 quầy bán giấy chưa kể những quầy trong kinh thành này còn rất nhiều, có rất nhiều kiểu dáng và cũng rất đẹp muốn bán được hàng chúng ta phải cạnh tranh cao. Còn chưa kể kĩ thuật của chúng ta còn kém không thể so sánh được với mấy hàng có tay nghề ở đây được.

-Thế tỷ đã có cách gì chưa?

Bích Vân hỏi ..

-Ta thấy chúng ta có thể cắt may quần áo, vừa để chúng ta mặc lại vừa có thể đem bán, ở đây chỉ có những quầy bán vải còn nếu muốn may quần áo mọi người thường mang đến tiệm và chờ ngày lấy, Còn áo quần có sẵn thì rất ít . Chỉ những nơi buôn bán tập nập may ra mới có được vài bộ .Nếu như chúng ta may , thì sẽ may sẵn với nhiều kích cỡ khác nhau. Ta sẽ thiết kế kiểu dáng còn em và tiểu...đệ của ta sẽ hoàn thành áo . Các em nghĩ thế nào ?

Nàng đưa ra ý kiến của mình rồi quay sang nhìn Tiểu Mai và Bích Vân để thăm dò ý kiến .

-Bích Vân chưa có kĩ thuật thì ta và Tiểu Mai sẽ chỉ cho em từng chút một . Làm nhanh chắc cũng sẽ được kha khá đồ để bán .

Nàng mỉm cười .

-Em thấy ý kiến này rất tuyệt vời .

Tiểu Mai mỉm cười .

-Đúng , tỷ tỷ là thông minh nhất .

Bích Vân nhìn nàng cười xu nịnh .

-Ta biết ta thông minh . Bây giờ chúng ta đi mua vải và dụng cụ .

-Vâng .

Sau 1 tuần làm việc chăm chỉ , số lượng sản phẩm làm ra cũng được kha khá . Nói chung là nàng . Tiểu Mai và Bích Vân đều rất hài lòng .

Bích Vân và Tiểu Mai đều nhìn nàng bằng ánh mắt khâm phục đến sát đất . Bởi vì 2 nha đầu này chưa bao giờ từng thấy những bộ đồ đẹp đến như vậy .

Nàng cũng tự tin với sản phẩm của mình , bởi vì nàng đã từng nghiên cứu về áo quần rất nhiều . Từ các bộ đồ cổ trang ngày xưa cho đến áo quần hiện đại . Tất cả đều học học và nghiên cứu rất chặt chẽ . Đảm bảo sẽ không có lỗi nào .

Nhưng trong thâm tâm , nàng vẫn sợ rằng đồ mình làm ra sẽ không bán được . Tuy rằng đã bàn giao cho ông chủ Giang ở tiệm áo quần khăn giày rồi .Nhưng nàng vẫn có chút nghĩ ngợi .

Bích Vân và Tiểu Mai cũng thế , tuy rằng khen thì khen nhưng vẫn đi qua đi lại . Một lúc lại hỏi nhau đoán xem đã bán được bộ đồ nào chưa .

-Hai người có thôi đi không ta chóng hết ca mặt rồi, chờ đến tối chủ tiệm báo về, có bị trả lại hàng không la biết liền mà.

Nàng bực mình nói lớn .Đúng là nàng muốn bình tĩnh mà cũng không được . Hai nha đầu này cứ làm nàng phải suy nghĩ nhiều hơn .

-Thì muội chi lo lắng thế thôi . Tỷ đừng nóng . Tức giận sẽ xấu cho da mặt đấy .

Bích Vân cười toe toét nhìn nàng .

-Vậy thì làm ơn đứng yên giùm ta . Hay là 2 người không tin tưởng vào khả năng của ta ?

Nàng hỏi vặn lại .

-Không , bọn muội tin mà . Giờ muội và Tiểu Mai đi kiểm chút đồ ăn cho tỷ . Thế nhé .

Bích Vân tính toán cho mình và Tiểu Mai một bước chuẩn đi mau lẹ nhất .

Nàng thở dài rồi gật đầu .

Chỉ mong rằng hàng được bán hết . Nếu bán hết , ít nhất là nàng cũng thoải mái về tâm lý . Với lại có thể , Tiểu Mai và Bích Vân mới không lo lắng nữa .

Nàng lo lắng cũng được , nhưng mà để hai nha đầu nhỏ kia phải lo lắng thì nàng không đành lòng . Nàng là nguồn gốc khiến 2 nha đầu kia phải chịu khổ . Giờ lại tạo thêm áp lực lo lắng nữa thì không phải là nàng có lỗi rất nhiều sao .

Trong khi lỗi lầm trước thì chưa được sửa chữa là bao . Giờ lại mọc thêm vài lỗi lớn nữa thì thật là ... nàng không biết phải nói thế nào cho đúng với tâm trạng của mình hiện nay nữa .

Ở hiện đại , nàng chưa bao giờ hối hận về những việc mình đã làm . Thế mà ở đây , ngay tại thời điểm này , chỉ cần trong trạng thái mơ màng cũng có thể tìm ra được những việc nàng không nên làm rồi .

Lại thở dài . Nàng bỗng nhiên cảm thấy bản thân mình liệu có phải là suy nghĩ nhiều quá không .

Chắc có lẽ rằng nếu cứ tiếp tục suy nghĩ như thế này nữa thì chắc hẳn nàng sẽ sớm trở thành bà cụ non mất .

Mà cuộc đời nàng , chưa giúp đỡ được ai cả. Cũng chưa kiếm được một tấm lang quân ưng ý . Hơn nữa ơn nghĩa mà phụ thân và phụ mẫu cũng chưa kịp báo đáp .

Phải chăng là nàng làm sai ?

-Tiểu thư à , tiểu thư đừng buồn nữa .

Tiểu Mai từ sau lại vỗ về trên vai nàng .

-Không , ta không có buồn . Sao em lại nghĩ ta như thế chứ .

Nàng ngược mắt trêu mếu nhìn từ Tiểu Mai sang Bích Vân .

Đúng là không những nàng tự tạo cho bản thân áp lực .mà ngay cả hai nha đầu ngây thơ đáng yêu trước mặt nàng cũng bị ảnh hưởng mà phải suy nghĩ nữa .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Chap 32

Tốt nhất là nàng phải kiềm chế thể hiện cảm xúc một chút .

-Muội nghĩ là mọi chuyện sẽ tốt lành thôi .

-Ừm , ta cũng nghĩ như muội .

Thấm thoát mà đã đến ngày hội . Chỉ mới chớp mắt mà thời gian đã chạy thật nhanh . Hơn nữa cũng vì số lượng đồ của nàng bán được khá thuận lợi nên nàng , Tiểu Mai và Bích Vân đều lao đầu vào làm việc .

Nhưng có nhờ thế mà cả 3 người đều bớt suy nghĩ nhiều hơn . Áp lực cũng được giảm bớt . Mà cũng nhờ có việc làm nên cũng đỡ nhàm chán hơn .

Hôm nay , nàng vẫn với hình tượng cũ , một công tử đi dự hội .

Còn Tiểu Mai thì nàng không cho cải trang nữa , dù sao thì hôm nay nàng cũng muốn Tiểu Mai thật đẹp . Có thể mới mong kiếm được cho Tiểu Mai một đức lang quân .

Nhưng may rằng Tiểu Mai nghe theo lời nàng , nha đầu này thật ngốc , không hề biết chuyện gì cả . Chẳng hề biết nàng có ý định tìm cho mình một đức lang quân , một gia đình .

Nói đến Tiểu Mai thì không thể không nhắc đến Bích Vân . Hôm nay tiểu nha đầu Bích Vân thực sự là rất đẹp .

Cả Bích Vân và Tiểu Mai đều trông rất hào hứng . Cũng nhờ tâm trạng của hai nha đầu này mà nàng cảm thấy vui vẻ hơn .

Tối hôm qua , cả Bích Vân và Tiểu Mai đều lải nhải nói cả đêm suốt về chuyện sao nàng cứ muốn cải trang mãi . Và nhất định bắt nàng không được cải trang nữa .

Cũng chính vì thế mà đêm qua nàng không ngủ được ngon giấc . Nàng cũng muốn trở về với thân phận của mình . Nhưng có nhiều điều nàng còn muốn che giấu .

Hơn nữa cải trang cũng rất tốt . Ít nhất là nhân dịp này nàng cũng muốn trở tài “cua gái” . Lâu lâu mới có dịp trêu đùa , không thể bỏ qua “cơ hội ngàn vàng” này được .

Chính Tiểu Mai và Bích Vân cũng biết được nàng muốn trêu đùa nên cứ nhất quyết đi chung với nàng không chịu rời xa nửa bước .

Nàng cũng chẳng nói gì , dù sao đi chung thì độ an toàn cũng an toàn hơn so với đi riêng . Nên nàng cũng không muốn ý kiến .

Hơn nữa không “nghe lời” hai nha đầu này nữa thì chắc cái lỗ tai của nàng cũng nhanh chóng bị thủng mất . Mà việc thủng màng nhĩ thì có đũa điên mới muốn .

Còn một vấn đề quan trọng nữa là lỡ có lọt vào tầm mắt của cô nương nào thì cũng có hai tiểu muội đáng yêu ra làm bìa che chắn . Sẽ không bị theo đuôi .

-Thế nào hai tiểu cô nương . Chúng ta xuất phát đi đến hội võ được chưa ?

Nàng mỉm cười hỏi Tiểu Mai và Bích Vân . Hôm nay là ngày được mở mang tầm mắt , thưởng thức được võ thuật của các vị hiệp khách giang hồ . Tóm lại là chắc chắn đã bắt đầu , phải nhanh chóng đến đó để xem .

-Ừm . chúng ta đi thôi .

Bích Vân sung sướng nói .

-Haizz .Sao mấy cái vụ võ vờ nguy hiểm mà đại ca và Bích Vân lại thích cơ chứ .

Tiểu Mai thở dài rồi than vãn .

-Trời ơi , nguoi thật là ... Chỉ sợ nguoi đến đó rồi không chịu rời đi thì đúng hơn . Đại hội võ thế này mà không đến xem thì quả là không bình thường .

Bích Vân gõ nhẹ đầu Tiểu Mai .

-Nguoi sao lúc nào cũng bắt nạt ta thế .

Tiểu Mai lườm Bích Vân .

-Thời nào , Bích Vân nói đúng đó . Đây là cơ hội lâu lâu mới có một lần . Minh phải xem cho biết chứ .

Nàng vội chen vào . Chỉ sợ thêm một chút nữa thì lại có tranh cãi lớn .

-Vây thì đi .

Tiểu Mai mặt ỉu xiu nhưng cũng không đến nỗi là khó chịu .

Đúng là nàng đến đây không hề sai lầm .Lúc nàng đến là lúc người ta mới bắt đầu mở cuộc thi , đang còn đọc cách thức thi và một số quy định .

Nơi này rất đông , người người chuẩn bị đồ thật đẹp , trên mặt ai cũng nở nụ cười vui vẻ .

Nàng nghe Bích Vân kể thêm về cuộc thi này . Đây là cuộc thi lớn , quy tụ khá nhiều cao thủ xuất chúng . Hơn nữa còn có cả hoàng tộc – tức là nhà vua , hoàng hậu ... và các quan lại trong triều đình lớn đến .

Hơn nữa ai thắng trong cuộc thi này cũng rất có vinh dự . Được nhà vua ban cho ngọc bội .Được xưng danh trong bảng cao thủ của Mai Vương Quốc thêm vào đó là những giải thưởng vô cùng to lớn .

Nếu nói về tiền bạc danh vọng , những người học võ cũng có người không tham lam vinh hoa phú quý . Nhưng họ vẫn đến đây tham dự .

Nhưng họ đến đây với tinh thần gọi là học hỏi võ công chứ không phải là đến đấu rồi để dành cái danh cao thủ của năm .

Nói chung lần này sẽ là một cuộc vui .

Thế lệ cuộc thi cũng khá công bằng . Cứ hai người một cặp ngẫu nhiên . Ai hơn sẽ tiếp tục vào vòng trong . Cứ thế , dần dần sẽ loại từng người .

Nhưng có cái đặc biệt là đại hội này chỉ tổ chức trong một ngày . Mà cao thủ thì đến đây thi đấu rất nhiều . Chính vì thế trước khi thi đấu chính thức , phải có một vòng thi phụ .

Cụ thể là ở vòng thi phụ . Tất cả cùng bắt đầu từ một điểm xuất phát . Tiếp đó họ phải dành lấy được quả cầu treo trên cao ở trên các nóc nhà . Và cụ thể là chỉ có được 30 quả cầu màu đỏ . Nếu như ai nỗ lực và võ công không thâm hậu sẽ không dành được cầu . và coi như thế là mất quyền thi đấu .

Hiện tại , 30 cao thủ cũng đang ngồi trên ghế . Mỗi người một kiểu . Có người dương dương tự đắc , kiêu ngạo . cho là bản thân ta đây có võ công cao cường . Nhưng cũng có người im lặng không nói gì .

Quả là rất thú vị .

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Lén viết được một đoạn híc . cảm thấy có lỗi với mọi người ghê :(

Chap 33

Đại hội cũng đã bắt đầu được khá lâu nhưng nàng không mấy hứng thú .

Không phải là các cao thủ không có võ công cao , mà đơn giản chỉ là họ chưa trổ hết tài nghệ của bản thân mình , nên chính vì vậy buổi sáng đấu võ như thế này không khác gì là một cuộc thi hình thức chứ chưa có gì gọi là gay cấn cả .

Thấm thoát mới một lúc mà cũng đã đến trưa , cũng may rằng hôm nay quả là một ngày đẹp trời , có nắng nhẹ và gió , ít nhất là khi đứng ở . Nàng , Tiểu Mai và Bích Vân cùng kéo nhau về phòng trọ nghỉ ngơi .

-Em mệt muốn rũ rời rồi .

Tiểu Mai than thở .

-Thế lúc này có cô nương nào la hét đến nổi nhức cả tai của ta thế hả ?

Bích Vân vừa trêu vừa lườm .

Quả thật là lúc này Tiểu Mai có hăng say thật , cổ vũ đến nổi nàng đứng một bên mà không chịu nổi phải kéo áo bảo nói nhỏ một chút không mọi người nhòm ngó .

Ấy thế mà Tiểu Mai cứ như không nghe lời nàng , vẫn tiếp tục hăng say .

Nhìn như vậy , ai bảo lúc đầu Tiểu Mai không muốn đến xem chứ ???

-Ngươi lúc nào cũng nói ta . Ta không thèm nói với ngươi .

Tiểu Mai lườm lườm Bích Vân .

-Thôi , hai ngươi lớn cả rồi mà tính tình còn thế sao ? Muốn ta bực sao ?

Nàng nhìn cả Tiểu Mai và Bích Vân

-À không có gì , không có gì .

Bích Vân khoa tay múa chân cười vui vẻ .

Nàng . Bích Vân cùng Tiểu Mai cùng ngồi ăn ở quán thì có một bức thư được đưa tới . Nội dung chỉ gọn gọn trong mấy chữ .

Tối nay , hẹn gặp ở đình núi Yên Tử (núi này không biết có không , ta tự bịa)

-Là thư của ta sao ?

Nàng nhìn cô bé đưa thư mà hỏi . Bởi không chắc chắn nàng là người nhận thư cho lắm .

-Vâng , chính là một vị công tử nhờ muội đưa cho tỷ đó .

Cô bé gật đầu .

-Ừm , ta biết rồi , em có thể đi .

Nàng lấy ra một tí bạc đưa cho cô bé .

-Cám ơn tỷ tỷ .

-Tỷ à , bức thư đó có ý gì vậy ???

Bích Vân hỏi .

-Ta cũng không rõ nữa , nhưng ta đoán rằng không có chuyện tốt lành gì cả .

Nàng trầm ngâm . Một bức thư gấp mặt , quả thực là không tốt lành . Nàng bỗng nhiên lại có linh cảm xấu . Dường như mọi chuyện không hề đi theo chiều hướng tốt đẹp mà nàng muốn .

- Vậy thì chúng ta đừng đi là được mà .

Tiểu Mai nói .

- Người thật ngốc , chúng ta có đi hay không đi cũng sẽ gặp họa . Hơn nữa không đi thì hậu quả càng khó lường hơn . Hiểu không ?

Bích Vân giải thích ,

Nàng cũng thấy vậy . Nhưng nàng thâm nghĩ , nàng chẳng hề gây sự với ai , cũng không hề làm hại ai , sao lại có thư như thế này ?

Theo kinh nghiệm thì bức thư này không có gì là tốt cả . Nhưng nhất định là phải đi .

Chỉ nàng đi một mình , chắc chắn Bích Vân và Tiểu Mai sẽ không chịu .

Nhưng nếu cho Bích Vân và Tiểu Mai đi cùng , lỡ có chuyện gì thì phải làm sao ?

Tự nhiên lại có chuyện đến khiến lòng nàng rối như tơ vò , đáng ra hôm nay là ngày vui . Thế mà giờ lại mọc ra chuyện , thật là khiến cho lòng nàng thấp thỏm không yên .

- Tỷ nhất định phải cho muội đi cùng . Có gì ít nhất muội cũng có võ để bảo vệ tỷ .

Bích Vân nhìn nàng .

- Cả em nữa , em cũng muốn đi .

Tiểu Mai cũng chen vào .

Haizz , hôm nay quả là một ngày không tốt lành , có lẽ chỗ thuốc độc đến giờ sử dụng rồi . Dù sao thì chỗ thuốc đó cũng được cất giữ thế là lâu lắm rồi . Có cơ hội thì phải đành sử dụng thôi chứ biết làm gì hơn .

- Ủ , nếu hai người muốn đi thì cứ đi . Nhưng hãy nhớ rằng không nên manh động . Mọi chuyện cái gì cũng phải từ từ .

Nàng cắn dạn .

Chuyện gì cũng thế , nóng vội quá sẽ dẫn đến tư tưởng không thông . Rồi lỡ có chuyện gì xảy ra . Nhất định người tự dẫn vật lòng nhiều nhất cũng sẽ là nàng và nàng không hề muốn như thế một chút nào .

- Vâng !

Chính vì sự việc bức thư mà nàng , Bích Vân và Tiểu Mai không hề đi ra khỏi phòng trọ nửa bước .

Coi như đại hội võ lâm buổi chiều cũng bị bỏ lỡ .

Nàng dặn dò cẩn thận , hơn nữa là đưa cho Bích Vân và Tiểu Mai mỗi người vài lọ thuốc , căn dặn rằng cách dùng .

Trời sẩm tối , mọi việc cũng đã được sắp đặt khá hoàn chỉnh .

3 người , 1 nam 2 nữ cùng bước chân thong thả đi về núi Yên Tử

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Chap 34 :

Nàng bước chân đến núi Yên Tử .

Không khí ở đây khá vắng vẻ . Chính vì cái vắng vẻ ấy lại khiến cho con người ta cảm thấy sợ hãi .

Bây giờ thì nàng đã hiểu vì sao người đầu mặt muốn gặp nàng lại muốn hẹn ở chính nơi đây , bởi vì hôm nay là một ngày đông vui , mọi người đều tập trung ở những nơi vui vẻ , tấp nập . Núi Yên Tử lại là một ngọn núi hoang vu , ít người qua lại vì cho rằng ở trên núi này có “ma” , hơn nữa lại là “ma nữ” .

Thực thì nàng có cảm giác như ai đó đang theo dõi mình. Nhưng nàng không nói gì, sợ rằng Bích Vân và Tiểu Mai sẽ la toáng lên thì hỏng hết cả chuyện. Tốt nhất hãy chọn im lặng.

-Tiểu thư, em có cảm giác ớn lạnh trong người.

Tiểu Mai thở thê nhẹ nhàng, trông cứ như một con gà con cần được gà mẹ che chở vậy. Còn nơi đây là những con điều hầu đầy đói khát, muốn kiếm thứ mồi ngon béo bở.

-Em đừng lo, có ta ở đây thì sẽ không ai làm hại được em cả.

Nàng âu yếm dỗ dành Tiểu Mai.

-Xem kia, thật là tình tứ quá. Không khéo có người tưởng 2 người là một đôi đấy.

Bích Vân lờm lờm, đáng vẻ không vui.

-Nếu người cũng muốn dỗ dành thì lại đây, ta dỗ cho.

Nàng chớp chớp mắt nhìn Bích Vân đầy trêu chọc.

-Hừ, ta chẳng thèm.

Bích Vân trề môi.

Nàng bật cười, ở trong cái khoảng thời gian sống chết gần như gang tấc thế này mà cả 3 người đều không có chút gì gọi là thấy sợ.

Cuối cùng, cũng đã đến được điểm hẹn.

Đó là một cái đình nhỏ, nhỏ nhưng đầy thanh thoát, nó cho thấy được người chọn cái vị trí gặp mặt này không phải là hạng tầm thường. Bỗng chốc nàng có chút không yên tâm. Cũng không hiểu vì sao.

Bản thân nàng, dù có hi sinh để bảo vệ Tiểu Mai và Bích Vân thì nàng cũng cam chịu, bởi vì nàng sống cũng chỉ cho qua ngày, sống để bảo vệ mọi người. Hơn nữa Tiểu Mai và Bích Vân đi theo nàng, chính vì vậy mà sự cảnh giác của nàng càng tăng lên gấp bội. Nhất định dù sao cũng không thể để 2 người em bỏ bóng của nàng xảy ra chuyện gì.

Gió đã bắt đầu nổi lên như có lốc xoáy, cây cối va chạm vào nhau tạo nên một âm thanh xào xạc vô cùng đáng sợ.

Nàng cẩn thận nhìn xung quanh để có thể phát hiện ra những ai đang hiện có mặt ở đây.

Tuy rằng thính giác, trực giác của nàng đã bị giảm hẳn không còn giống như trước kia nhưng thiết nghĩ thì hiện tại bây giờ cũng không phải tồi.

-Haha cuối cùng thì các người cũng đã tới.

Một giọng nói đáng sợ vang lên.

-Phải, ta đã đến.

Nàng nói lớn, cố làm cho cứng giọng tỏ ra không hề sợ sệt.

-Các người là ai, nếu đã có ý gặp mặt rồi thì hãy lộ diện đi.

Bích Vân cũng đứng cảm nói.

Nhưng thực sự là nàng biết Bích Vân cũng đang rất lo lắng, bởi vì ngay cả nàng mà tâm trạng cũng như vậy cơ mà.

Hơn nữa Tiểu Mai cảm chắc lấy tay nàng khiến tâm trạng nàng đã rối lại càng rối hơn. Thực sự nàng không biết bây giờ mình nên làm như thế nào nữa.

Nếu biết trước tình hình như thế này, nhất định nàng sẽ không bao giờ cho Bích Vân và Tiểu Mai đi theo.

-Tiểu thư à, em sợ quá.

Tiểu mai run run nói.

-Không sao.

Nàng trấn an Tiểu Mai nhưng cũng như đang vỗ về chính bản thân nàng.

-Ha ha đúng là Tiêu Phong cô nương có khác, bản lĩnh cũng rất phi thường.

Giọng nói cười lớn.

-Ta đến đây vì ta biết rằng dù ta không đi thì cũng sẽ phải gặp ngươi, hãy nói đi, ngươi muốn gì.

Nàng mỉm cười nhẹ, tay từ từ bật lọ thuốc Mê Hương ở trang vật áo bay ra.

Trước khi đi nàng đã chuẩn bị ra loại thuốc độc này, nó có công dụng khi ai ngửi vào thì sẽ bị ngất trong vòng vài giờ đồng hồ.

Nàng quyết định làm như vậy bởi vì nàng không muốn chiến đấu, nàng có 2 điểm yếu quá lớn đó chính là Bích Vân và Tiểu Mai. Chính vì vậy mà nàng quyết định sẽ không làm một trận quyết đấu sinh tử.

-Tiểu thư biết chúng tôi cần gì mà.

Giọng nói ấy vẫn tiếp tục cười đùa.

Nàng nghĩ, nàng thực sự không hề biết. Nhưng chắc chắn là đám cao thủ này đi theo và muốn gặp nàng sẽ có chuyện không hề tốt đẹp gì sẽ xảy ra. Nàng biết rằng thân phận của mình đã bị lộ. Vậy chỉ còn có một khả năng, đó chính là muốn bắt nàng về phủ Thái sư, rồi sau đó sẽ là cưới Tứ hoàng tử.

Nếu thực sự mọi chuyện là như vậy thì quả thực là nực cười mà, trốn đông trốn tây, tránh người này tránh người kia thế mà cuối cùng giờ lại vẫn phải trở về nơi cũ.

Nhưng may mắn thay nàng đã chuẩn bị trước, ít nhất 15 phút nữa thuốc sẽ ngấm, nàng sẽ cho Bích Vân và Tiểu Mai uống thuốc, rồi sau đó cả 3 sẽ chạy trốn.

-Ngươi muốn ta trở về?

Nàng hỏi, trong lòng đầy ngờ vực.

-Đúng là cha nào con ấy, ta thực sự khâm phục tiểu thư về tài trí hơn người.

-Ha ha, ngươi tưởng người trong tay Bích Vân này không có sự cho phép của ta mà có thể muốn đi là đi mà muốn về là về sao?

Bích Vân cười lớn.

Nàng mỉm cười nhìn Bích Vân, đúng là một con nhóc ngang tàn và bản lĩnh. Nhưng cái tính bộp chộp không lo nghĩ hậu quả thì lại không hề tốt một chút nào.

-Cô nương xinh đẹp có vẻ không muốn rời xa tỷ tỷ của mình quá nhỉ?

-Đừng Bích Vân, muội giữ bình tĩnh cho ta.

Nàng cầm lấy tay Bích Vân, mặt trầm lặng.

-Nhưng mà.....

Bích Vân nhăn mặt.

-Không nhưng nhị gì cả, muội không nghe lời ta nói sao? Tuyệt đối không động thủ, hiểu chưa?

Nàng ngắt lời.

-Thôi, 3 vị đừng tranh cãi nhau nữa, hãy cho ta nghe một câu trả lời cuối cùng. Tóm lại là Tiểu thư có về với ta không?

Giọng nói trở nên kiên định hơn.

-Muốn ta lọt vào tay ngươi ư? Hãy xem lại trang bị của bản thân đã tốt hay chưa rồi hãy nói.

Nàng mỉm cười, nụ cười nhếch miệng quen thuộc khi sắp hạ màn.

-Người đâu, xông lên. Giết hết tất cả, trừ Tiêu Phong thì để sót lại cho ta.

Từ phía xung quanh, nhiều tên bị mặt đã xuất hiện, ai nấy đều cầm vũ khí sáng bóng, cộng thêm vào dưới ánh trăng càng khiến cho không gian tràn ngập sự đáng sợ mà có vốn có.

Gió đã bắt đầu xoay mạnh, từ trên không trung, một tên bị mặt mang đồ trắng xuất hiện.

-Hai người uống cái này vào cho ta. Nhớ kĩ chuẩn bị dùng thuốc nhé.

Nàng đưa cho Bích Vân và Tiểu Mai hai viên thuốc giải Mê Hương .

Trận chiến đã bắt đầu, xung quanh nàng là người, tính ra tổng số cũng gần 50 người là ít. Nhưng hình như số người ngày càng nhiều.

Nàng cảm thấy rất lo lắng, bởi vì Mê Hương của nàng chỉ bay trong một không gian nhất định trong vòng 5 mét mà thôi, còn ngoài ra sẽ không có hiệu nghiệm. Mà trong lúc nhiều người thế này nữa. Có lẽ là đêm nay sẽ không hề tốt lành.

Tiểu Mai đã bắt đầu phóng độc đến những tên sát thủ.

Bích Vân thì cầm kiếm và bắt đầu chém

Nàng vừa chậm rãi phóng kim độc, vừa quan sát tình hình.

Đúng như nàng dự đoán, số lượng người ngày càng nhiều, cao thủ cũng dần tăng lên.

Còn bên nàng thì ngược lại hoàn toàn, số thuốc độc đã dần cạn kiệt, hơn nữa thể lực cũng đã suy giảm. Có lẽ nàng thua mất.

Không được, nàng không cho phép bản thân mình nhụt chí ngay trong lúc sinh tử của hai người quan trọng đối với nàng đang nằm trong gang tấc. Phải làm một cái gì đó mới có thể tránh khỏi.

-Á!!!

Tiếng Bích Vân và Tiểu Mai cùng vang lên khiến nàng giật mình.

Tiểu Mai thì bị thương ở tay và lưng. Còn Bích Vân thì bị ở chân.

Nàng chạy đến cạnh Bích Vân và Tiểu Mai, vừa xem xét vừa bảo vệ cả 2 người.

Tình thế ngày càng trở nên hỗn loạn hơn, nàng thì có thể đánh, nhưng chỉ sợ là không ai bảo vệ Bích Vân và Tiểu Mai.

Nàng rối bời, chẳng biết nên làm sao cả.

Có lẽ là nàng nên đi theo những tên sát thủ này, nàng sẽ không chết, nàng chấp nhận hi sinh cũng được. Hi sinh nhưng để Bích Vân và Tiểu Mai được sống thì sự hi sinh ấy cũng được lắm rồi.

-Dừng tay đi, ta sẽ đi theo các người.

Nàng hét lên.

Tất cả dừng tay.

Tên áo trắng cầm đầu nói lớn, và tất cả đã dừng kiếm.

-Tiểu thư nghe lời ta từ sớm thế này thì có phải hay hơn không, để đến bây giờ gây ra hậu quả như thế này.

Tên áo trắng nói.

-Người im đi, đừng có nói với ta.

Nàng hét.

-Bích Vân, muội hãy nghe ta, dùng khinh công đưa Tiểu Mai về. Hãy để ta ở lại, ta sẽ không sao cả.

Nàng nhìn Bích Vân mà nói, ánh mắt buồn vơi vợi.

-Không, muội sẽ không đi đâu cả. Muội sẽ không bao giờ bỏ tỷ mà chạy trốn.

Bích Vân kiên quyết nhìn nàng.

-Cả em nữa, dù em có chết cũng sẽ không bao giờ rời khỏi tiểu thư.

Tiểu Mai thì thào.

-Đừng làm như vậy, các người hãy đi đi, ta muốn được sống thật thanh thản sau này, đừng để ta phải sống trong ân hận.

Nàng run run nói.

Nàng không muốn rời xa hai tiểu nha đầu này, nhưng sinh mệnh của Bích Vân và Tiểu Mai còn lớn hơn sinh mệnh của nàng rất nhiều. Mọi nguyên nhân là từ nàng mà ra, nàng không thể để Bích Vân và Tiểu Mai gánh thay được, nhất định là không thể.

-Không sao, quân của ta sẽ đến. Tỷ tỷ đừng đi theo họ mà.

Bích Vân thì thầm, dường như không còn mạnh mẽ nữa, giọng nói đã bắt đầu lạc đi, nước mắt cũng theo đó mà tuôn ra.

-Quân của muội sao?

Nàng ngờ vực hỏi.

-Đúng, sẽ có người đến cứu chúng ta, tỷ kéo dài thời gian cho muội.

Bích Vân thút thít.

Nàng mừng rỡ, trong hoàn cảnh lại đúng lúc được cứu, quả thực là rất vui mừng. Mọi âu lo trong lòng nàng dường như đã được xóa tan hết.

Nàng không mong gì hơn là được thoát khỏi cái cảnh này cả. Chỉ cần Bích Vân và Tiểu Mai bình yên là nàng đã hạnh phúc biết bao nhiêu rồi.

-Bích Vân quân chúa, không phải người đang chờ thuộc hạ của người đến chứ?

Tên áo trắng cười.

-Đừng suy nghĩ nữa, bạn hân sẽ không đến được đâu. Bởi vì chúng ta đã giết sạch chúng rồi.

Nàng và Bích Vân chưa kịp suy nghĩ thì tên áo trắng đã nói tiếp.

Vậy là niềm hi vọng cuối cùng của nàng đã dập tắt, sẽ không còn ai đến cứu nữa.

Nàng bây giờ chẳng biết phải làm sao nữa cả.

-Chúng ta cùng quyết một trận tử đấu, dù sao cũng không toàn mạng mà về thì cũng phải làm một trận cho oanh liệt để nhớ mãi.

Bích Vân tuy mệt và đau đớn nhưng vẫn cố nói.

-Không được, ta sẽ nộp mạng cho chúng, còn muội hãy đưa Tiểu Mai đi đi.

Nàng kiên quyết.

-Không bao giờ, muội sẽ không làm như vậy đâu.

Bích Vân ra sức lắc đầu.

-Bích Vân à, thực sự ta rất yêu quý em và Tiểu Mai, ta xem hai người như em của ta vậy. Nên hãy để cho ta làm một việc có ích cho xứng đáng tiếng gọi tỷ tỷ.

Nàng khóc.

-Tiểu thư, đủ rồi, chúng ta không còn thời gian nữa đâu.

Tên áo trắng mở miệng nói.

-Ta đồng ý theo các người, nhưng hãy thả hai cô nương này ra.

Nàng nói.

-Được.

-Muội đi đi.

Nàng nhìn Bích Vân mà nói, đồng thời kéo Bích Vân và Tiểu Mai đứng dậy.

-Nhưng...

-Hãy nghe ta, ta chưa bao giờ xin hai em điều gì. Vậy thì hãy xem đây là nguyện ước cuối cùng của ta, được không?

-Được, muội sẽ trở lại cứu tỷ.

Bích Vân sau một hồi suy nghĩ thì nói.

Nàng gật đầu, dù nàng biết rằng sẽ không còn được gặp lại Bích Vân hay Tiểu Mai một lần nào nữa.

-Nào tiểu thư, chúng ta đi được chưa?

-Ừm.

Nàng nhẹ nhàng.

Nhưng đi được một lúc thì nàng nghe thấy tiếng thét đến vang trời.

Hơn nữa tiếng thét đó lại chính là của Bích Vân và Tiểu Mai.

Nàng chạy quay ngược lại. Nhưng những con người kia không muốn cho nàng đi.

-Tránh ra hết cho ta.

Nàng hừ giọng. Ánh mắt trở nên vô cùng lạnh lẽo.

Hai người mà nàng yêu quý của nàng hiện tại không biết như thế nào. Thế mà những tên này không cho nàng đi.

-Tuyệt đối không thể để cho Tiêu Phong cô nương đi.

Tên áo trắng nói.

Tên đầu sỏ đã nói thì chắc chắn Bích Vân và Tiểu Mai sẽ gặp chuyện không lành. Chắc chắn là như vậy.

-Thế thì phải xem các người có bản lĩnh không đã.

Nàng cười lạnh lẽo.

Dùng 6 lọ thuốc độc cuối cùng trên người, cũng là 6 lọ thuốc có độc tính cao nhất. Nàng đã không muốn giết quá nhiều người. Nhưng người ta bảo rằng trời không nghe đất thì đất phải nghe trời. Những tên này dám làm hại hai người mà nàng yêu quý thì nhất định nàng không thể để cho chúng sống sót được.

Cuối cùng tất cả cũng đã nằm rũ dưới nền đất, chỉ còn lại mỗi tên áo trắng.

-Tiểu thư là muốn giết ta.

Hắn cười.

-Phải, cứ cười đi nếu ngươi muốn. Ta chắc chắn rằng hôm nay sẽ là ngày ngươi phải chết.

Nàng nói và tiến từ từ đến gần tên đầu sỏ.

-Vậy thì tiểu thư quá coi thường ta rồi.

-Thật ư?

Nàng nhướn mày, nở một nụ cười chế nhạo.

-Phải.

-Ai sai ngươi đến bắt ta?

-Người mà tiểu thư cũng biết, chính là hoàng thượng.

Hoàng thượng, nàng căm thù hắn. từ tận sâu trong đáy lòng nàng căm thù tên hôn quân đó.

-Vậy ngươi muốn ta theo ngươi?

Nói xong thì nàng rút 3 phi tiêu từ trong tay ra và phóng đến tên áo trắng.

-Á!!!

Tên áo trắng chỉ còn kịp hét lên một tiếng. 3 phi tiêu đã phóng trúng hắn trong lúc hắn không chuẩn bị kỹ càng.

-Nguyên tắc của một sát thủ chuyên nghiệp là không được xao lãng tư tưởng của mình.

Nàng mỉm cười nhẹ rồi chạy về phía Bích Vân và Tiểu Mai.

Chỉ mong rằng cả hai nha đầu đó không xảy ra chuyện gì, nếu không nàng sẽ không sống được nữa.

Chạy mãi, cuối cùng nàng cũng thấy bóng dáng của Bích Vân và Tiểu Mai.

Đồ trên người đã bị xé thành từng mảnh vạt bỏ ở khắp nơi. Toàn thân thì dính bết máu.

-Bích Vân, Tiểu Mai.

Nàng hét lên rồi chạy lại gần.

-Tỷ tỷ.

-Tiểu thư.

Tiếng Bích Vân và Tiểu Mai gọi nàng.

-Ta đây.

Nàng vừa nói vừa cởi áo quần của hai tên sát thủ ở gần đó mặc vào cho Tiểu Mai và Bích Vân. Tiểu Mai vì sợ quá mà đã ngất đi.

-Quận chúa.

Xa xa có tiếng gọi lớn, theo đó là đèn đuốc sáng khắp nơi.

-Người ở đây, ở đây!!!

Nàng hét lên, giọng đã lạc đi vì khóc.

-Sao lại thành thế này?

Nàng hỏi. Lòng đầy chua xót, chỉ tại nàng mà ra cả, chính nàng đã làm hại Bích Vân và Tiểu Mai.

-Hai chúng ta đang đi về, thì gặp hai tên sát thủ chặn lại, chúng không những đánh ta cho bị thương nặng hơn, mà còn cả dám làm nhục .

Bích Vân thều thào kể lại.

Nàng khóc, bởi vì chính nàng đã làm hại Bích Vân và Tiểu Mai. Chính nàng, chính nàng chứ không phải một ai khác.

Đã làm hai đứa em yêu quý gần chết, đến phút cuối lại còn bị làm nhục nữa. Trời ơi, đúng là nàng không phải là người mà, nàng chẳng khác gì cầm thú cả, đã biết nguy hiểm rồi mà vẫn cứ muốn cho Bích Vân và Tiểu Mai đi cùng.

Đến cuối cùng giờ lại xảy ra chuyện như vậy. Nàng cảm thấy hối hận quá, nhưng mà hối hận thì đã muộn rồi.

Sau này nàng biết ăn nói sao đây.

-Lỗi là tại ta. Tại ta cả.

Nàng khóc.

-Tỷ tỷ đừng khóc, tỷ khóc làm muội đau lòng lắm.

Bích Vân cầm lấy tay nàng.

-Ta...

Nàng nghẹn ngào.

-Quận chúa.

Một nam nhân chạy đến.

-Sur huynh, sur huynh yên lặng cho muội nói với Tiêu Phong tỷ tỷ một chút đã, được không?

Bích Vân nhìn rồi nói, giọng yếu ớt vô cùng.

Sư huynh của Bích Vân dường như cũng biết ý nên rút lui sang một bên.

-Tỷ tỷ à, tỷ đừng ân hận, tất cả mọi việc mà muội và Tiểu Mai làm đều vì thật lòng muốn làm như thế. Lúc đầu gặp tỷ, muội cảm thấy đã có tình cảm rất thân thiết với tỷ rồi. Ngày qua ngày muội lại càng cảm thấy tình cảm mà muội dành cho tỷ nhiều hơn.

-Đừng nói nữa, ta đưa muội đi gặp thái y để chữa bệnh, rồi muội sẽ khỏe, khỏe rồi muội muốn nói gì ta cũng sẽ nghe.

Nàng nói, hồi thúc Bích Vân.

-Muội biết được tình trạng của mình mà. Hãy để cho muội nói hết để muội được ra đi thanh thản.

Bích Vân chống cự.

Nàng bắt lực ôm thật chặt Bích Vân vào lòng.

-Muội suy nghĩ nhiều lắm, nhưng mà tình cảm của muội càng cho tỷ không thể kiềm chế được. Muội cũng không hiểu vì sao bản thân muội lại như thế nữa. Rõ ràng chúng ta đều là nữ nhi, nhưng sao muội không thể không dành tình cảm của mình cho tỷ được.

Nàng chợt hiểu ra vấn đề, Bích Vân đã yêu nàng.

-Ta hiểu, ta hiểu muội mà. Giờ muội theo ta về chữa trị được không?

Nàng nói.

-Tỷ gọi sư huynh của muội đến đây.

-Ta đây.

-Sư huynh, muội biết sư huynh thích muội từ lâu nhưng muội không nói ra. Muội biết, biết tất cả những điều mà huynh đã làm cho muội bao lâu nay. Nhưng giờ muội chỉ có một nguyện cầu cuối cùng, đó chính là sau khi muội chết. Huynh hãy chăm sóc Tiêu Phong tỷ tỷ cho thật tốt, hãy đưa Tiêu Phong lên làm quận chúa thay muội. Được không?

-Được, ta hứa. Nhưng nhất định muội sẽ sống mà.

-Tỷ tỷ, muội sắp không thở được nữa rồi.

Bích Vân thều thào.

-Bích Vân, muội không được có chuyện gì, hiểu không. Ta không muốn rời xa muội.

Nàng khóc, càng ôm thật chặt Bích Vân hơn.

-Tỷ tỷ, muội cảm thấy cảm thân mình mệt mỏi lắm rồi, để cho muội ngủ một giấc nhé,

-Không, không được. Muội không được ngủ.

Nàng lay lay Bích Vân.

-Muội không gắng gượng nổi nữa. Tỷ tỷ, muội xin tỷ một điều được không?

Bích Vân nhìn nàng, ánh mắt buồn bã vô cùng.

-Được, muội muốn ta làm gì cũng được. Cho dù có chết ta cũng làm cho muội.

-Tỷ hôn muội đi, một lần thôi cũng được.

Nàng khóc, nàng không muốn Bích Vân phải chết. Nhưng ông trời dường như không muốn làm theo ý nàng.

Cuộc đời thật trái ngang, tại sao người tốt như Bích Vân cuối cùng lại thành ra như thế này cơ chứ? Tại sao nàng lại hồ đồ đến thế, nỡ đẩy Bích Vân vào chỗ chết.

-Tỷ tỷ à.

Bích Vân thều thào hơi thở cũng đã thưa dần.

Nàng cúi đầu xuống hôn lên môi Bích Vân. Một nụ hôn nuôi tiếc thực sự.

Nước mắt nàng rơi vào khóe mắt của Bích Vân và cũng chính là lúc Bích Vân mất đi.

-Bích Vân!!!!!!!!!!

Nàng thét lên trong tiếng nấc nghẹn ngào.

-Quận chúa.

Tất cả quân sĩ cùng hàng loạt quỳ xuống.

Bích Vân đã ra đi, ra đi mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Chap 35

Nàng khóc, Bích Vân ra đi đã là một nỗi đau quá lớn, không ngờ Tiểu Mai cũng theo Bích Vân mà đi, cả hai nha đầu ấy đã cùng nhau đi về thế giới bên kia, để lại nàng một mình bơ vơ cô độc.

Nàng phải làm sao đây? Nàng phải làm thế nào cơ chứ? Tại sao nàng không giúp được ai mà chỉ toàn là hại người, hơn nữa lại là người thân yêu bên cạnh mình nữa, tại sao vậy? Tại sao nàng lại để cho Bích Vân và Tiểu Mai ra đi.

Chính nàng, chính cái đầu óc lúc nào cũng tự tin là mình đúng, mình không bao giờ sai. Nàng đã quá chủ quan rằng mình quá tài giỏi.

-Người đừng như vậy nữa. Người đau khổ như vậy thì làm được gì đâu. Bích Vân và Tiểu Mai đã mất, họ đã đi rồi, họ sẽ không bao giờ trở lại đâu Tiểu Phong à. Bây giờ việc người cần làm là phải tĩnh tâm lại, phải biết giữ bản thân mình. Hay để cho Bích Vân và Tiểu Mai ra đi thoải mái.

Thạch Tam, sư huynh của Bích Vân đau lòng khuyên nhủ nàng, hẳn đau lòng vì sư muội mà hắn thương yêu nhất đã ra đi.

Còn Tiêu Phong, hẳn có cảm tình tốt với nữ nhi này. Chính vì vậy mà hắn rất khổ tâm khi thấy nàng không ăn không uống, chỉ biết im lặng khóc một mình bên cạnh hai chiếc quan tài. Trông đáng vẻ vô cùng đau khổ.

Nàng im lặng không nói gì. Thực sự nàng không biết phải làm sao cho đúng. Thạch Tam mấy hôm nay đã rất quan tâm nàng, nhờ có hắn trò chuyện mà nàng cũng cảm thấy bớt cô đơn hơn.

-Ta không sao, huynh không cần phải quan tâm ta nhiều vậy đâu. Ta biết tự chăm lo cho bản thân mình mà.

Nàng nói, cố mỉm cười nhẹ nhìn Thạch Tam cho hắn an lòng. Chứ nàng biết rằng nụ cười của nàng chỉ khiến cho bản thân nàng thêm buồn.

-Người đừng cười như thế. Nghe lời ta, ăn một chút. Rồi theo ta đi gặp hoàng thượng, ta sẽ bảo phụ hoàng phong người lên làm quận chúa của Mai Vương Quốc. Sau đó người có thể trả thù cho Bích Vân và Tiểu Mai.

Thạch Tam nhìn nàng, ánh mắt vô cùng phức tạp

Trả thù ư? Nàng phải làm sao để trả thù đây? Thạch Tam nói rất đúng, nàng phải trả thù. Nàng không được yếu đuối chỉ biết khóc và ngồi ủ rũ suốt ngày được

-Được ta nghe lời huynh, ta sẽ ăn. Sau đó ta sẽ trả thù tên hỗn đản đáng chết ấy

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 37

Thạch Tam mỉm cười nhìn nàng chứ không hề nói gì. Chỉ sai người chuẩn bị thức ăn.

Nàng ăn và chợt nhận ra rằng nàng đã không coi trọng bản thân nàng, không ăn không uống khiến cơ thể ốm đi nhiều. Đến nỗi khi ăn cảm thấy rất ngon dù chỉ là những món ăn bình thường. Không biết nhìn nàng bây giờ như thế nào. Chắc chắn rằng trông sẽ rất tàn tạ cho mà xem.

Haiz thật đúng là nàng không biết suy nghĩ gì cả. Nàng thở dài

-Sao lại thở dài vậy ? Thạch Tam hỏi nàng

-À không. Chỉ là ta thấy mình không biết chú tâm gì đến bản thân cả.

-Muội biết vậy là tốt rồi.

-Ừm

-Ta muốn diện kiến hoàng thượng, được không ?

Suy nghĩ một lúc thì nàng hỏi Thạch Tam

Nàng muốn nhanh chóng được trả thù. Bảo rằng nàng cần phải làm việc tốt, giúp đỡ mọi người. Chính vì vậy nàng không nên giết người nhiều nữa. Nhưng thiết nghĩ nếu nàng không trả thù thì có lẽ cuộc sống đối với nàng ở cái thời đại này sẽ không còn có ý nghĩa gì nữa. Dù sao cũng là chết, mà chết rồi thì có còn biết gì nữa đâu mà phải sợ hay là nuôi tiếc cơ chứ.

Tốt nhất hãy làm những việc làm để khiến bản thân không tiếc nuối.

-Muội hãy đi thay đồ đi rồi hãy tới gặp hoàng thượng. Ít nhất người mà muội muội ta chọn không hề tầm thường một chút nào.

Thạch Tam nhìn nàng trêu chọc

Nàng đánh nhẹ lên người Thạch Tam rồi cùng nô tỳ đi tắm rửa.

Nàng đắm mình trong bồn nước hoa hồng. Nàng phải làm cho hôm nay bản thân thật đẹp. Bởi vì mấy hôm nay nhan sắc của nàng đã suy giảm đi mất rồi.

Nàng đi ra trong một phong thái nhẹ nhàng. Bộ đồ màu trắng lại khiến cho nàng trở nên đẹp lên. Mà bằng chứng đó là mọi người đều nhìn nàng một cách ngưỡng mộ

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Mỉm cười nhẹ, nàng nhìn phía trước. Giờ nàng mới có dịp để ý đến cách trưng bày và xây dựng của hoàng cung. Nói chung là cũng không khác mấy phim trên tivi cho lắm. Nhưng nó vẫn có một số điểm đặc biệt dễ nhận ra, đó chính là đồ vật và tông màu chủ yếu là vàng - màu của hoa mai. Có thể nói đó là một điểm thú vị của cái vương quốc này.

-Trông ta thế nào?

Nàng hỏi Thạch Tam

-Rất đẹp, thực ta bây giờ không còn thấy được cái đáng về đau buồn hay thiếu sức sống của muội nữa.

Thạch Tam khen ngợi

-Cám ơn, chính ta cũng biết được điều đó.

Nàng nói một cách tự tin

Thạch Tam cười lớn. Lâu lắm hân mới cảm thấy vui như vậy. Nữ nhi trước mặt hân không những tinh thông nhiều thứ, xinh đẹp mà còn có đầu óc hài

hước nữa.

-Ta nói gì sai sao?

Nàng nhướn mày hỏi

-À không, chỉ là đột nhiên ta cảm thấy buồn cười nên cười thôi.

Thạch Tam háng giọng nghiêm nghị nhưng lòng hần vẫn mỉm cười.

-Giờ chúng ta có thể đi tới gặp hoàng thượng chưa?

Nàng hỏi

-Được. Chúng ta đi thôi

Nàng cùng Thạch Tam đi bộ đến cung hoàng thượng. Bởi vì khoảng cách giữa hai cung là không xa nên Thạch Tam đề nghị cùng đi bộ để thư giãn gân cốt.

Đi được khoảng cỡ 15 phút thì tới. Nàng đứng chờ cho thái giám vào bẩm báo với hoàng thượng.

-Hoàng thượng vạn tuế. Nàng nói theo Thạch Tam

-Bình thân

-Tạ ơn hoàng thượng

Nàng và Thạch Tam cùng đến bên bàn ngồi. Đến bây giờ nàng mới có dịp để nhận xét về người ngồi trên ngai vàng kia. Hoàng thượng này chắc hẳn cũng đã trên ngũ tuần (hơn 50 tuổi đấy ạ). Phong thái khá thoải mái, ngũ quan hài hoà khôi tú.

-Tam nhi, con đến đây có chuyện gì vậy ?

Hoàng thượng hỏi Thạch Tam.

-Thưa phụ hoàng, con đến đây gặp phụ hoàng là muốn cho phụ hoàng gặp Tiêu Phong muội. Cũng là muốn nói đến chuyện phong Tiêu Phong muội lên làm quận chúa theo ý Bích Vân.

Thạch Tam nói thẳng vào vấn đề.

-Thì ra nữ nhi xinh đẹp này là Tiêu Phong hả?

Hoàng thượng chỉ vào nàng

-Vâng.

Nàng nhẹ nhàng cúi đầu

-Ý phụ hoàng thế nào?

-Ta luôn tôn trọng quyết định của Bích Vân. Nhưng cũng phải hỏi qua Tiêu Phong mới được. Ta không muốn ép buộc người khác.

-Hỏi tiểu nữ sao ?

Nàng nhìn hoàng thượng hỏi

-Đúng.

-Vậy thỉnh hoàng thượng muốn hỏi gì tiểu nữ ?

Nàng lễ phép

-Trẫm muốn hỏi là ngại vì sao lại đồng ý làm quận chúa với Bích Vân

Nàng suy nghĩ. Thực thì vinh hoa phú quý nàng không cần, nhưng chủ yếu là lòng thù hận trong lòng nàng.

Nàng thực sự không cam tâm. Nàng muốn trả thù. Tâm nàng đã quyết, sẽ không bao giờ thay đổi.

-Thỉnh hoàng thượng, tiểu nữ muốn làm quận chúa là vì muốn trả thù

Nàng nhìn thẳng vào mắt hoàng thượng, dùng ánh mắt kiên định để cho hoàng thượng thấy được lòng quyết tâm trong lòng nàng.

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Chap 38 :

chap này viết lén , k biết được bao nhiêu hàng đây haizz.

Nàng trầm im lặng, chờ ý kiến của hoàng thượng và Thạch Tam.

-Người là vì cái chết của Bích Vân và Tiểu Mai mà sinh ra lòng thù hận sao?

Hoàng thượng sau một hồi suy nghĩ thì hỏi nàng. Ánh mắt thăm dò có, nghi ngờ có, phức tạp có.

-Có lẽ là vậy.

Nàng cúi đầu không nói thêm một tiếng nà, cố ngăn cho giọt nước mắt đừng rơi xuống. Nàng thực sự là do mất mát mà sinh ra lòng thù hận. Nhưng lòng nàng muốn phủ nhận. Bởi vì nàng biết rằng càng thừa nhận thì trong lòng nàng càng đau.

Cái cảm giác nàng quá tự tin về bản thân mình, chỉ biết vì bản thân mà không quan tâm đến điều khác. Ấy thế mà trước lúc chết cả Tiểu Mai chẳng hề trách cứ nàng một chút nào, thật điều đó khiến cho lòng nàng thêm phần tự trách.

-Tốt, vậy ta sẽ phong con lên làm công chúa của Mai Vương Quốc. 3 tháng sau lập tức sang Thành Đô Quốc .

-Cám ơn hoàng thượng.

-Ta mong con sau này có thể dốc toàn tâm toàn lực trả thù cho Bích Vân và Tiểu Mai. Chỉ mong rằng con hãy làm thật tốt. Rồi đến lúc xong việc, mong con hãy trở về bên cạnh ta, mất một đứa con gái đối với ta thực sự là một niềm đau đớn, nên ta đặt hết niềm hi vọng vào con.

Hoàng thượng thoát từ trên long sàng chỉ mới phút chốc mà đã đứng trước mặt nàng.

-Con hiểu, con sẽ cố hết sức không để phụ công của phụ hoàng.

Nàng khóc.

Haizz, out thôi, được từng này à híc

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Chap 39

Nàng ngồi trên xích đu một cách im lặng. Cũng không biết vì sao bản thân nàng lại cứ luôn dẫn vật mãi như thế này. Nàng thực sự đã cố quên đi cái hình ảnh hôm ấy. ngày mà Bích Vân và Tiểu Mai nhìn nàng một cách vô vọng.

Bản thân đã giết vô số người, đã thấy vô vàn người sắp chết, luôn cho rằng mình có một trái tim sắt đá, thế mà giờ đây nàng lại rất dễ xúc động, chỉ cần một câu nói cũng khiến cho trái tim rĩ máu.

Có lẽ đó là sức mạnh của tình yêu thương giữa con người với con người. Haiz giờ đây có lẽ nàng đã không còn như xưa kia nữa rồi. Không mạnh mẽ được nữa.

- Tiểu thư , người đừng như vậy nữa. Người cứ đau khổ mãi sẽ không tốt cho sức khỏe đâu.

Nhà hoàn bên cạnh khuyên nhủ nàng.

- Ta không sao. Ngươi nói xem, làm nữ nhân yếu đuối có gì là tốt.

Nàng mỉm cười. Một nữ nhân yếu đuối và ngốc nghếch, luôn phục tùng người ta thì có gì tốt. Sau khi trở về, nàng sẽ trở về giống như ngày xưa, lạnh lùng không quan tâm tới ai hết.

Nàng sẽ chấp nhận làm vợ tên tứ thái tử biến thái kia, phụ tá cho hắn lên làm hoàng thượng, rồi sau đó sẽ trả thù nhưng ai đã khiến cho nàng phải đau khổ.

- Là một người yếu đuối rất tốt, được người khác bảo vệ và che chở.

- Vậy ngươi nói xem, nữ nhân như thế nào mới được nam nhân yêu quý và trân trọng?

- Theo em thì cần phải xinh đẹp, ăn nói phải biết quy tắc và lễ nghĩa. Quan trọng là phải có một tấm thân trinh trắng, phẩm chất chỉ cần nhìn vào cũng biết là người không có lòng tham, nhẹ nhàng mà thoát tục.

- Tốt, rất tốt. Cảm ơn ngươi đã giúp ta. Bây giờ ta cần một tháng để tĩnh dưỡng, ngươi đi nói với hoàng thượng ra chỉ không được ai có thể quấy rầy ta trong 1 tháng tới gần đây. Hơn nữa lúc ta cần ta sẽ gọi, không ai có quyền phá hoại ta làm việc. Hiểu không?

- Nô tì hiểu, nhưng quận chúa ở một mình như vậy có tốt không ?

- Ta không sao, ta sẽ không làm gì đại đột có hại cho sức khỏe của ta. Chỉ là ta muốn mình được yên tĩnh một chút, để bản thân có thể thích nghi với những khó khăn sau này. Còn bây giờ ngươi ra ngoài đi. Ta cần phải nằm ngủ một chút, đừng gọi ta dậy. Lúc ta tỉnh dậy ta sẽ ăn cơm sau.

Nàng dặn dò rồi lên giường nằm ngủ. Có rất nhiều chuyện mà nàng cần phải suy nghĩ cho thấu đáo. Hơn nữa còn phải vạch ra kế hoạch một cách chặt chẽ và thấu đáo. Bởi vì nàng chỉ có một cơ hội tốt này, không thể không tận dụng được.

Xinh đẹp, điều này nàng có thừa. Nàng dư sức biết cách khiến mình trở nên đẹp hơn, quyến rũ hơn, yếu đuối hơn. Đối với nàng, giả dối và cải trang không hề khó.

Còn vấn đề trinh trắng nữa, phải, nàng hiểu được nam nhân coi trọng phụ nữ tôn thờ họ chứ không phải là người thích ở bên người này mà liếc mắt đưa tình với người kia.

Phải rồi, lúc xưa ở hiện đại nàng đã từng luyện một thứ công phu. Khi luyện nó, thứ chứng minh cho mình còn trinh tiết sẽ co giãn, điều đó giúp cho nàng sẽ luôn luôn giữ được một chữ trinh nguyên vẹn. Dù cho có người xâm phạm làm hại, cũng không phải lo.

Nàng ngồi dậy suy nghĩ lại cách tập luyện. Mong rằng sẽ thành công, nếu được thì điều mà nàng muốn sẽ không khó.

Hơn nữa trong cung không phải ai cũng đối tốt và thật lòng với nhau. Nàng thông minh nhưng không chắc sẽ tránh được âm mưu của người khác.

Nàng cần phải học võ, luyện tập tinh thần phản xạ một cách nhanh nhẹn. Chỉ có như thế thì nàng mới có thể hoàn thành nhiệm vụ lần này.

Nhất định là nàng phải cố gắng hết sức để không phụ lòng mong chờ của hoàng thượng, của Thạch Tam và cả của Bích Vân cùng Tiểu Mai

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

Chap 40

Bởi vì cơ thể này không phải là cơ thể được tập luyện từ nhỏ, nên việc hoàn thành mức độ tập khó hơn nàng dự tính rất nhiều.

Thứ công phu giúp giữ trinh trắng thực ra không phải là quá khó, chỉ là cấu tạo của cơ thể này nàng chưa kịp nắm bắt, hơn nữa lại không có sự trợ giúp của khoa học kĩ thuật cao nên mới làm thành nhiều vấn đề. Đáng ra một ngày nàng chỉ cần 15 tiếng đồng hồ để tập luyện, vậy mà giờ lại phải tăng lên.

Thiếu ngủ, nhưng dần rồi cũng quen, chỉ cần nhắm mắt một chút là cũng đủ làm cho tinh thần nàng tỉnh táo hẳn. Nhưng mà nhờ có thiếu ngủ, nàng mới tập lại được tinh thần luôn luôn cảnh giác cao độ với mọi thứ xung quanh, ít nhất là tuy tinh thần không được nhạy bén như ở hiện đại, nhưng cũng khá hơn lúc mới nhập hồn lúc đầu.

Lại là những tháng ngày tập luyện vất vả, mồ hôi, xương máu và cả nước mắt. Nàng bây giờ đã không còn là một sát thủ lạnh lùng, ít nhất là bởi bây

giờ nàng đã tự do, không còn gò bó hay bị ép buộc gì cả. Giờ nghỉ lại, sao năm xưa nàng lại mù quáng phục tùng cho tổ chức đến như thế,

1 tháng trôi qua nhanh chóng, hôm nay, chính là ngày nàng lên đường, trở về nơi xuất phát, và cũng trở về để trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Khi sát thủ quay trở về quá khứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.